

Bruxelles, den 1. juni 2018
(OR. en)

9634/18

**Interinstitutionel sag:
2018/0217 (COD)**

**AGRI 262
AGRIORG 33
AGRISTR 33
AGRIFIN 51
CODEC 938**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	1. juni 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2018) 393 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 393 final.

Bilag: COM(2018) 393 final

Bruxelles, den 1.6.2018
COM(2018) 393 final

2018/0217 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om
ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013**

{SWD(2018) 301 final} - {SEC(2018) 305 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Kommissionen fastlægger i sit forslag til den flerårige finansielle ramme ("FFR") for 2021-2027 ("FFR-forslaget")¹ de budgetmæssige rammer og vigtigste retningslinjer for den fælles landbrugspolitik. På denne baggrund fremlægger Kommissionen en række forordninger om lovgivningsmæssige rammer for den fælles landbrugspolitik i perioden 2021-2027 sammen med en konsekvensanalyse af alternative scenarier for udviklingen af politikken. I disse forslag fastsættes den 1. januar 2021 som ikrafttrædelsesdato. Forslagene fremlægges for EU-27 i overensstemmelse med Det Forenede Kongeriges meddelelse om at udtræde af Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union, som Rådet modtog den 29. marts 2017.

Den sidste reform af den fælles landbrugspolitik blev vedtaget i 2013 og gennemført i 2015. Siden da er den kontekst, som reformen blev udarbejdet i, ændret betydeligt. Der gælder navnlig følgende:

Landbrugspriserne er faldet betydeligt, presset ned af makroøkonomiske faktorer, geopolitiske spændinger og andre kræfter.

De handelspolitiske forhandlinger har skiftet mere åbenlyst fokus fra multilaterale aftaler til bilaterale aftaler, og EU er blevet mere åben for verdensmarkedet.

EU har indgået nye internationale forpligtelser – f.eks. i forbindelse med modvirkning af klimaændringer (gennem COP21) og de bredere aspekter af international udvikling (gennem FN's mål for bæredygtig udvikling) og bestræber sig desuden på at kunne reagere mere effektivt på den geopolitiske udvikling, såsom migration.

Disse skift har sat gang i en offentlig debat om, hvorvidt 2013-reformerne går langt nok i bestræbelserne på at understøtte den fælles landbrugspolitik tilstrækkeligt til, at den kan imødegå de nuværende brede udfordringer inden for områder som en økonomisk sund landbrugssektor, omtanke for miljøet, tiltag vedrørende klimaændringer og en stærk socioøkonomisk struktur i EU's landdistrikter – navnlig i lyset af nye muligheder for tiltag på områder såsom handel, bioøkonomi, vedvarende energi, den cirkulære økonomi og den digitale økonomi.

Den fælles landbrugspolitik skal moderniseres for at kunne imødegå alle disse udfordringer, forenkles for at mindske den administrative byrde herved så meget som muligt og strømlines endnu mere med andre EU-politikker med henblik på at maksimere bidraget til Kommissionens ti politiske prioriteter og målene for bæredygtig udvikling. Som Kommissionen henviste til i sin meddelelse om FFR vil en moderne fælles landbrugspolitik således skulle støtte omstillingen til en fuldt ud bæredygtig landbrugssektor og udviklingen af dynamiske landdistrikter og samtidig sørge for sikre fødevarer af høj kvalitet til mere end 500 millioner forbrugere. Europa har brug for en intelligent, robust, bæredygtig og konkurrencedygtig landbrugssektor for at sikre produktionen af sikre, nærende og varierede fødevarer af høj kvalitet til overkommelige priser til fordel for borgerne og en stærk socioøkonomisk struktur i landdistrikterne. En moderniseret fælles landbrugspolitik skal øge sin europæiske merværdi ved at øge ambitionerne på miljø- og klimaområdet og ved at leve op til borgernes forventninger til deres sundhed såvel som til miljøet og klimaet.

¹ [COM(2018) 322 final - FFR-forordningen].

Som omhandlet i arbejdsprogrammet for 2017 har Kommissionen gennemført brede høringer om forenklingen og moderniseringen af den fælles landbrugspolitik med henblik på at maksimere dens bidrag til dens egne ti politiske prioriteter og målene for bæredygtig udvikling. Fokus har været på specifikke politiske prioriteter for fremtiden, uden at berøre tildelingen af midler til den fælles landbrugspolitik under den næste FFR. Processen har omfattet en bred høring samt en analyse af tilgængelig dokumentation og den fælles landbrugspolitik performance, herunder relevante udtalelser fra Refitplatformen.

Resultatet blev præsenteret i meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug", der blev vedtaget den 29. november 2017. Meddelelsen fremmer en struktureret dialog om den fælles landbrugspolitik fremtid både inden for EU-institutionerne og med interesserede parter. Den beskriver udfordringer, målsætninger og mulige veje til en "fremtidssikret" fælles landbrugspolitik, som bør være mere enkel, mere intelligent og mere moderne, og som fremmer overgangen til et mere bæredygtigt landbrug.

Kommissionen udpegede især et højere ambitionsniveau på miljø- og klimaområdet, mere målrettet EU-støtte og større afhængighed af forbindelsen mellem forskning, innovation og rådgivning som topprioriteter for den fælles landbrugspolitik efter 2020. Med henblik på at forbedre den fælles landbrugspolitik performance foreslås der også en ny gennemførelsesmodel, der skal flytte politikens fokus fra overholdelse til performance, og ændrer balancen mellem EU's ansvarsområder og medlemsstaternes ansvarsområder under henvisning til nærhedsprincippet. Den nye model har til formål at forbedre opfyldelsen af EU's målsætninger ved hjælp af strategisk planlægning, bred politisk intervention og fælles performanceindikatorer og derved forbedre politiksammenhængen på tværs af hele den fælles landbrugspolitik og med andre EU-målsætninger.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Målsætningerne for den fælles landbrugspolitik er fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"):

- at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften
- herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer
- at stabilisere markederne
- at sikre forsyningerne
- at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

Nærværende forslag er fuldt i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles landbrugspolitik fastsat i traktaten. Det moderniserer og forenkler den måde, som bestemmelserne i traktaten gennemføres på.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Landbrug og skovbrug dækker 84 % af Unionens område. Begge sektorer er afhængige af og har betydning for miljøet. En række af de foreslåede specifikke målsætninger under den fælles landbrugspolitik vil derfor medføre miljø- og klimaforanstaltninger i overensstemmelse med de respektive EU-politikker.

Det er velkendt, at forbrugsmønstre har indvirkning på folkesundheden. Gennem landbrugspolitikernes forbindelse til fødevarer og sommetider også til den måde, fødevarer produceres på, er de forbundet til sundhedspolitikkerne. Forslagene styrker forbindelsen til sundhedspolitikken, navnlig hvad angår sund kost og nedbringelse af brugen af antimikrobielle stoffer.

EU importerer store mængder råvarer og eksporterer værdifulde landbrugs- og fødevarerprodukter og har derfor en indvirkning på fødevarerensystemer uden for EU. Forslaget tager i overensstemmelse med artikel 208 i TEUF hensyn til EU's udviklingssamarbejdes målsætninger om fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling i udviklingslandene, navnlig ved at sikre, at EU's støtte til landbrugere ikke har nogen eller kun minimal indvirkning på handelen.

Endelig kan landbruget og landdistrikterne ligesom andre sektorer gøre bedre brug af ny teknologi og viden, navnlig digitale teknologier. Forslagene styrker forbindelsen til forskningspolitikken, idet tilrettelæggelse af videnudveksling får en fremtrædende plads i modellen til politikgennemførelse. På samme måde gør den vægt, der lægges på digitalisering, det muligt at skabe forbindelse til EU's digitale dagsorden.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 42 og artikel 43, stk. 2, i TEUF for så vidt angår forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ifølge traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er kompetencen med hensyn til landbruget delt mellem Unionen og medlemsstaterne, samtidig med at der fastlægges en fælles landbrugspolitik med fælles målsætninger og en fælles gennemførelse. Det nuværende system til gennemførelse af den fælles landbrugspolitik beror på detaljerede krav på EU-plan og omfatter strenge kontroller, sanktioner og revisionsordninger. Disse bestemmelser er ofte meget præskriptive, helt ned på bedriftsniveau. Da landbruget i Unionen er meget forskelligartet og drives under forskellige klimatiske vilkår, er hverken en topstyret tilgang eller en standardtilgang hensigtsmæssig, når det drejer sig om at levere de ønskede resultater og give større merværdi for EU.

I gennemførelsesmodellen i dette forslag fastlægger Unionen de grundlæggende parametre (den fælles landbrugspolitik's målsætninger, overordnede interventionstyper og grundlæggende krav), mens medlemsstaterne påtager sig en større rolle og et større ansvar for, hvordan målsætningerne opfyldes og de aftalte mål nås.

Mere nærhed vil i videre udstrækning gøre det muligt at tage hensyn til lokale forhold og behov og fastsætte sådanne målsætninger og mål. Medlemsstaterne får ansvaret for at skræddersy foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik for at yde det størst mulige bidrag til opfyldelsen af EU's målsætninger. Samtidig med, at de nuværende forvaltningsstrukturer, som fortsat er nødvendige for at sikre en effektiv overvågning og håndhævelse med henblik på at opfylde alle politiske målsætninger, bevares, får medlemsstaterne større indflydelse på udarbejdelsen af den ramme for overholdelse og kontrol, der finder anvendelse på støttemodtagerne (herunder kontroller og sanktioner).

- **Proportionalitetsprincippet**

De økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, som EU's landbrugssektor og landdistrikter står over for, kræver en væsentlig reaktion, der svarer til disse udfordrings EU-dimension. Den større valgfrihed, som medlemsstaterne får til at udvælge og tilpasse de politiske værktøjer, der er tilgængelige under den fælles landbrugspolitik med henblik på at opfylde målsætningerne i en mere resultatbaseret model, bør gøre det endnu mindre sandsynligt, at den fælles landbrugspolitik overskrider et passende niveau af indgriben.

- **Valg af retsakt**

Da de oprindelige retsakter alle er Europa-Parlamentets og Rådets forordninger, skal ændringerne indføres ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Den fælles landbrugspolitik er dybt rodfastet i opbygningen og udviklingen af Den Europæiske Union ("EU"). Den blev oprettet i begyndelsen af tresserne omkring mål, der er fastlagt i traktaten, og har efterfølgende undergået flere reformbølger for at forbedre landbrugssektorens konkurrenceevne, fremme udviklingen i landdistrikterne, imødegå nye udfordringer og imødekomme samfundets krav bedre. Den sidste store reform blev vedtaget i 2013. I **2013-reformen** blev de **overordnede målsætninger for den fælles landbrugspolitik** strømlinet omkring tre blokke:

- i. Bæredygtig fødevareproduktion
- ii. Bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimapolitik
- iii. Afbalanceret territorial udvikling.

Med henblik på at vurdere fremskridtene i forhold til at nå ovennævnte målsætninger og udpege fremtidige udfordringer afholdtes en bred høringsproces, som gav anledning til en struktureret debat med alle interessenter, herunder aktører uden for landbruget. Derudover blev der indsamlet dokumentation om resultaterne af den fælles landbrugspolitik fra en stor mængde tilgængelig information om den fælles landbrugspolitik (kort sammenfattet i boks 1 nedenfor), der dannede baggrund for en vurdering af den fælles landbrugspolitik resultater og mangler gennem årene, dog især med hensyn til den seneste reform. Dette vedrører navnlig:

- dokumentation, der er indsamlet gennem den fælles overvågnings- og evalueringsramme, som tjener til måling af resultaterne af den fælles landbrugspolitik²
- en række evalueringer, der er planlagt under den nuværende flerårige finansielle ramme (2014-2020) med henblik på at vurdere de nuværende målsætninger for den fælles landbrugspolitik, idet de første resultater foreligger i 2017/18³.

² Fastsat i artikel 110 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 [om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning](#) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 834/2014 af 22. juli 2014 om [gennemførelsesbestemmelser til den fælles overvågnings- og evalueringsramme for den fælles landbrugspolitik](#).

³ Europa-Kommissionen (2017), "[Evaluation and studies plan 2017-2021](#)", Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

Resultater vedrørende fremskridt hen imod mål og tilsvarende bevillingsrammer, der er tilgængelige i de årlige gennemførelsesrapporter for udvikling af landdistrikterne.

- Der er offentliggjort yderligere baggrundsdokumenter, data, fakta og tal, der har relevans for konsekvensanalysen, på GD AGRI's websted⁴.

- **Høringer af interesserede parter**

Der blev afholdt en åben offentlig høring med mere end 322 000 bidrag, struktureret dialog med interessenter, fem ekspertworkshopper, Refitplatformens udtalelser og bidrag fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og de nationale parlamenter. I processen blev der også taget hensyn til henstillingerne fra taskforcen vedrørende landbrugsmarkederne⁵ og konferencen i Cork om udvikling af landdistrikterne (2016)⁶.

- **Ekspertbistand**

Med henblik på at indsamle dokumentation/viden fra eksperter om spørgsmål vedrørende den fælles landbrugspolitik blev der afholdt en række specialiserede workshopper mellem marts 2017 og februar 2018. Disse workshopper gav mulighed for at udveksle synspunkter mellem eksperter og Kommissionens medarbejdere og gøre fremskridt med hensyn til udformningen af de vigtigste konklusioner/spørgsmål med henblik på at tage højde for moderniserings- og forenklingsprocessen.

De fem spørgsmål, der skulle behandles på workshopperne, blev udvalgt med henblik på at dække de mest relevante områder, hvor der var konstateret videngab og uenighed om politiske tilgange. Workshopperne blev udformet ud fra en lignende metode baseret på følgende:

- (1) indhentning af den senest tilgængelige dokumentation fra eksperter, akademikere, fagfolk og internationale institutioner
- (2) fokus på praktiske erfaringer på stedet
- (3) vurdering af potentialet i nye teknologier/tilgange til at forbedre den fremtidige politikudformning på det område, som dækkes.

Sammendrag af workshopperne og præsentationerne er tilgængelige på:

https://ec.europa.eu/agriculture/events/cap-have-your-say/workshops_en

Workshop 1: Bedste praksis vedrørende miljø- og klimabehov (23./24. marts 2017)

⁴ Se:

https://ec.europa.eu/agriculture/statistics/facts-and-figures_en
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/eco_background_final_en.pdf
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/env_background_final_en.pdf
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/soc_background_final_en.pdf

⁵ Rapport fra taskforcen vedrørende landbrugsmarkederne (AMTF-rapporten) (2016) "[Improving market outcomes enhancing the position of farmers in the supply chain](#)".

⁶ Europa-Kommissionen (2016) [Cork 2.0: den europæiske konference om udviklingen i landdistrikterne](#), websted.

Denne todagesworkshop inddrog en lang række eksperter om de miljø- og klimamæssige udfordringer. Den undersøgte:

- de værktøjer, der er til rådighed til at vurdere de miljømæssige behov
- metoder til forbedring af anvendelsen af foranstaltningerne (med fokus på den rolle, som adfærdsmæssige tilgange spiller).

Workshop 2: Risikostyring (18.-19. maj 2017)

Denne todagesworkshop havde til formål at fremme indsamlingen af dokumentation i debatten om de værktøjer, der kan støtte landbrugerne i at imødegå produktions-, pris- og indkomstrisici bedre. Den undersøgte:

- udfordringerne ved EU-markedets sikkerhedsnet og den seneste udvikling i det risikostyringssystem, der gælder i USA
- futures-markeder i EU, EU-sektoren for landbrugsforsikring og landbrugsgenforsikring, et offentlig-privat partnerskab og en afgrødeforsikringsordning
- adfærdsmæssige aspekter af risikostyring.

Workshop 3: Fødevarer og beslægtede spørgsmål (31. maj 2017)

På workshopen om fødevarer og beslægtede spørgsmål blev der set på den fælles landbrugspolitik tilpasning til sundhedspolitikken og dens evne til at lette landbrugernes tilpasning til ændringer i forbrugsmønstre. Navnlig antimikrobiel resistens fortjener øget opmærksomhed.

Workshop 4: Socioøkonomiske spørgsmål (9. juni 2017)

Workshopen om socioøkonomiske spørgsmål havde fokus på analyser af vækst- og beskæftigelsesdynamikken i EU's landbrugsfødevaresektor. Der blev set på sammenhængen mellem globale værdikæder for landbrug og fødevarer i EU både fra et begrebsmæssigt perspektiv og et praktisk perspektiv baseret på casestudier.

Workshop 5: Måling af den fælles landbrugspolitik performance på miljø- og klimaområdet (26. februar 2018)

På workshopen blev det undersøgt, hvilke grundlæggende politiske mål der kan fastsættes på EU-plan, hvordan de kan gennemføres på medlemsstatsplan, og hvorledes de kan overvåges, kontrolleres og evalueres.

• **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen, som ledsager de lovgivningsmæssige forslag, samt udtalelser fra Udvalget for Forskriftskontrol, findes på følgende websted:

Liste over konsekvensanalyser og ledsagende udtalelser fra Udvalg for Forskriftskontrol

Udvalget for Forskriftskontrol afgav først en negativ udtalelse. Selv om Udvalget for Forskriftskontrol værdsatte ambitionen om at modernisere og forenkle den fælles landbrugspolitik og den dybtgående analyse af forskellige scenarier, som med fordel fremhæver kompromiser mellem de politiske målsætninger, fandt Udvalget, at rapporten burde være bedre til at forklare rationalet bag og gennemførligheden af den nye gennemførelsesmodel, og hvordan modellen fungerer. De krævede tillæg blev tilføjet i konsekvensanalyserapporten, herunder i et særligt bilag om forslagene til den nye

gennemførelsesmodel. På dette grundlag afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold. Udvalget anerkendte forbedringerne i rapporten, men anmodede om yderligere specifikationer af de nøjagtige sikkerhedsforanstaltninger til afbødning af de konstaterede risici. I bilag 1 i konsekvensanalyserapporten (arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene) fastlægges de tilpasninger, der er foretaget for at opfylde Udvalgets krav.

De forskellige politiske løsningsmodeller præsenteres og diskuteres i konsekvensanalysen. Der er i konsekvensanalysen ingen løsningsmodeller, der foretrækkes. I stedet blev forskellige kombinationer af forslagene elementer afprøvet i forbindelse med de forskellige løsningsmodeller for at opnå et optimalt mix.

Løsningsmodellerne tester grundlæggende kontrasterede tilgange til at nå de fastlagte målsætninger:

1. forskellige grader af miljø- og klimamæssige ambitioner, med fokus på de potentielle virkninger af obligatoriske og frivillige gennemførelsesordninger
2. forskellige måder at støtte landbrugsindkomsterne og navnlig fordelingen mellem forskellige landbrugere, med fokus på de potentielle virkninger for små og mellemstore bedrifter
3. bredere samfundsøkonomiske interventioner, navnlig inden for rammerne af politikken for udvikling af landdistrikterne samt tværgående tilgange til modernisering.

Den første løsningsmodel tester en frivillig øko-ordnings potentiale til at øge de miljø- og klimamæssige ambitioner. Den undersøger ligeledes den potentielle rolle, som risikostyringsredskaber med lavere direkte betalinger spiller i forhold til at støtte landbrugeres indkomst. To deløsningsmodeller afspejler forskellige medlemsstaters miljømæssige ambitioner og tilgange til direkte betalinger inden for rammerne af den nye gennemførelsesmodel.

I en anden løsningsmodel er direkte betalinger mere målrettede, og gennemførelsen af konditionalitet er mere ambitiøs med henblik på at forbedre den fælles landbrugspolitik fælles økonomiske og miljømæssige performance samt tackle klimaudfordringerne. Der er også udarbejdet deløsningsmodeller for at belyse eventuelle forskelle i medlemsstaternes ambitioner vedrørende miljø- og klimamålsætninger.

En sidste løsningsmodel lægger stor vægt på miljøbeskyttelse og beskæftigelse og flytter fokus på små og mellemstore landmænd som et middel til at bevare beskæftigelse i landdistrikterne. Medlemsstaterne er forpligtede til at afsætte 30 % af betalingerne under søjle I til at yde supplerende betalinger til fire ordninger, som ville være frivillige for landbrugere — økologisk landbrug, permanente græsarealer, områder med naturbetingede begrænsninger og lineære landskabselementer — med henblik på yderligere at fremme klimaindsatsen og en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne.

I konsekvensanalysen påpeges de vanskelige kompromiser, der er forbundet med en politik, der har så mange forskellige målsætninger, når grundlæggende parametre ændres væsentligt.

En vigtigt grundlæggende parameter er støtteniveauet under den fælles landbrugspolitik. Den nedskæring på 5 %, som Kommissionen foreslog i sin meddelelse fra maj 2018 for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, ligger inden for det niveau, som overvejes i konsekvensanalysen.

Hvad angår landbrugsindkomster, har både niveau og fordeling af støtte betydning. Det er fortsat et vigtigt element for fremtiden at sikre et tilstrækkeligt støtteniveau og dermed landbrugsindkomster for at garantere fødevarer sikkerhed, ambitioner på miljø- og klimaområdet og vitalitet i landdistrikterne. **Bedre målretning af støtten** til små og mellemstore bedrifter og områder med naturbetingede begrænsninger kan bidrage til at fastholde job på bedrifterne og landbrugsaktiviteter i hele området og dermed styrke landdistrikternes socioøkonomiske struktur. Løfter og konvergens kan forbedre fordelingen af de direkte betalinger. Det er klart, at enhver løsning, der i væsentlig grad omfordeler direkte betalinger til bedrifter og regioner med lavere produktivitet, på kort sigt medfører en forringelse af EU's konkurrenceevne, samtidig med at den forbedrer beskyttelsen af miljøet. Imidlertid er det mindre klart, hvad der er den mest hensigtsmæssige kombination af foranstaltninger, der kan afbøde de negative indkomstvirkninger, samtidig med at den bedre tager fat på de udfordringer, der også er relevante for landbruget, såsom miljø og klima eller samfundsmæssige forventninger. Dette kræver motiverende tilpasninger, der forbedrer såvel den socioøkonomiske som den miljømæssige performance i sektoren.

Bidrag fra høringen af de interesserede parter og analyser viser, at dette er muligt, forudsat at de nødvendige ledsagende foranstaltninger rettet mod et **højere ambitionsniveau for indsatsen på miljø- og klimaområdet** muliggør vedtagelsen af bedste praksis (i både konventionelle og andre former for landbrug), der omfatter viden, innovation og den seneste relevante teknologi.

Baseret på antagelserne og valgene i analysen er der potentielle kompromiser i forhold til opnåelsen af den fælles landbrugspolitik økonomiske, miljømæssige og sociale målsætninger samt i forhold til den ønskede modernisering og forenkling. Kort sagt kan omfordeling føre til håndterbare indkomstvirkninger og støtte det ønskede øgede ambitionsniveau for miljø- og klimainsatsen og andre af den **fælles landbrugspolitik synergier**. Dette vil dog kræve, at sektoren og politikken griber de muligheder, som innovation og teknologier, som allerede muliggør modernisering og forenkling, giver.

Andre antagelser og valg vil utvivlsomt ændre de detaljerede resultater, men ikke det bagvedliggende hovedbudskab om, at *den foretrukne løsning for den fremtidige fælles landbrugspolitik bør kombinere de mest velfungerende elementer fra de forskellige løsningsmodeller, men undgå deres svagheder ved at indføre de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre lige vilkår i EU*. Dette indebærer et behov for klare kriterier for niveauet for og fordelingen af indkomststøtte (f.eks. løfter og/eller gradvis nedsættelse), ambitionsniveauet på klima- og miljøområdet, konditionalitet, incitamenter til modernisering og en passende grad af nærhed/forenkling.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Kompleksiteten af den nuværende politikgennemførelse er i vid udstrækning forbundet med den vægt, der lægges på overholdelse af nærmere bestemmelser fastsat på EU-plan. Den foreslåede nye gennemførelsesmodel vil fjerne kriterierne for støtteberettigelse på EU-plan, hvilket vil gøre det muligt for medlemsstaterne at definere de støtteberettigelsesbetingelser, der passer bedst til deres særlige situation. Dette ventes at føre til en betydelig forenkling.

Historisk set har den fælles landbrugspolitik gennem en række reformer udviklet sig til forskellige instrumenter. Undertiden har koordineringen af disse instrumenter vist sig vanskelig. I henhold til det nuværende forslag er alle den fælles landbrugspolitik forskellige elementer samlet i en enkelt og sammenhængende ramme, hvilket vil mindske den administrative byrde forbundet med den fælles landbrugspolitik gennemførelse.

- **Grundlæggende rettigheder**

I denne forslag overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Kommissionens forslag om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (COM(2018) 322 final) foreskriver, at en betydelig del af EU's budget fortsat bør afsættes til landbruget, som er en fælles politik af strategisk betydning. I løbende priser foreslås det således, at den fælles landbrugspolitik bør fokusere på sine kerneaktiviteter med 286,2 mia. EUR tildelt til EGFL og 78,7 mia. EUR til ELFUL.

Disse landbrugsmidler suppleres af yderligere finansiering fra Horisont Europa, eftersom den foreslåede finansieringsramme for dette program omfatter 10 mia. EUR til forskning og innovation inden for fødevarer, landbrug, udvikling af landdistrikterne og bioøkonomi. Der vil blive oprettet en ny reserve i EGFL til finansiering af yderligere støtte til landbrugssektoren. Uudnyttede beløb i reserven i et givet år kan fremføres til det følgende år.

For så vidt angår fordelingen af de direkte betalinger mellem medlemsstaterne, foreslås det, at den proces, der blev begyndt i perioden 2014-2020, fortsat vil gælde for alle medlemsstater med direkte betalinger på under 90 % af EU-gennemsnittet, med det formål at lukke 50 % af det eksisterende hul op til 90 %. Alle medlemsstater skal bidrage til finansieringen af denne eksterne konvergens af niveauet for direkte betalinger. Medlemsstaternes tildelinger for direkte betalinger i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik er beregnet på dette grundlag.

For så vidt angår udvikling af landdistrikterne, foreslås det at genskabe balancen i finansieringen mellem EU-budgettet og medlemsstaternes budgetter. I overensstemmelse med, hvad der er fastsat for de europæiske struktur- og investeringsfonde, vil en forhøjelse af de nationale medfinansieringssatser gøre det muligt at lade den offentlige støtte til de europæiske landdistrikter være stort set uændret. Fordelingen af ELFUL-støtte er baseret på objektive kriterier, der er knyttet til de politiske målsætninger og tager hensyn til den nuværende fordeling. Som det er tilfældet i dag, bør mindre udviklede regioner fortsat kunne få højere medfinansieringssatser, der også vil gælde for bestemte foranstaltninger såsom Leader-programmet og betalinger for forvaltningsforpligtelser.

En vis grad af fleksibilitet for overførsler mellem tildelinger vil blive tilbudt til medlemsstaterne. Op til 15 % af de respektive direkte betalinger kan overføres til ELFUL-tildeling og omvendt. Der kan overføres en højere procentdel fra direkte betalinger til ELFUL-tildeling til interventioner, der er målrettet miljø- og klimamålsætninger og etableringsstøtte til unge landbrugere.

Oplysninger om de finansielle følger af forslaget til den fælles landbrugspolitik er anført i den finansieringsoversigt, der ledsager forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Et skift hen mod en mere performanceorienteret politik kræver, at der oprettes en solid performanceramme, som på baggrund af et sæt fælles indikatorer vil gøre det muligt for Kommissionen at vurdere og overvåge politikken performance. Den nuværende **fælles**

overvågnings- og evalueringsramme (CMEF) og det nuværende overvågningssystem for direkte betalinger og udvikling af landdistrikterne vil blive brugt som grundlag for overvågningen og vurderingen af den politiske performance, men de skal strømlines og videreudvikles (herunder sammenhængen mellem de to søjler). Yderligere investeringer i udviklingen af passende indikatorer og sikre tilstrækkelige datastrømme vil være nødvendig.

En ny ramme for performance, overvågning og evaluering vil dække alle instrumenter i den fremtidige fælles landbrugspolitik: de strategiske planer samt de dele af den fælles landbrugspolitik, som ikke er omfattet af de strategiske planer (visse dele af den fælles markedsordning, specifikke ordninger). Performance vil blive målt i forhold til de politikkers specifikke målsætninger ved hjælp af et sæt fælles indikatorer.

Den nye model vil blive tilrettelagt omkring følgende principper:

- Kontekstindikatorer er stadig vigtige, fordi afspejler relevante dele af de overordnede tendenser i økonomien, miljøet og samfundet og forventes at påvirke resultaterne.
- Der bør udvælges et begrænset og målrettet sæt indikatorer på en sådan måde, der gør det muligt at vælge dem, der så nøjagtigt som muligt afspejler, hvorvidt den støttede intervention bidrager til de fastsatte målsætninger sammenlignet med referencescenariet og ved hjælp af klare definitioner.
- Politikkers overordnede performance vil blive vurderet flere gange om året på grundlag af effektindikatorer. Den årlige opfølgning af politikkers performance vil afhænge af den fulde liste over resultatindikatorer.
- Outputindikatorer vil årligt forbinde udgifter med politikgennemførelsens performance. Sidstnævnte gennemføres årligt og er baseret på en liste over (primært allerede tilgængelige) outputindikatorer.
- Pålideligheden af relevante performanceindikatorer kan fremmes ved hjælp af synergier mellem statistiske og administrative data, men kræver tilstedeværelse af et system til kvalitetskontrol.

Det, der foreslås, er i det væsentlige en flytning af ansvar og muligheder inden for en fælles ramme, der er klart defineret og håndhævet, for at opfylde mere end en målsætning samtidig, nemlig forenkling, resultatorientering (snarere end overholdelse) og politikkers effektivitet og virkning.

Der er planlagt en årlig performancegennemgang som et centralt element i den løbende overvågning og styring af gennemførelsen af politikken. For at kunne gøre en årlig performancegennemgang operationel, vil tilstrækkelige outputindikatorer og resultatindikatorer skulle indgives i fællesskab en årlig rapport om gennemførelsen af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik, den såkaldte årlige performancegennemgang. Medlemsstaterne vil hvert år rapportere om de faktisk opnåede output og udgifter samt afstanden til de fastsatte mål for hele perioden, udtrykt i værdierne af resultatindikatorer.

Evalueringen foretages i overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016⁷, hvori de tre institutioner bekræftede, at evalueringer af eksisterende lovgivning bør danne grundlaget for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag. Evalueringerne skal vurdere programmets konkrete virkning med udgangspunkt i indikatorer/mål og en detaljeret analyse af, i hvilken grad programmet kan anses for relevant, effektivt, virkningsfuldt og for at skabe tilstrækkelig EU-merværdi og sammenhæng med andre EU-politikker. Der vil blive set på erfaringerne med initiativet med henblik på at afdække eventuelle mangler/problemer eller et eventuelt potentiale til at forbedre foranstaltningerne eller deres resultater yderligere og hjælpe med at sikre en maksimal udnyttelse/virkning.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget vedrører tre forordninger:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (i det følgende benævnt "forordningen om strategiske planer")
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (i det følgende benævnt "den horisontale forordning")
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter, (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og (EU) nr. 229/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (i det følgende benævnt "ændringsforordningen").

Med disse tre forordninger tilpasses den fælles landbrugspolitik, idet målsætningerne bringes i overensstemmelse med Jean-Claude Junckers prioriteter og målene for bæredygtig udvikling, samtidig med at gennemførelsen af politikken forenkles. Betingelserne for støtteberettigelse på EU-plan ophæves, og dermed vil den fælles landbrugspolitik bedre kunne afpasses efter lokale forhold. Medlemsstaterne vil kunne fastlægge de fleste betingelser for støtteberettigelse på nationalt plan, så de passer bedre til deres særlige omstændigheder. Samtidig vil den administrative byrde i forbindelse med kontrol vil blive nedbragt, ved at den direkte forbindelse mellem betingelser for støtteberettigelse på EU-niveau og de endelige støttemodtagere begrænses.

⁷ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning. (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

Med det formål yderligere at styrke en bæredygtig udvikling af landbruget, fødevaresektoren og landdistrikterne, lægges der i den fælles landbrugspolitik overordnede målsætninger særlig vægt på bedrifternes økonomiske levedygtighed, robusthed og indkomst, på at forbedre resultaterne på miljø- og klimaområdet, og på at styrke landdistrikternes socioøkonomiske struktur. Derudover er fremme af viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne en tværgående målsætning.

Den nye fælles landbrugspolitik har følgende specifikke målsætninger:

- (a) at støtte en bæredygtig landbrugsindkomst og modstandsdygtighed i hele Unionen med henblik på at øge fødevaresikkerheden
- (b) at øge konkurrenceevnen og styrke markedsorienteringen, herunder større fokus på forskning, teknologi og digitalisering
- (c) at forbedre landbrugernes position i værdikæden
- (d) at bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt bæredygtig energi
- (e) at fremme bæredygtig udvikling og effektiv forvaltning af naturressourcerne såsom vand, jord og luft
- (f) at bidrage til beskyttelsen af biodiversitet, forbedre økosystemtjenesterne og bevare habitater og landskaber
- (g) at tiltrække unge landbrugere og fremme virksomhedsudviklingen i landdistrikterne
- (h) at fremme beskæftigelse, vækst, social inklusion og lokal udvikling i landdistrikterne, herunder bioøkonomien og bæredygtigt skovbrug
- (i) at forbedre det europæiske landbrugs reaktion på samfundets krav til fødevarer og sundhed, herunder kravene til sikre, nærende og bæredygtige fødevarer samt til dyrevelfærd.

For at opfylde disse målsætninger skal medlemsstaterne sikre, at EU-landbrugsstøtten forenkles, og at den giver de forventede resultater. De skal tilrettelægge interventioner, der passer til deres særlige forhold, på grundlag af de interventionstyper, der nævnes i forordningen. Medlemsstaterne skal lægge særlig vægt på de miljø- og klimarelaterede specifikke målsætninger, på generationsskifte og på en modernisering af gennemførelsen af politikken ved at fokusere på en bedre udnyttelse af viden og rådgivning samt nye (digitale) teknologier.

Medlemsstaterne skal forelægge de interventioner, de påtænker at gennemføre for at nå de specifikke EU-målsætninger, i en strategisk plan under den fælles landbrugspolitik. Lovgivningen fastsætter bestemmelser om indholdet af sådanne strategiske planer, der skal gennemgås og godkendes af Kommissionen. De strategiske planer vil omfatte størstedelen af den fælles landbrugspolitik støtteinstrumenter, der finansieres gennem EGFL (herunder de sektorspecifikke programmer, der hidtil er blevet fastlagt under fusionsmarkedsordningen) og ELFUL. På denne måde kan medlemsstaterne hver især lægge en enkelt sammenhængende interventionsstrategi. I de strategiske planer skal medlemsstaterne fastsætte mål for, hvad de vil opnå i programmeringsperioden, på grundlag af et fælles sæt resultatindikatorer.

Når de strategiske planer er lagt fast, skal medlemsstaterne årligt aflægge rapport om deres fremskridt med gennemførelsen ud fra et fælles sæt indikatorer. Medlemsstaterne og Kommissionen skal overvåge fremskridtene og evaluere interventionernes effektivitet.

Følgende afsnit indeholder nærmere oplysninger om indholdet af de tre forordninger.

Forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik

I afsnit I fastsættes anvendelsesområdet for forordningen samt en række definitioner.

I afsnit II præsenteres de overordnede og specifikke målsætninger for den fælles landbrugspolitik, som skal forfølges ved hjælp af interventioner, der fastlægges af medlemsstaterne i deres strategiske planer. I afsnit III indføres en række fælles krav til de strategiske planer samt elementer, der gælder for flere interventioner. De fælles krav vedrører overholdelse af almindelige principper og grundlæggende rettigheder såsom forebyggelse af konkurrenceforvridning, respekt for det indre marked og ikkediskrimination samt overholdelse af WTO's regler om hjemmemarkedsstøtte. De omfatter også krav vedrørende specifikke elementer, der skal fastlægges i de strategiske planer såsom definitionerne af landbrugsareal, landbrugsaktivitet, egentlig landbruger og ung landbruger. Denne afdeling omhandler konditionalitetsforpligtelser (de krav alle modtagere af arealbaserede betalinger skal overholde i forbindelse med god landbrugspraksis, men også forpligtelser, der udspringer af EU-lovgivning), og behovet for at have velfungerende bedriftsrådgivningstjenester.

Endelig omhandler dette afsnit de interventionstyper, som medlemsstater kan bruge i forbindelse med gennemførelsen af de strategiske planer. Interventionstyper er brede kategorier af interventioner, som medlemsstaterne kan bruge i deres strategiske planer.

I afsnit IV fastsættes der finansielle bestemmelser. Der er navnlig tale om finansielle tildelinger pr. medlemsstat og pr. fond, og der fastsættes bestemmelser om fleksibilitet hvad angår overførsel af bevillinger mellem fonde. Der fastsættes bidragssatser for ELFUL for så vidt angår offentlige udgifter i medlemsstaterne, og der fastsættes minimums- og maksimumsbeløb for tildelinger til specifikke formål.

Afsnit V indeholder reglerne om de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik. Det nævnes bl.a., hvilke elementer medlemsstaterne skal tage højde for ved udarbejdelsen af den strategiske plan, og hvad planen som et minimum skal indeholde, herunder mål og finansiell planlægning. Det fastsættes også i dette afsnit, hvilke regler der gælder for Kommissionens godkendelse af de strategiske planer, og hvordan disse planer kan ændres.

I afsnit VI fastsættes de nødvendige regler for koordinering og forvaltning. Medlemsstaternes myndigheder pålægges ansvaret for specifikke opgaver i forbindelse med de strategiske planer. Der fastsættes bestemmelser om nedsættelse af en overvågningskomité med henblik på at inddrage alle berørte parter. Der oprettes ligeledes netværk med henblik på at lette en vellykket gennemførelse af de strategiske planer. Netværkene skal oprettes både på nationalt plan og på EU-plan. Endelig fastsættes der ved dette afsnit et europæisk innovationspartnerskab med henblik på at fremme udvekslingen af viden og innovation.

Ved afsnit VII indføres der en performanceovervågnings- og evalueringsramme med bestemmelser om, hvornår medlemsstaterne skal rapportere de fremskridt, der gøres med deres strategiske planer, og hvilke oplysninger disse rapporter skal indeholde, samt bestemmelser om, hvordan disse fremskridt skal overvåges og evalueres. Dette afsnit indeholde navnlig også regler om en performancebonus, der tildeles for god performance på miljø- og klimaområdet.

Endelig vedrører afsnit VIII og IX konkurrencereglerne. Det fastsættes navnlig, hvordan statsstøttere reglerne skal anvendes, og der fastsættes afsluttende bestemmelser om, hvilke forordning der ophæves, og fra hvilken dato forordningen finder anvendelse.

Den horisontale forordning

Det er hensigten at bevare den fælles landbrugspolitik nuværende struktur med to søjler, dvs. årlige foranstaltninger, der anvendes generelt, i søjle I, suppleret med foranstaltninger, der afspejler de særlige nationale og regionale forhold og tilrettelægges med flerårig programmering, i søjle II. I udformningen af den fælles landbrugspolitik for perioden efter 2020 lægges der imidlertid øget vægt på nærhedsprincippet, idet det er formålet at give medlemsstaterne bedre mulighed for at skræddersy gennemførelsesforanstaltningerne under begge søjler til de nationale forhold og de konkrete vilkår for landbrugerne. Øget vægt på nærhedsprincippet indebærer, at ansvaret for forvaltningen af den fælles landbrugspolitik skal omfordes, og der skal skabes en ny balance mellem Den Europæiske Union, medlemsstaterne og landbrugerne.

På dette grundlag tilpasses den horisontale forordning til den nye gennemførelsesmodel. Forordningsforslaget afspejler således målsætningen om at give medlemsstaterne større fleksibilitet i gennemførelsen af politikken (i overensstemmelse med de lokale behov), mindske bureaukratiet for støttemodtagerne og gøre politikken mere performancebaseret.

Overgangen på EU-plan fra en overholdelsesorienteret politik til en politik, hvor vægten ligger på performance, forudsætter en klar identifikation af de mål, som politikken skal opfylde: Disse mål vil blive fastlagt på EU-plan. For at nå frem til en mere resultatorienteret politisk model skal der, i stedet for at vægten ligger på at opnå sikkerhed for lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, lægges vægt på at opnå sikkerhed for performance og overholdelse af grundlæggende EU-krav, bl.a. gennem det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) eller forvaltningsorganerne (betalingsorganer, koordineringsorganer, kompetente myndigheder og certificeringsorganer). De robuste og pålidelige forvaltningsstrukturer, der kendetegner den fælles landbrugspolitik, bevares.

Ud over finansieringsbestemmelser vil den horisontale forordning fortsat indeholde bestemmelser om generelle principper for kontrol og sanktioner, konditionalitetskontrol og IFKS. Følgelig fastlægges der regler om finansiering, forvaltnings- og kontrolsystemer, afslutningsprocedurer (årlig finansiell regnskabsafslutning og årlig performanceafstemning) og en procedure for efterprøvende regnskabsafslutning.

Denne forordning indebærer forskellige forenklingselementer. Først og fremmest afspejler den nye årlige performanceafstemning forskydningen af fokus fra den enkelte støttemodtagers overholdelse af reglerne til resultaterne af politikken i medlemsstaterne.

Desuden indebærer forordningen en reduktion af antallet af betalingsorganer og en styrkelse af koordineringsorganets og certificeringsorganets rolle i overensstemmelse med den nye gennemførelsesmodel. Dette vil gøre systemet mere gennemskueligt og mindre byrdefuldt for såvel de nationale myndigheder som Kommissionen. I overensstemmelse med finansforordningen indføres der bestemmelser om modellen med én enkelt revision, så antallet af revisioner fra Kommissionens side kan reduceres.

Ændringsforordningen

I meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" bekræftes det, at markedsorientering er et vigtigt element i den fælles landbrugspolitik, men der fremhæves også en række udfordringer vedrørende miljømæssig bæredygtighed og klimaændringer. Derudover placerer den landbrugssektoren midt i debatten om fødevarer og borgernes bekymringer i den forbindelse, idet der mindes om, at "politikken vigtigste opgave er at hjælpe landbrugerne

med at foregribe udviklingen inden for kostvaner og tilpasse deres produktion efter markedssignalerne og forbrugernes efterspørgsel". Eftersom der på EU-plan er fastsat detaljerede bestemmelser, der kan blokere for nødvendige tilpasninger, giver reformen en mulighed for at indføre nødvendige ændringer. Den fælles landbrugspolitik bør desuden imødekomme borgernes bekymringer vedrørende bæredygtig landbrugsproduktion.

Det forventes derfor, at strukturen og de centrale elementer i forordning (EU) nr. 1308/2013 bibeholdes, men at et begrænset antal bestemmelser ændres i lyset af den økonomiske, miljø- og samfundsmæssige udvikling siden nævnte forordning trådte i kraft i 2014.

For det første slettes bestemmelserne om sektorspecifikke interventioner, der tidligere har været fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013, eftersom interventionerne i den nye fælles landbrugspolitik reguleres i [forordningen om strategiske planer] og bliver en del medlemsstaternes strategiske planer med henblik på at sikre bedre sammenhæng mellem de forskellige interventioner under den fælles landbrugspolitik.

For det andet er der, på trods af at målsætningerne for 2008- og 2013-reformerne af vinpolitikken overordnet set er nået med en økonomisk aktiv vinsektor til følge, opstået nye økonomiske, miljø- og klimamæssige udfordringer. Forordningen indeholder derfor en række specifikke ændringer til eksisterende bestemmelser, som skal tage hånd om disse udfordringer.

For det tredje blev der i meddelelsen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" slået til lyd for, at geografiske betegnelser gøres mere attraktive for landbrugere og forbrugere, og at det gøres nemmere at forvalte systemet. Det foreslås derfor at ændre de gældende bestemmelser om geografiske betegnelser, fordelt på fire basisretsakter, med henblik på at forenkle systemet, lette registreringen af geografiske betegnelser og effektivisere godkendelsen af ændringer af varespecifikationer. Disse ændringer har til formål at forenkle systemet for geografiske betegnelser, så det bliver mere forståeligt for forbrugerne, nemmere at markedsføre, og således at de administrative omkostninger ved forvaltningssystemet reduceres.

Hvad angår bestemmelserne om geografiske betegnelser for vine vil en begrænsning af EU's gennemgang af ansøgninger med henblik på at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, adskillelse af bestemmelserne om intellektuel ejendomsret fra andre krav i varespecifikationen samt muligheden for at medlemsstaterne selv kan træffe beslutning om ændringer, der ikke har nogen betydning på EU-plan, være med til at strømline godkendelser, afkorte behandlingstiden og rationalisere ressourcerne i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. I samme stil forventes det, at forenkling af visse specifikke procedurer, f.eks. indsigelsesproceduren, vil gøre godkendelsesproceduren mere effektiv.

En præcisering af definitionen af "beskyttet oprindelsesbetegnelse" for vine vil gøre det muligt for sammenslutninger af producentorganisationer at anvende nye sorter, et behov der er opstået som følge af klimaændringer, og fremme behørigt begrundede ansøgninger i overensstemmelse med den gældende kontekst for vinavl og ønologi. Det foreslås også at styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser mod forfalskning på internettet og i transit.

Den foreslåede forenkling for vine med geografiske betegnelser bør også anvendes på landbrugsprodukter og fødevarer med henblik på at sikre et rimeligt niveau af sammenhæng mellem ordningerne og så producenterne af geografiske betegnelser i denne sektor også får gavn af ovennævnte fordele. Ordningen for geografiske betegnelser for aromatiserede vine,

som kun har 5 ud af de i alt 3 350 geografiske betegnelser, kan ikke være operationelt og bør lægges sammen med en anden ordning, og det skønnes, at ordningen for landbrugsprodukter og fødevarer er passende, idet den allerede dækker andre alkoholiske drikkevarer.

Derudover indeholder forordningen bestemmelser, der udelukkende vedrører interne lovgivningsforpligtelser for EU og medlemsstaterne inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationens seneste ministerbeslutninger, navnlig hvad angår eksportsubsidier og mere generelt eksportkonkurrenceforanstaltninger.

Endelig foreslås det at ophæve en række bestemmelser om ordningen til regulering af produktionen og krav til sukkersektoren, der udløb ved udgangen af produktionsåret 2016/2017.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 29. november 2017 med titlen "Fremtiden for fødevarer og landbrug" konkluderes det, at den fælles landbrugspolitik svar på fremtidens udfordringer og muligheder fortsat bør intensiveres, navnlig med hensyn til at sætte skub i beskæftigelse, vækst og investeringer, styrke bekæmpelsen af og tilpasningen til klimaændringer og bringe forskning og innovation ud af laboratorierne og ud på marker og markeder. Den fælles landbrugspolitik bør desuden imødekomme borgernes bekymringer vedrørende bæredygtig landbrugsproduktion.
- (2) [Place holder relevant resolutions of the Council and EP]
- (3) Den fælles landbrugspolitik overholdelsesorienterede gennemførelsesmodel bør tilpasses for at sikre, at der lægges større vægt på resultater og performance. Unionen bør derfor fastsætte de grundlæggende politiske målsætninger, interventionstyperne og de grundlæggende EU-krav, mens medlemsstaterne bør bære et større ansvar og i højere grad stå til regnskab for opfyldelsen af disse målsætninger. Følgelig er det nødvendigt at lægge større vægt på nærhedsprincippet, så der bedre kan tages hensyn til de lokale forhold og behov. Efter den nye gennemførelsesmodel bør medlemsstaterne derfor have ansvaret for at skræddersy deres interventioner under den fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med de grundlæggende EU-krav, således at de bidrager mest muligt til målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og til fastlæggelsen og udformningen af de rammer for overholdelse og kontrol, der gælder for støttemodtagerne.

⁸ EUT C af , s. .

⁹ EUT C af , s. .

- (4) Den fælles landbrugspolitik omfatter forskellige interventioner og foranstaltninger, hvoraf mange er omfattet af de strategiske planer, der er omhandlet i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]¹⁰. Andre følger stadig de traditionelle overholdelsesprincipper. Det er vigtigt at finansiere disse alle interventioner og foranstaltninger, så de kan bidrage til opfyldelsen af målsætningerne for den fælles landbrugspolitik. Disse interventioner og foranstaltninger har visse elementer til fælles, og derfor bør finansieringen af dem behandles efter samme regelsæt. Dette regelsæt bør dog give mulighed for forskellig behandling, hvor det er nødvendigt. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1306/2013¹¹ indeholdt regler for to europæiske landbrugsfonde, nemlig Den Europæiske Garantifond for Landbruget ("EGFL") og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ("ELFUL") (i det følgende benævnt "fondene"). Disse fonde bør omfattes af reglerne i nærværende forordning. I betragtning af reformens omfang bør forordning (EF) nr. 1306/2013 erstattes af en ny retsakt.
- (5) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) .../... [den nye finansforordning]¹², særlig bestemmelserne om delt forvaltning med medlemsstaterne, de godkendte organers funktion og budgetprincipperne, bør gælde for de interventioner og foranstaltninger, der fastsættes ved nærværende forordning.
- (6) For at samordne medlemsstaternes praksis vedrørende anvendelsen af force majeure-klausulen bør denne forordning, hvor det er hensigtsmæssigt, give mulighed for undtagelser fra den fælles landbrugspolitik bestemmelser i tilfælde af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder samt indeholde en ikkeudtømmende liste over mulige tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder, der skal anerkendes af de kompetente nationale myndigheder. De kompetente nationale myndigheder bør træffe afgørelse om tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder fra sag til sag på grundlag af relevant dokumentation.
- (7) Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter til interventioner som led i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, jf. afsnit III i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], bør finansieres over Unionens almindelige budget ("EU-budgettet"), enten direkte via fondene eller i forbindelse med delt forvaltning med medlemsstaterne. Det bør præciseres, hvilke typer udgifter der kan finansieres via fondene.
- (8) For at nå målene for den fælles landbrugspolitik som fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("traktaten") og for at overholde princippet om delt forvaltning, jf. artikel 59 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, bør medlemsstaterne sikre, at de nødvendige forvaltningssystemer er på plads. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om udpegning af kompetente myndigheder, betalingsorganer, koordineringsorganer og certificeringsorganer.
- (9) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om medlemsstaternes godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer og om fastlæggelse af procedurer for indhentning af forvaltningserklæringer og årlige performance-rapporter, indhentning af

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af [...] [...] (EUT L [...], [...], s. [...]).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

¹² Forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning].

godkendelse af forvaltnings- og overvågningssystemer samt rapporteringssystemer og indhentning af uafhængige organers godkendelse af årsregnskaber. For at sikre åbenhed i systemet af kontrolforanstaltninger, der skal gennemføres på nationalt plan, især hvad angår tilladelses-, validerings- og betalingsprocedurer, og for at reducere den administrative og revisionsmæssige byrde for Kommissionen og for de medlemsstater, hvor der kræves godkendelse af hvert enkelt betalingsorgan, bør antallet af myndigheder og organer, som får overdraget dette ansvar, desuden begrænses under hensyntagen til de forfatningsmæssige bestemmelser i den enkelte medlemsstat.

- (10) Hvis en medlemsstat godkender mere end et betalingsorgan, bør den udpege et offentligt koordineringsorgan, der skal sikre en sammenhængende forvaltning af fondene, fungere som forbindelsesled mellem Kommissionen og de forskellige godkendte betalingsorganer og sørge for, at de oplysninger, som Kommissionen anmoder om vedrørende de forskellige betalingsorganers aktiviteter, straks meddeles. Koordineringsorganet bør også træffe og koordinere foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art, der konstateres på nationalt plan, og bør holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning.
- (11) Efter den nye gennemførelsesmodel er inddragelse af betalingsorganer, der er godkendt af medlemsstaterne, en afgørende forudsætning for at skabe rimelig sikkerhed for, at de målsætninger og mål, der er fastsat i de relevante strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, vil blive nået med de interventioner, der finansieres over EU-budgettet. Det bør derfor udtrykkeligt fastsættes i denne forordning, at kun udgifter afholdt af godkendte betalingsorganer kan godtgøres over EU-budgettet. Desuden bør de EU-finansierede udgifter til de interventioner, der er omhandlet i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, have et tilsvarende output og være i overensstemmelse med de grundlæggende EU-krav og forvaltningssystemer.
- (12) Som led i budgetdisciplinen er det nødvendigt at fastsætte det årlige loft for de udgifter, der finansieres over EGFL, under hensyntagen til de maksimumsbeløb, der er fastsat for denne fond i den flerårige finansielle ramme, der er omhandlet i Rådets forordning (EU, Euratom) [COM(2018) 322 final — FFR-forordningen]¹³.
- (13) Budgetdisciplinen kræver ligeledes, at det årlige loft for udgifter, der finansieres over EGFL, overholdes under alle omstændigheder og på alle stadier af budgetproceduren og af budgetgennemførelsen. Det er derfor nødvendigt, at det nationale loft for direkte betalinger for hver medlemsstat, som er fastsat i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], betragtes som et finansielt loft for disse direkte betalinger for den pågældende medlemsstat, og at godtgørelsen af disse betalinger ikke overstiger dette finansielle loft.
- (14) Med henblik på at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik overholder de årlige lofter, bør den mekanisme til sikring af finansiell disciplin, hvorved niveauet for den direkte støtte bliver tilpasset, bibeholdes. Imidlertid bør tærskelværdien på 2 000 EUR afskaffes. Der bør opretholdes en reserve til støtte for landbrugssektoren i tilfælde af, at landbrugsproduktionen eller -distributionen påvirkes negativt af markedsudviklingen eller en større krise. I henhold til artikel 12, stk. 2, litra d), i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning] kan bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår. For i

¹³ Forordning (EU, Euratom) [den nye FFR-forordning].

væsentlig grad at forenkle gennemførelsen for støttemodtagerne og de nationale forvaltninger bør der indføres en ordning med løbende fremføring, idet der anvendes eventuelle uudnyttede beløb i den reserve til kriser i landbrugssektoren, der etableres i 2020. Til dette formål er det nødvendigt at fravige artikel 12, stk. 2, litra d), i forordning (EU, Euratom) [den nye finansforordning], så bevillinger i landbrugsreserven, som der ikke er indgået forpligtelser for, kan fremføres uden tidsbegrænsning til finansiering af landbrugsreserven i det eller de følgende regnskabsår. Desuden er det, for så vidt angår regnskabsåret 2020, nødvendigt at fastsætte endnu en undtagelse, da det samlede uudnyttede beløb fra reserven, der er til rådighed ved udgangen af 2020, bør fremføres til 2021 til den tilsvarende post i den nye landbrugsreserve, i stedet for at blive tilbageført til de budgetposter, der dækker interventioner med direkte betaling inden for rammerne af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik.

- (15) For at undgå, at de nationale forvaltninger og landbrugerne pålægges en urimelig administrativ byrde, bør det fastsættes, at godtgørelse af de beløb, der er fremført fra det foregående regnskabsår i forbindelse med anvendelse af finansiell disciplin, ikke bør finde sted, hvis der anvendes finansiell disciplin for andet år i træk (år $N + 1$), eller hvis de samlede bevillinger, som der ikke er indgået forpligtelser for, udgør mindre end 0,2 % af det årlige loft for EGFL.
- (16) I betragtning af niveauet for de direkte betalinger til landbrugerne i Kroatien som følge af indfasningsordningen for alle direkte betalinger, der bevilges i denne medlemsstat, bør instrumentet for finansiell disciplin først anvendes i Kroatien fra den 1. januar 2022.
- (17) De foranstaltninger, der træffes for at fastsætte det finansielle loft for fondenes deltagelse, berører ikke beføjelserne for den budgetmyndighed, der er udpeget i traktaten. Disse foranstaltninger bør derfor baseres på den finansieringsramme, der er fastsat i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af [...] [COM(2018) 322 final — FFR-forordningen].
- (18) Budgetdisciplinen indebærer også en løbende undersøgelse af budgetstillingen på mellemlang sigt. Kommissionen bør om nødvendigt forelægge forslag for lovgiveren om passende foranstaltninger for at sikre, at de lofter, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) .../... af [COM(2018) 322 final — FFR-forordningen], overholdes. Endvidere bør Kommissionen på ethvert tidspunkt fuldt ud udnytte sine forvaltningsbeføjelser for at sikre, at det årlige loft overholdes, og den bør om nødvendigt forelægge forslag for Europa-Parlamentet og Rådet eller for Rådet om passende foranstaltninger med henblik på genopretning af budgetstillingen. Hvis det årlige loft ikke kan overholdes ved udløbet af et regnskabsår på grund af medlemsstaternes godtgørelsesanmodninger, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der sikrer en foreløbig fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne proportionalt med deres endnu ikke imødekomne godtgørelsesanmodninger samt foranstaltninger, der sikrer overholdelse af det fastsatte loft for det pågældende år. Betalingerne for det pågældende år bør foretages over det følgende regnskabsår, og den samlede finansiering fra Unionen pr. medlemsstat bør fastsættes endeligt, ligesom det bør fastsættes endeligt, hvordan godtgørelserne fordeles mellem medlemsstaterne, med henblik på at sikre, at det fastsatte beløb overholdes.
- (19) På tidspunktet for gennemførelsen af budgettet bør Kommissionen anvende et system til månedlig varsling og overvågning af landbrugsudgifterne, således at den, hvis der

er risiko for overskridelse af det årlige loft, hurtigst muligt kan vedtage de relevante foranstaltninger som led i de forvaltningsbeføjelser, den er tillagt, og foreslå andre foranstaltninger, hvis de førstnævnte viser sig at være utilstrækkelige. Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet og heri sammenligne udviklingen i de hidtil afholdte udgifter i forhold til profilerne samt vurdere den forventede gennemførelse i resten af regnskabsåret.

- (20) For så vidt angår EGFL bør Kommissionen stille de nødvendige finansielle midler til dækning af udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer på vegne af EGFL, til rådighed for medlemsstaterne i form af godtgørelser på grundlag af bogføringen af de udgifter, som disse organer har afholdt. Indtil sådanne godtgørelser, i form af månedlige betalinger, er foretaget, bør medlemsstaterne stille finansielle midler til rådighed svarende til deres godkendte betalingsorganers behov. Det bør udtrykkeligt fastsættes i denne forordning, at medlemsstaterne og de støttemodtagere, der er involveret i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, selv skal afholde deres udgifter til administration og personale.
- (21) For navnlig at gøre det muligt for Kommissionen at forvalte landbrugsmarkederne, lette overvågningen af landbrugsudgifterne og overvåge landbrugsressourcerne på mellemlang og lang sigt bør der fastsættes bestemmelser om brug af det agrometeorologiske system og erhvervelse og forbedring satellitdata.
- (22) Hvad angår den økonomiske forvaltning af ELFUL, bør der fastsættes bestemmelser om budgetforpligtelser, betalingsfrister, frigørelse og afbrydelser. Interventioner i forbindelse med udvikling af landdistrikter finansieres over EU-budgettet på grundlag af forpligtelser betalt i årlige trancher. Medlemsstaterne bør kunne råde over de fastlagte EU-midler, så snart de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik er godkendt. Der er derfor brug for en behørigt begrænset forfinansieringsordning, der sikrer en jævn overførsel af midler, så betalinger til støttemodtagerne som led i interventioner kan ske i rette tid.
- (23) Med hensyn til Kommissionens betalinger til de godkendte betalingsorganer er det nødvendigt, at der skelnes mellem mellemliggende betalinger og betalinger af saldi. Det er desuden nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser for disse betalinger. Reglen om automatisk frigørelse bør bidrage til at fremskynde gennemførelsen af interventionerne og til forsvarlig økonomisk forvaltning. Reglerne om nationale rammer for medlemsstater med regionale interventioner, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]¹⁴, giver også medlemsstaterne et redskab til at sikre gennemførelse og forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (24) Medlemsstaterne bør sikre, at EU-støtten udbetales i god tid, således at støttemodtagerne kan udnytte den effektivt. Hvis medlemsstaterne ikke overholder de betalingsfrister, der er fastsat i EU-retten, kan det give alvorlige problemer for støttemodtagerne og bringe princippet om EU-budgettets etårighed i fare. Derfor bør de udgifter, der er afholdt uden at overholde betalingsfristerne, udelukkes fra Unionens finansiering. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør Kommissionen tillægges beføjelse til at fastsætte undtagelser fra denne generelle regel for så vidt angår begge fonde.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af [...] [...] (EUT L [...], [...], s. [...]).

- (25) I overensstemmelse med strukturen og de vigtigste kendetegn i den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik bør muligheden for, at medlemsstaternes betalinger kan finansieres med EU-støtte, ikke længere afhænge af lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne til de enkelte støttemodtagere. I stedet bør medlemsstaternes betalinger, for så vidt angår de interventionstyper, der er omhandlet i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], være støtteberettigede, hvis de modsvares af et tilsvarende output og er i overensstemmelse med de grundlæggende EU-krav.
- (26) Forordning (EF) nr. 1306/2013 indeholdt bestemmelser om nedsættelse og suspension af månedlige eller mellemliggende betalinger med henblik på at støtte kontrollen af lovligheden og den formelle rigtighed. Med den nye gennemførelsesmodel bør disse redskaber anvendes til støtte for performancebaseret gennemførelse. Forskellen mellem nedsættelse og suspension bør også præciseres.
- (27) Proceduren for nedsættelse af EGFL-betalingerne på grund af manglende overholdelse af finansielle lofter, der er fastsat i EU-retten, bør strømlines og bringes på linje med den, der anvendes for ELFUL-betalinger.
- (28) Medlemsstaterne bør fremsende årsregnskaber og en årlig performancerapport om gennemførelsen af den strategiske plan til Kommissionen senest den 15. februar i år N + 1. Hvis disse dokumenter ikke fremsendes, kan Kommissionen ikke afslutte regnskaberne for det pågældende betalingsorgan eller kontrollere, om udgifterne er støtteberettigede, på baggrund af det rapporterede output; Kommissionen bør derfor have beføjelse til at suspendere de månedlige betalinger og afbryde den kvartalsvise godtgørelse, indtil dokumenterne er modtaget.
- (29) Der bør indføres en ny form for suspension af betalinger i tilfælde af unormalt lavt output. Hvis det rapporterede output er unormalt lavt i forhold til de anmeldte udgifter, og medlemsstaterne ikke kan give en god og forståelig begrundelse for dette, bør Kommissionen have beføjelse til, ud over at nedsætte udgifterne i regnskabsåret N -1, også at suspendere fremtidige udgifter i forbindelse med den intervention, som har givet et unormalt lavt output. En sådan suspension bør være betinget af en bekræftelse i forbindelse med den årlige afgørelse om performanceafstemning.
- (30) Kommissionen bør også have beføjelse til at suspendere betalinger i forbindelse med den flerårige performanceovervågning. I tilfælde af forsinkede eller utilstrækkelige fremskridt hen imod de mål, der er fastlagt i den nationale strategiske plan, bør Kommissionen have beføjelse til at anmode den pågældende medlemsstat om at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med en handlingsplan, der skal fastlægges i samråd med Kommissionen, og som indeholder klare fremskridtsindikatorer. Hvis medlemsstaten undlader at fremsende eller gennemføre handlingsplanen, eller hvis handlingsplanen er klart utilstrækkelig til at afhjælpe situationen, bør Kommissionen have beføjelse til at suspendere de månedlige eller mellemliggende betalinger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.
- (31) Ligesom det var tilfældet i henhold til forordning (EU) nr. 1306/2013, bør Kommissionen have beføjelse til at suspendere betalinger, når der er alvorlige mangler i forvaltningssystemerne, herunder manglende overholdelse af de grundlæggende EU-krav og manglende pålidelighed i rapporteringen. Det er imidlertid nødvendigt at revidere betingelserne for suspension af betalinger for at gøre ordningen mere effektiv. De finansielle konsekvenser af en sådan suspension bør fastsættes ved en ad hoc-procedure for efterprøvende regnskabsafslutning.

- (32) De kompetente nationale myndigheder bør sikre, at støttemodtagerne får udbetalt det fulde beløb af de betalinger under den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i EU-retten.
- (33) For at gøre det muligt at genanvende visse typer indtægter, der er forbundet med den fælles landbrugspolitik, til formål vedrørende den fælles landbrugspolitik, bør de betragtes som formålsbestemte indtægter. Den liste over beløb, der er fastsat i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1306/2013, bør ændres, og bestemmelserne i samme artikel bør harmoniseres og samles under ét med de eksisterende bestemmelser om formålsbestemte indtægter.
- (34) Forordning (EU) nr. 1306/2013 indeholder bestemmelser om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik samt målsætningerne herfor og fastsætter regler for finansieringen af dem og gennemførelsen af de hertil svarende projekter. De specifikke bestemmelser om de målsætninger og typer af foranstaltninger, der skal finansieres, bør overføres til nærværende forordning.
- (35) Finansieringen af foranstaltninger og interventioner efter den fælles landbrugspolitik er i vid udstrækning underlagt princippet om delt forvaltning. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler bør Kommissionen kontrollere, hvordan de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for at foretage betalinger, forvalter midlerne. Det bør fastslås, hvilken form for kontrol Kommissionen skal foretage, og under hvilke betingelser Kommissionen kan varetage sit ansvar for gennemførelsen af EU-budgettet, ligesom det bør præciseres, hvilke samarbejdsforpligtelser medlemsstaterne har.
- (36) For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at sikre, at der i medlemsstaterne findes systemer til forvaltning af og tilsyn med Unionens udgifter, og at disse fungerer korrekt, bør Kommissionen, uden at dette berører den kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne, kunne bemyndige personer til at foretage kontrol på vegne af Kommissionen, og disse bør have mulighed for at anmode medlemsstaterne om bistand hertil.
- (37) Der bør i videst muligt omfang anvendes informationsteknologi med henblik på udarbejdelsen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen. Når Kommissionen foretager sin kontrol, bør den have fuldstændig og umiddelbar adgang til de oplysninger, der vedrører udgifterne, både på papir og i elektronisk form.
- (38) I overensstemmelse med finansforordningens krav om gensidig tillid til revisioner og for at nedbringe risikoen for overlapning mellem revisioner, der foretages af forskellige institutioner, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om modellen med én enkelt revision og give mulighed for, at Kommissionen kan forlade sig på det arbejde, der udføres af pålidelige certificeringsorganer.
- (39) For at etablere den finansielle forbindelse mellem de godkendte betalingsorganer og EU-budgettet bør Kommissionen årligt afslutte disse betalingsorganers regnskaber som led i den årlige finansielle regnskabsafslutning. Afgørelsen om regnskabsafslutning bør være begrænset til regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed og bør ikke omfatte udgifternes overensstemmelse med EU-retten.
- (40) I overensstemmelse med den nye gennemførelsesmodel bør der indføres en årlig performanceafstemning, hvor udgifternes støtteberettigelse kontrolleres på baggrund af det rapporterede output. Med henblik på at gribe ind i situationer, hvor de anmeldte

udgifter ikke har et tilsvarende rapporteret output, og hvor medlemsstaterne ikke kan begrunde denne afvigelse, bør der indføres en ordning for nedsættelse af betalingerne.

- (41) I henhold til traktatens artikel 317 er Kommissionen ansvarlig for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget i samarbejde med medlemsstaterne. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelse til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at træffe afgørelse om, hvorvidt de udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne, er i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør have ret til at begrunde deres beslutninger om betaling og at anmode om mægling, hvis der er uenighed mellem dem og Kommissionen. For at give medlemsstaterne retlig og økonomisk sikkerhed med hensyn til udgifter, der er afholdt i fortiden, bør der fastsættes en forældelsesfrist for Kommissionens afgørelse om, hvilke økonomiske konsekvenser en manglende overholdelse bør have.
- (42) For at beskytte EU-budgettets finansielle interesser bør medlemsstaterne indføre systemer, der kan sikre, at interventioner, der finansieres gennem fondene, rent faktisk har fundet sted og er gennemført korrekt, idet de eksisterende solide rammer for forsvarlig økonomisk forvaltning opretholdes. Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, inddrivelse af tabte, uretmæssigt udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹⁵, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95¹⁶, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹⁷ og Rådets forordning (EU) 2017/1939¹⁸. Desuden kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371¹⁹. I henhold til finansforordningen skal personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder. For at OLAF kan udøve sine beføjelser og sikre, at tilfælde af uregelmæssigheder undersøges effektivt, bør medlemsstaterne iværksætte ordninger for rapportering til Kommissionen om uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, de har fastsat i deres strategiske planer, herunder om svig, samt om

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

¹⁶ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

¹⁷ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

¹⁸ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

deres opfølgning heraf og om opfølgningen af OLAF's undersøgelser. Medlemsstaterne bør endvidere iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv behandling af klager vedrørende fondsmidlerne.

- (43) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder anvendelse på denne forordning. Disse bestemmelser er fastlagt i finansforordningen og regulerer navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse, og de sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Bestemmelser, der vedtages med hjemmel i traktatens artikel 322, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, idet overholdelsen heraf er en væsentlig forudsætning for forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering.
- (44) Det bør sikres, at et afslag på eller en inddrivelse af betalinger som følge af manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud, afspejler, hvor alvorlig den manglende overholdelse er, og respekterer proportionalitetsprincippet, som afspejlet bl.a. i de relevante retningslinjer, som Kommissionen har opstillet for finansielle korrektioner, der skal foretages for udgifter finansieret af Unionen ved delt forvaltning på grund af manglende overholdelse af sådanne regler. Det bør endvidere præciseres, at en sådan manglende overholdelse kun berører transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed for så vidt angår den del af støtten, der tilbagetrækkes eller ikke udbetales.
- (45) Ifølge forskellige bestemmelser i sektorlovgivningen for landbrug kræves det, at der stilles en sikkerhed for betalingen af et skyldigt beløb, hvis en forpligtelse ikke bliver opfyldt. Med henblik på at styrke rammen for sikkerhedsstillelse bør der være en enkelt horisontal regel for alle disse bestemmelser.
- (46) Medlemsstaterne bør oprette og drive et integreret forvaltnings- og kontrolsystem (det "integrerede system") for visse interventioner i henhold til forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] og for de foranstaltninger, der er omhandlet i henholdsvis kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013²⁰ og kapitel IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013²¹. For at gøre Unionens støtte mere effektiv og styrke overvågningen af den bør medlemsstaterne have tilladelse til også at benytte det integrerede system i forbindelse med andre EU-interventioner.
- (47) De vigtigste eksisterende elementer i det integrerede system bør opretholdes, særlig bestemmelserne om et system til identifikation af landbrugspareller, en ordning med geospatiale støtteansøgninger og en dyrebaseret ansøgningsordning, et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, et system til registrering af støttemodtagere og en kontrol- og sanktionsordning. Medlemsstaterne bør fortsat anvende data og information, der tilvejebringes gennem Copernicusprogrammet, foruden informationsteknologier som f.eks. Galileo og EGNOS, for at sikre, at der er omfattende og sammenlignelige data til rådighed i hele Unionen med henblik på at

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

overvåge landbrugs-, miljø- og klimapolitikkerne og fremme anvendelsen af komplette, gratis og åbne data og oplysninger, der indsamles via Copernicus' Sentinelsatellitter og -tjenester. Til dette formål bør det integrerede system også omfatte et arealovervågningssystem.

- (48) Det integrerede system bør, som et led i de forvaltningssystemer, der skal være på plads med henblik på gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, sikre, at de aggregerede data, der fremlægges i den årlige performancerapport, er pålidelige og kontrollerbare. I betragtning af, hvor vigtigt det er at have et velfungerende integreret system, er det nødvendigt at fastsætte kvalitetskrav. Medlemsstaterne bør gennemføre en årlig kvalitetsvurdering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og den dyrebaserede ansøgningsordning samt arealovervågningssystemet. De bør også afhjælpe eventuelle mangler og, hvis Kommissionen anmoder om det, opstille en handlingsplan.
- (49) Ifølge Kommissionens meddelelse "Fremtiden for fødevarer og landbrug" bør det være en strategisk målsætning for den fremtidige fælles landbrugspolitik at styrke miljøbeskyttelsen og klimainsatsen og bidrage til opfyldelsen af EU's miljø- og klimamålsætninger. Følgelig gør miljø- og klimahensyn det nødvendigt at udveksle data fra systemer til identifikation af landbrugsparceller og andre integrerede forvaltnings- og kontrolsystemer på nationalt plan og EU-plan. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om udveksling af data indsamlet via det integrerede system, som er relevante for miljø- og klimamålsætningerne, mellem medlemsstaternes offentlige myndigheder og med Unionens institutioner og organer. For at sikre en mere effektiv udnyttelse af de data, der er til rådighed for forskellige offentlige myndigheder til udarbejdelse af europæiske statistikker, bør det også fastsættes, at data fra det integrerede system skal stilles til rådighed til statistiske formål for organer, der er en del af det europæiske statistiske system.
- (50) Kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EGFL. Denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager. Desuden kan nationale kontrolbestemmelser være mere omfattende end dem, der er fastsat i EU-retten.
- (51) De dokumenter, på grundlag af hvilke denne kontrol foretages, bør udvælges således, at der kan foretages en fuldstændig kontrol. Ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bør der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under deres ansvar, og til fordelingen pr. sektor af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, idet virksomhederne bør udvælges i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EGFL.
- (52) Det bør fastlægges, hvilke beføjelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet og til at forelægge andre oplysninger efter anmodning fra dette personale. Der bør også være mulighed for, at forretningspapirer i visse tilfælde kan beslaglægges.
- (53) I betragtning af den internationale struktur inden for handel med landbrugsprodukter og for at sikre et velfungerende indre marked er det nødvendigt, at der tilrettelægges et samarbejde mellem medlemsstaterne. Det er også nødvendigt, at der på EU-plan etableres et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande.

- (54) Medlemsstaterne har ansvaret for at vedtage deres egne kontrolprogrammer, men disse skal meddeles Kommissionen, så den kan udføre sine tilsyns- og koordineringsopgaver og sikre, at programmerne vedtages på grundlag af relevante kriterier, og at kontrollen koncentrerer sig om sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor. Det er vigtigt, at hver medlemsstat udpeger en instans, der får ansvar for at overvåge kontrollen af forretningspapirer og for at koordinere denne kontrol. Disse udpegede instanser bør være uafhængige af de instanser, der foretager kontrol forud for betalinger. De oplysninger, der indsamles som led i denne kontrol, bør være omfattet af beskyttelse af forretningshemmeligheder.
- (55) Konditionalitet er et vigtigt element i den fælles landbrugspolitik, navnlig i forbindelse med miljø- og klimaaspekter, men også med hensyn til folkesundheds- og dyrevelfærdsaspekter. Dette indebærer, at der bør foretages kontrol og om nødvendigt anvendes sanktioner for at sikre, at konditionalitetssystemet virker i praksis. For at skabe lige konkurrencevilkår for støttemodtagere i forskellige medlemsstater bør der indføres visse generelle bestemmelser om kontrol og sanktioner i konditionalitetssystemet på EU-plan.
- (56) For at sikre, at medlemsstaterne håndhæver bestemmelserne om konditionalitet på en ensartet måde, er det nødvendigt at fastsætte en minimumskontrolsats på EU-plan, mens det bør overlades til medlemsstaterne at udpege kompetente kontrolorganer og tilrettelægge kontrolforanstaltninger.
- (57) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte nærmere bestemmelser om sanktioner; disse bør være forholdsmæssige og effektive og have afskrækkende virkning og bør ikke tilsidesætte andre sanktioner, der er fastlagt i EU-retten eller national lovgivning. For at sikre, at medlemsstaternes tilgang er effektiv og sammenhængende, bør der på EU-plan fastsættes en minimumssats for sanktioner for manglende overholdelse, der forekommer for første gang på grund af forsømmelighed, mens gentagelser bør medføre en højere sanktionssats, og forsætlig manglende overholdelse bør kunne resultere i fuldstændig udelukkelse fra betaling. For at sikre, at sanktionerne er forholdsmæssige i tilfælde, hvor den manglende opfyldelse er af mindre alvorlig karakter og forekommer for første gang, bør det være muligt for medlemsstaterne at indføre et system for tidlig varsling.
- (58) For at skabe lige vilkår i alle medlemsstater og sikre, at sanktionerne i forbindelse med konditionalitet er effektive og har afskrækkende virkning, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om anvendelsen og beregningen af sådanne sanktioner.
- (59) For at sikre et harmonisk samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne vedrørende finansieringen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik og især for at gøre det muligt for Kommissionen at følge medlemsstaternes finansielle forvaltning og afslutte de godkendte betalingsorganers regnskaber er det nødvendigt, at medlemsstaterne opbevarer visse særlige oplysninger og meddeler dem til Kommissionen.
- (60) Med henblik på indsamlingen af de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og for at Kommissionen fuldt ud og omgående kan få adgang til oplysninger vedrørende udgifterne, både på papir og i elektronisk form, er det nødvendigt at fastsætte regler for præsentation og fremsendelse af oplysninger, herunder regler for tidsfrister.
- (61) Da personoplysninger og forretningshemmeligheder kan blive berørt af anvendelsen af de nationale kontrolsystemer og den efterprøvende regnskabsafslutning, bør

medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at oplysninger, der modtages i denne forbindelse, forbliver fortrolige.

- (62) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-budgettet under overholdelse af princippet om ligebehandling, for så vidt angår både medlemsstaterne og støttemodtagerne, bør der fastlægges regler for anvendelsen af euroen.
- (63) Vekselkursen mellem euroen og national valuta kan ændre sig i løbet af den periode, i hvilken en operation gennemføres. Derfor bør den kurs, der anvendes på de pågældende beløb, fastlægges under hensyntagen til den hændelse, hvorigennem det økonomiske mål for operationen er nået. Den vekselkurs, der anvendes, bør være kursen på den dag, hvor nævnte hændelse er indtruffet. Det er nødvendigt at præcisere denne udløsende hændelse eller at afvige herfra under iagttagelse af visse kriterier, blandt andet den hastighed, med hvilken virkningerne af de monetære bevægelser breder sig. Der bør indføres særlige regler, som gør det muligt at håndtere ekstraordinære monetære situationer, der kan opstå såvel i Unionen som på verdensmarkedet, og som kræver et øjeblikkeligt indgreb, der kan sikre, at den fælles landbrugspolitik forskellige ordninger virker efter hensigten.
- (64) Medlemsstater, der ikke har indført euroen, bør have mulighed for at foretage betalinger af udgifter, som følger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik, i euro frem for i national valuta. Det er nødvendigt med særlige regler for at sikre, at en sådan mulighed ikke skaber uberettigede fordele for parter, der foretager eller modtager betalinger.
- (65) EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig forordning (EF) nr. 45/2001²² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679²³, bør finde anvendelse på indsamling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne og Kommissionen med det formål at opfylde deres respektive forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision, overvågning og evaluering i henhold til denne forordning.
- (66) Offentliggørelse af navne på modtagere af midler fra fondene er et redskab til at styrke den offentlige kontrol med brugen af midlerne og er nødvendig for at sikre en passende beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Dette opnås dels gennem den forebyggende og afskrækkende effekt af en sådan offentliggørelse, dels ved at få de enkelte støttemodtagere til at afholde sig fra lovstridig adfærd og dels ved samtidig at give landmændene et større personligt ansvar for brugen af modtagne offentlige midler. Offentliggørelsen af de pågældende oplysninger er i overensstemmelse med EU-Domstolens nyere retspraksis og også med den tilgang, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (67) I den forbindelse bør det anerkendes, at civilsamfundet, herunder medierne og ikkestatslige organisationer, spiller en rolle og bidrager til at styrke myndighedernes kontrolramme over for svig og anden misbrug af offentlige midler.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (68) Forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser²⁴] fastlægger regler om gennemsigtighed i gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde og i kommunikationen i forbindelse med programmer under fondene. For at sikre sammenhæng bør det fastsættes, at disse regler også gælder for støttemodtagere under ELFUL- og EGFL-interventioner, hvor det er relevant.
- (69) Hvis målet for den offentlige kontrol med brugen af penge fra fondene skal nås, er det nødvendigt, at visse oplysninger om støttemodtagerne bringes til offentlighedens kendskab. Disse oplysninger bør omfatte data om støttemodtagerens identitet, det tildelte beløb og den fond, som beløbet kommer fra, samt formålet med og arten af den pågældende type intervention eller foranstaltning. Offentliggørelsen af disse oplysninger bør foregå på en sådan måde, at det griber mindst muligt ind i støttemodtagernes ret til respekt for privatlivet fred og retten til beskyttelse af deres personoplysninger, hvilket begge er rettigheder, som fremgår af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (70) Offentliggørelse af detaljer om den foranstaltning eller intervention, der giver landbrugeren ret til at modtage støtte, og om arten af og formålet med støtten giver offentligheden konkrete oplysninger om den støttede aktivitet og det formål, som støtten blev givet til. Muligheden for, at offentligheden kan følge med i, hvem der modtager støtte, vil have en forebyggende og afskrækkende virkning og medvirke til at beskytte Unionens finansielle interesser.
- (71) Offentliggørelse af de nævnte oplysninger sammen med de generelle oplysninger som fastsat i denne forordning skaber større åbenhed omkring brugen af EU-midler som led i den fælles landbrugspolitik og bidrager således til at gøre denne politik mere synlig og skabe større forståelse herfor. Hermed får borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen, og forvaltningen opnår en større legitimitet og bliver mere effektiv og mere ansvarlig over for borgerne. Desuden vil borgerne også blive gjort opmærksomme på konkrete eksempler på offentlige goder, som kommer fra landbruget, og dette vil kunne gøre statsstøtten til landbrugssektoren mere legitim.
- (72) Følgelig går en bestemmelse om, at de relevante oplysninger skal gøres alment tilgængelige, ikke videre, end hvad der er nødvendigt i et demokratisk samfund, set i lyset af behovet for at beskytte Unionens finansielle interesser såvel som det overordnede mål for offentlighedens tilsyn med brugen af penge fra fondene.
- (73) For at overholde databeskyttelseskravene bør modtagerne af fondsmidler underrettes om, at deres data vil blive offentliggjort, inden offentliggørelsen finder sted. De bør desuden underrettes om, at dataene kan blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. Endvidere bør støttemodtagerne underrettes om deres rettigheder i henhold til forordning (EU) 2016/679 og om den procedure, der gælder for udøvelse af disse rettigheder.
- (74) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i

²⁴ Forordning (EU) .../....

forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (75) For at supplere visse ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290. Denne beføjelse bør omfatte godkendelse af betalingsorganer og koordineringsorganer, betalingsorganernes forpligtelser i forbindelse med offentlig intervention, bestemmelserne om omfanget af betalingsorganernes forvaltnings- og kontrolansvar, de regler for beregning af finansiel disciplin, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugerne, de typer af foranstaltninger, der skal finansieres over EU-budgettet i forbindelse med offentlig intervention og godtgørelsesbetingelserne, betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoderne baseret på de oplysninger, som betalingsorganerne rent faktisk har til rådighed, eller på faste takster, som Kommissionen har fastsat, eller på faste eller ikkefaste takster, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbruget, værdiansættelsen af operationerne i forbindelse med offentlig intervention og de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter under den offentlige intervention, samt bestemmelserne om fastsættelse af de beløb, der skal finansieres. Denne beføjelse bør også omfatte undtagelser til bestemmelsen om, at betalinger, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige eller efter den senest mulige betalingsdato, ikke er støtteberettigede. Desuden bør denne beføjelse omfatte suspensionssatsen for betalinger i forbindelse med den årlige regnskabsafslutning og den årlige performanceafstemning samt suspensionssatsen og varigheden af suspensionen af betalinger og betingelserne for godtgørelse eller nedsættelse af disse beløb i forbindelse med den flerårige performanceovervågning. Denne beføjelse bør ligeledes omfatte de interventioner eller foranstaltninger, for hvilke medlemsstaterne kan betale forskud, og de betingelser, hvorunder visse typer af udgifter og indtægter inden for rammerne af fondene skal udlignes. Endvidere bør denne beføjelse omfatte de metoder, der gælder for forpligtelserne og betalingen af beløbene, hvis EU-budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, eller hvis de samlede planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i finansforordningens artikel 170, stk. 3.

Denne beføjelse bør også omfatte de særlige forpligtelser, som medlemsstaterne skal opfylde med hensyn til kontrol og adgang til dokumenter og information, de kriterier, som medlemsstaternes begrundelser skal opfylde, metoderne og kriterierne for anvendelse af nedsættelser i forbindelse med den årlige performanceafstemning samt metoderne og kriterierne for anvendelse af finansielle korrektioner i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.

For så vidt som det er nødvendigt for at sikre en korrekt forvaltning af systemet, bør denne beføjelse desuden omfatte regler vedrørende yderligere krav med hensyn til toldprocedurer, navnlig dem, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013²⁵, og regler om sikkerhedsstillelse, der sikrer en ikkediskriminerende behandling, udpeger den ansvarlige part, i tilfælde af, at en forpligtelse ikke opfyldes, fastlægger de specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse, fastlægger de betingelser, der

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og for garanten, samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden, fastlægger specifikke særlige betingelser vedrørende den sikkerhed, som stilles i forbindelse med forskudsbetalinger, og fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed.

Med hensyn til det integrerede system bør denne beføjelse endvidere omfatte regler for kvalitetsvurdering af systemet til identifikation af landbrugsparceller, af ordningen med geospatiale støtteansøgninger og af arealovervågningssystemet samt definitioner, grundlæggende kendetegn ved og regler for systemet til identifikation af landbrugsparceller, systemet til identifikation af støttemodtagere og systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder.

Derudover bør denne beføjelse omfatte regler om interventioner, hvor der ikke skal foretages kontrol af transaktionerne, om den udløsende begivenhed, om den vekselkurs, der skal anvendes af medlemsstater, som ikke anvender euroen, og den vekselkurs, der skal anvendes, når der udfærdiges udgiftsanmeldelser, og når der registreres offentlige oplagringsoperationer i betalingsorganets regnskaber, samt om foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten mod usædvanlig monetær praksis vedrørende national valuta, der kan skade den.

For at supplere visse ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår den tærskel, under hvilken virksomheder kun bør kontrolleres, hvis der er en særlig grund til det.

- (76) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁶. Gennemførelsesbeføjelserne bør vedrøre følgende regler: regler om procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og revurdering af godkendelsen af betalingsorganer og koordineringsorganer samt for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer; regler om det arbejde og den kontrol, der ligger til grund for betalingsorganernes forvaltningserklæring; regler om koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen, om certificeringsorganernes opgaver, herunder den kontrol, der skal foretages, og de organer, der skal kontrolleres, og om de certifikater og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer.
- (77) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis, og de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne under hensyn til internationale revisionsstandarder skal bruge til at afgive deres udtalelser.
- (78) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: fastlæggelse af beløbene til finansiering af offentlige interventionsforanstaltninger, regler for finansiering af Kommissionens erhvervelse af de satellitdata, der er nødvendige for arealovervågningssystemet, og de foranstaltninger, som Kommissionen iværksætter

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

ved hjælp af telemåling, som benyttes i forbindelse med arealovervågningssystemet, proceduren for Kommissionens erhvervelse af disse satellitdata og arealovervågningssystemet, rammerne for erhvervelse, forbedring og brug af satellitbilleder og meteorologiske data samt de gældende frister.

- (79) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: som led i proceduren vedrørende finansiell disciplin, fastsættelse af tilpasningssatsen for interventioner med direkte betalinger og tilpasning af denne samt betingelserne og de nærmere regler for de bevillinger, der fremføres i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, litra d) i forordning (EU, Euratom) .../... [den nye finansforordning] med henblik på at finansiere interventioner med direkte betalinger; som led i proceduren vedrørende budgetdisciplin, den foreløbige fastsættelse af betalingerne og den foreløbige fordeling af det disponible budget mellem medlemsstaterne samt fastsættelse af de månedlige betalinger, som Kommissionen foretager på grundlag af udgiftsanmeldelser.
- (80) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: fastsættelse af den frist, inden for hvilken de godkendte betalingsorganer skal udarbejde mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og sende dem til Kommissionen, samt bestemmelser om proceduren og andre praktiske foranstaltninger i forbindelse med betalingsfrister; nedsættelse og suspension af månedlige og mellemliggende betalinger til medlemsstaterne samt bestemmelser om elementerne i handlingsplaner og om proceduren for udarbejdelse af disse. Gennemførelsesbeføjelserne bør også omfatte regler, der er nødvendige og begrundede for i akutte situationer at løse specifikke problemer vedrørende betalingsperioder og betaling af forskud, og nærmere regler for betalingsorganernes føring af særskilte regnskaber; specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i det regnskab, der føres af betalingsorganerne; regler om finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af fondene, og vilkår og betingelser for gennemførelse af den automatiske frigørelsesprocedure.
- (81) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: procedurene vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som skal overholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af Kommissionens kontrol og adgang til oplysninger; de forhold, som dokumentation vedrørende betalinger skal opbevares under, den årlige finansielle regnskabsafslutning, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af de pågældende gennemførelsesretsakter, den årlige performanceafstemning, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af de pågældende gennemførelsesretsakter, og udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de procedurer og frister, der skal overholdes, proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af de pågældende gennemførelsesretsakter, udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de frister, der skal overholdes, og reglerne vedrørende forligsproceduren, udelukkelse fra EU-finansiering af beløb, der er bogført i EU-budgettet, og former for anmeldelser og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende inddrivelse som følge af manglende overholdelse.
- (82) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: de regler, der er nødvendige for at opnå en ensartet anvendelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende beskyttelse af Unionens finansielle interesser og for at opnå en ensartet anvendelse af kontrolforanstaltninger i Unionen;

- (83) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør endvidere omfatte: formen af den sikkerhed, der skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhed; procedurerne for frigivelse af en sikkerhed og de anmeldelser, som medlemsstaterne eller Kommissionen skal give i forbindelse med sikkerhedsstillelse.
- (84) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte: regler om formen, indholdet og ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af de evalueringsrapporter om kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningsordningen og om de afhjælpende foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at rette op på de svagheder, der er konstateret i disse systemer og ordninger, samt de grundlæggende karakteristika ved og regler for ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningsordningen.
- (85) Kommissionens gennemførelsesbeføjelser bør også omfatte bestemmelser med henblik på at opnå en ensartet anvendelse af reglerne for kontrol af forretningspapirer. De bør desuden omfatte bestemmelser vedrørende medlemsstaternes meddelelse af oplysninger til Kommissionen, og foranstaltninger for at beskytte anvendelsen af EU-retten mod usædvanlig monetær praksis vedrørende national valuta, der kan skade den.
- (86) Endvidere bør Kommissionens gennemførelsesbeføjelser omfatte bestemmelser om formen og tidsplanen for offentliggørelse af modtagerne af støtte fra fondene, om ensartet anvendelse af forpligtelsen til at underrette støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort, og om samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med offentliggørelsen af modtagerne af støtte fra fondene.
- (87) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af visse gennemførelsesretsakter. Med hensyn til gennemførelsesretsakter, der indebærer, at Kommissionen skal foretage beregning af beløb, sætter rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet, og den har til formål at øge effektivitet, forudsigelighed og hurtighed under hensyntagen til tidsfristerne og budgetprocedurerne. Med hensyn til gennemførelsesretsakter vedrørende betalinger til medlemsstaterne og proceduren for regnskabsafslutning samt den årlige performanceafstemning sætter rådgivningsproceduren Kommissionen i stand til fuldt ud at varetage sit ansvar for forvaltning af budgettet og for verifikation af de nationale betalingsorganers årsregnskaber med henblik på at godkende sådanne regnskaber, eller hvis udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med Unionens regler, at udelukke sådanne udgifter fra finansiering fra Unionen. I forbindelse med vedtagelsen af de øvrige gennemførelsesretsakter bør undersøgelsesproceduren anvendes.
- (88) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011, for så vidt angår fastsættelsen af den nettosaldo, der er til rådighed til dækning af EGFL-udgifterne, af de månedlige betalinger, den bør foretage på grundlag af medlemsstaternes anmeldelse af udgifter, og af de supplerende betalinger eller nedsættelser som led i proceduren for månedlige betalinger.
- (89) Forordning (EU) nr. 1306/2013 bør derfor ophæves.
- (90) For at muliggøre en smidig overgang mellem de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1306/2013, og dem, der er fastsat i nærværende forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290, for så vidt angår fastsættelse af overgangsbestemmelser.

- (91) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og har afgivet udtalelse²⁷.
- (92) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af forbindelserne mellem den og de øvrige instrumenter i den fælles landbrugspolitik og begrænsningerne for medlemsstaternes økonomiske ressourcer, men kan på grund af den flerårige garanterede EU-finansiering og ved at fokusere på prioriteterne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

²⁷ EUT C af , s.[...].

Afsnit I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 **Anvendelsesområde**

Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om:

- (a) finansiering af udgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik, herunder udgifter til udvikling af landdistrikterne
- (b) de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne skal indføre
- (c) procedurerne for regnskabsafslutning og efterprøvende regnskabsafslutning.

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- (a) "uregelmæssighed": en uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95
- (b) "forvaltningssystemer": de forvaltningsorganer, der er omhandlet i afsnit II, kapitel II, i denne forordning, og de grundlæggende EU-krav, der er fastsat i denne forordning og i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], herunder den rapporteringsordning, der er indført med henblik på den årlige performancerapport, der er omhandlet i artikel 121 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]
- (c) "grundlæggende EU-krav": de grundlæggende krav i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] og i denne forordning.

Artikel 3 **Undtagelser i tilfælde af force majeure og ekstraordinære omstændigheder**

Med henblik på finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik kan "force majeure" og "ekstraordinære omstændigheder", navnlig anerkendes i følgende tilfælde:

- (a) en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriften
- (b) ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykke
- (c) en epizooti eller en plantesygdom, der rammer henholdsvis hele støttemodtagerens besætning eller en del af denne eller alle støttemodtagerens afgrøder eller en del af disse
- (d) ekspropriation af hele eller en væsentlig del af bedriften, hvis ekspropriationen ikke kunne forudses på dagen for indgivelse af ansøgningen.

Afsnit II

Almindelige bestemmelser om landbrugsfonde

KAPITEL I

Landbrugsfonde

Artikel 4

Fonde til finansiering af landbrugsudgifter

Finansieringen over Unionens almindelige budget (EU-budgettet) af de forskellige interventioner og foranstaltninger, der er omfattet af den fælles landbrugspolitik, sker gennem:

- (a) Den Europæiske Garantifond for Landbruget ("EGFL")
- (b) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne ("ELFUL").

Artikel 5

Udgifter under EGFL

1. EGFL gennemføres enten ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen eller direkte, jf. stk. 2 og 3.
2. EGFL finansierer følgende udgifter under delt forvaltning:
 - (a) foranstaltninger til regulering af eller støtte for landbrugsmarkederne som fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013²⁸
 - (b) sektorspecifikke interventioner som omhandlet i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]
 - (c) interventioner med direkte betalinger til landbrugerne i henhold til den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]
 - (d) Unionens finansielle bidrag til oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på Unionens indre marked og i tredjelande, der gennemføres af medlemsstaterne, og som er udvalgt af Kommissionen
 - (e) Unionens finansielle bidrag til de særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder som omhandlet i forordning (EU) nr. 228/2013 og de særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav som omhandlet i forordning (EU) nr. 229/2013.
3. EGFL finansierer følgende udgifter under direkte forvaltning:
 - (a) salgsfremstød for landbrugsprodukter, der gennemføres direkte af Kommissionen eller gennem internationale organisationer

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

- (b) foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med EU-retten, og som har til formål at sikre bevaring, beskrivelse, indsamling og udnyttelse af genressourcer fra landbruget
- (c) etablering og vedligeholdelse af systemer til regnskabsoplysninger på landbrugsområdet
- (d) systemer til undersøgelser på landbrugsområdet, herunder undersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur.

Artikel 6

Udgifter under ELFUL

ELFUL gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen. ELFUL finansierer Unionens finansielle bidrag til de interventioner til udvikling af landdistrikterne, der er omfattet af den strategiske plan som omhandlet i afsnit III, kapitel 4, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer].

Artikel 7

Andre udgifter, herunder faglig bistand

Fondene kan hver især på initiativ af Kommissionen og/eller på dennes vegne, direkte finansiere aktiviteter vedrørende forberedelse, overvågning, administrativ og teknisk støtte, samt foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og kontrol, som er nødvendige for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik. Der kan navnlig være tale om følgende:

- (a) foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, samt foranstaltninger vedrørende etablering af kontrolsystemer og faglig og administrativ bistand
- (b) Kommissionens erhvervelse af de satellitdata, der er nødvendige for det arealovervågningssystem, der er omhandlet i artikel 22
- (c) de aktioner, som Kommissionen iværksætter ved hjælp af telemåling, der benyttes i forbindelse med overvågningen af landbrugsressourcer i henhold til artikel 23
- (d) foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde og udvikle metoder og tekniske midler til information, sammenkobling, overvågning og kontrol af den finansielle forvaltning af de fonde, hvis midler anvendes til finansiering af den fælles landbrugspolitik
- (e) formidling af information om den fælles landbrugspolitik, jf. artikel 44
- (f) undersøgelser af den fælles landbrugspolitik og evaluering af foranstaltninger, der finansieres af fondene, herunder forbedring af evalueringsmetoder og informationsudveksling om praksis på området for den fælles landbrugspolitik, samt undersøgelser foretaget i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank (EIB)
- (g) hvis relevant, bidraget til oprettelse af gennemførelsesorganer, der etableres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003²⁹, og som handler inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

²⁹ Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

- (h) bidraget til foranstaltninger vedrørende udbredelse af oplysninger, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer på EU-niveau, som gennemføres i forbindelse med interventioner til udvikling af landdistrikterne, herunder netværkssamarbejde mellem de berørte parter
- (i) informationsteknologinet med fokus på behandling og udveksling af oplysninger, herunder de IT-systemer til virksomheder, der er nødvendige for forvaltningen af den fælles landbrugspolitik
- (j) de foranstaltninger, der er nødvendige for udvikling, registrering og beskyttelse af logoer inden for rammerne af Unionens kvalitetspolitikker som fastsat i artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012³⁰ og for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder knyttet hertil, samt den fornødne udvikling af IT.

KAPITEL II

Forvaltningsorganer

Artikel 8

Betalingsorganer og koordineringsorganer

1. Betalingsorganer er instanser eller organer i medlemsstaterne, som er ansvarlige for forvaltning og kontrol af udgifter som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6.
Bortset fra betaling kan udførelsen af disse opgaver uddelegeres.
2. Medlemsstaterne godkender som betalingsorganer instanser eller organer, der har en administrativ organisation og et internt kontrolsystem, der giver tilstrækkelig sikkerhed for, at betalingerne er lovlige og formelt rigtige og behørigt dokumenterede. Med henblik på dette skal betalingsorganerne opfylde de minimumsbetingelser for godkendelse for så vidt angår interne forhold, kontrolaktiviteter, information og kommunikation samt overvågning, som Kommissionen fastlægger i medfør af artikel 10, stk. 1, litra a).
Hver medlemsstat begrænser antallet af godkendte betalingsorganer som følger:
 - (a) til højst et organ på nationalt plan eller, hvis det er relevant, til et pr. region og
 - (b) til højst et organ til forvaltning af udgifter under både EGFL og ELFUL.Hvis der oprettes betalingsorganer på regionalt plan, skal medlemsstaterne derudover enten godkende et betalingsorgan på nationalt plan til støtteordninger, der ifølge deres natur skal forvaltes på nationalt plan, eller medlemsstaterne skal overlade forvaltningen af disse ordninger til deres regionale betalingsorganer.
Betalingsorganer, der i mindst tre år ikke har forvaltet EGFL- eller ELFUL-udgifter, skal have deres godkendelse trukket tilbage.
Medlemsstaterne udpeger ikke flere nye betalingsorganer efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.
3. Med henblik på artikel 63, stk. 5 og 6, i forordning (EU, Euratom) 2018/... [den nye finansforordning] ("finansforordningen") udarbejder den person, der er ansvarlig for

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

det godkendte betalingsorgan, senest den 15. februar i året efter det pågældende regnskabsår, følgende, som sendes til Kommissionen:

- (a) årsregnskaberne for de udgifter, der er afholdt til udførelsen af de opgaver, der er overdraget til deres godkendte betalingsorgan, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a), ledsaget af de oplysninger, der er nødvendige for regnskabernes afslutning i henhold til artikel 51
- (b) den årlige performancerapport, der er omhandlet i artikel 52, stk. 1, og som viser, at udgifterne er afholdt i henhold til artikel 35
- (c) en forvaltningserklæring, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, som viser:
 - i) at oplysningerne er korrekt præsenteret, fuldstændige og nøjagtige, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, litra a)
 - ii) at de etablerede forvaltningssystemer fungerer korrekt og giver de nødvendige garantier vedrørende de outputs, der indberettes i den årlige performancerapport, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 6, litra b) og c),
 - iii) en analyse af arten og omfanget af de fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne i forbindelse med revision og kontrol, samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra b).

Den frist, der i stk. 1 er fastsat til den 15. februar, kan undtagelsesvis forlænges af Kommissionen til den 1. marts efter anmodning fra den berørte medlemsstat, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 7, andet afsnit.

4. Hvis der godkendes mere end ét betalingsorgan, udpeger medlemsstaten et offentligt koordineringsorgan, som det pålægger følgende opgaver:

- (a) at indsamle de oplysninger, der skal forelægges Kommissionen, og at fremsende disse oplysninger til Kommissionen
- (b) at forelægge den årlige performancerapport, der er omhandlet i artikel 52, stk. 1
- (c) at træffe eller koordinere foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler af fælles art og holde Kommissionen underrettet om enhver opfølgning
- (d) at fremme og sikre harmoniseret anvendelse af EU-reglerne.

Koordineringsorganet skal med henblik på behandling af de finansielle oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), være specielt godkendt af medlemsstaterne.

Den årlige performancerapport, som koordineringsorganet skal forelægge, skal være omfattet af den udtalelse, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, og den fremsendes sammen med en forvaltningserklæring, som vedrører hele rapporten.

5. Opfylder et godkendt betalingsorgan ikke eller ikke længere et eller flere af de godkendelseskriterier, der omhandlet i stk. 2, trækker medlemsstaten på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen sin godkendelse tilbage, medmindre betalingsorganet foretager de fornødne ændringer inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed under hensyntagen til problemets alvor.
6. Betalingsorganerne forvalter og sikrer kontrol af de transaktioner, der har forbindelse med offentlig intervention, og som de er ansvarlige for, og de bevarer det overordnede ansvar på dette område.

Hvis støtten ydes gennem et finansieringsinstrument, som gennemføres af EIB eller en anden international finansieringsinstitution, som en medlemsstat er aktionær i, forlader betalingsorganet sig på den kontrolrapport, der understøtter de betalingsanmodninger, som EIB eller en anden finansieringsinstitution forelægger.

Artikel 9

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en myndighed på ministerielt plan til at være ansvarlig for:
 - (a) udstedelse, undersøgelse og tilbagetrækning af godkendelsen af betalingsorganer som omhandlet i artikel 8, stk. 2
 - (b) godkendelse af koordineringsorganet som omhandlet i artikel 8, stk. 4
 - (c) udpegelse af certificeringsorganet som omhandlet i artikel 11
 - (d) udførelsen af de opgaver, der pålægges den kompetente myndighed i henhold til dette kapitel.
2. Den kompetente myndighed træffer på grundlag af en vurdering af de godkendelseskriterier, som Kommissionen vedtager i henhold til artikel 10, stk. 1, litra a), afgørelse ved en formel retsakt om udstedelse eller, efter undersøgelse, om tilbagetrækning af betalingsorganets og koordineringsorganets godkendelse. Den kompetente myndighed informerer straks Kommissionen om de godkendelser, der er udstedt og trukket tilbage.

Artikel 10

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om:
 - (a) minimumsbetingelserne for godkendelse af betalingsorganer som omhandlet i artikel 8, stk. 2, og af koordineringsorganer som omhandlet i artikel 8, stk. 4
 - (b) betalingsorganernes forpligtelser hvad angår offentlig intervention samt reglerne vedrørende de forvaltnings- og kontrolopgaver, de skal varetage.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende:
 - (a) procedurerne for udstedelse, tilbagetrækning og undersøgelse af betalingsorganers og koordineringsorganers godkendelse samt procedurerne for tilsynet med godkendelsen af betalingsorganer
 - (b) det arbejde og den kontrol, der ligger til grund for betalingsorganernes forvaltningserklæring som omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra c)
 - (c) koordineringsorganets funktionsmåde og meddelelse af oplysninger til Kommissionen, jf. artikel 8, stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 11
Certificeringsorganer

1. Certificeringsorganet skal være et offentligt eller privat revisionsorgan, som udpeges af medlemsstaten for en periode på mindst tre år, jf. dog national lovgivning. Hvis det er et privat revisionsorgan, og den gældende EU-ret eller den nationale ret kræver det, udvælges organet af medlemsstaten ved en offentlig udbudsprocedure.

Med henblik på finansforordningens artikel 63, stk. 7, første afsnit, afgiver certificeringsorganet en udtalelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandards, og hvoraf det fremgår:

- (a) om regnskaberne giver et retvisende billede
- (b) om det forvaltningssystem, som medlemsstaterne har indført, fungerer ordentligt
- (c) om performancerapporteringen om outputindikatorerne med henblik på den årlige performanceafstemning, jf. artikel 52, og om performancerapporteringen om resultatindikatorerne med henblik på den flerårige performanceovervågning, jf. artikel 115 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], er korrekt og viser, at artikel 35 i nærværende forordning efterleves
- (d) om udgifterne til foranstaltningerne i forordning (EU) nr. 1308/2013, hvortil der er søgt om godtgørelse fra Kommissionen, er lovlige og formelt rigtige.

Det skal ligeledes fremgå af denne udtalelse, om undersøgelsen har rejst tvivl om de påstande, der er fremsat i forvaltningserklæringen som omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra c).

Hvis støtten ydes gennem et finansieringsinstrument, som gennemføres af EIB eller en anden international finansieringsinstitution, som en medlemsstat er aktionær i, forlader certificeringsorganet sig på den årlige revisionsberetning, som disse institutioners eksterne revisorer har udarbejdet.

2. Certificeringsorganet råder over den fornødne tekniske ekspertise. Det fungerer uafhængigt af både det pågældende betalingsorgan og koordineringsorgan og den myndighed, som har godkendt dette organ og de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen og overvågningen af den fælles landbrugspolitik.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende certificeringsorganernes opgaver, herunder den kontrol, der skal foretages, og de organer, der skal kontrolleres, og vedrørende de attester og rapporter, der sammen med de ledsagende dokumenter skal udarbejdes af disse organer.

Ved disse gennemførelsesretsakter fastsættes der ligeledes bestemmelser om:

- (a) de revisionsprincipper, som certificeringsorganernes udtalelser bygger på, herunder en vurdering af risici, intern kontrol og påkrævet niveau for revisionsbevis
- (b) de revisionsmetoder, som certificeringsorganerne skal bruge under hensyn til internationale revisionsstandards for at afgive deres udtalelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

AFSNIT III

Finansiell forvaltning af fondene

KAPITEL I

EGFL

AFDELING 1

BUDGETDISCIPLIN

Artikel 12

Budgetloft

1. Det årlige loft for udgifterne under EGFL udgøres af de maksimumsbeløb, der er fastsat for fonden i forordning (EU, Euratom) [COM(2018) 322 final].
2. Hvis det i EU-retten er fastsat, at der skal trækkes beløb fra eller lægges beløb til de i stk. 1 omhandlede beløb, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter uden anvendelse af proceduren i artikel 101, med henblik på at fastsætte den nettosaldo, der er til rådighed til dækning af EGFL-udgifterne, på grundlag af de i EU-retten omhandlede data.

Artikel 13

Overholdelse af loftet

1. Hvis der i EU-retten er fastsat et finansielt loft for landbrugsudgifterne i euro for en medlemsstat, godtgøres udgifterne inden for dette loft fastsat i euro, eventuelt justeret, hvis artikel 37-40 finder anvendelse.
2. Medlemsstaternes tildelinger til interventioner med direkte betalinger som omhandlet i artikel 81 i forordning (EU) .../...[forordningen om strategiske planer], korrigeret med de tilpasninger, der er fastsat i artikel 15 i nærværende forordning, betragtes som finansielle lofter fastsat i euro.

Artikel 14

Landbrugsreserve

1. Der oprettes ved begyndelsen af hvert år under EGFL en reserve med det formål at yde yderligere støtte til landbrugssektoren til markedsforvaltning eller -stabilisering eller i tilfælde af kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen ("landbrugsreserven").

Bevillingerne til landbrugsreserven opføres direkte på EU-budgettet.

Midlerne fra landbrugsreserven stilles til rådighed for foranstaltninger i henhold til artikel 8-21 og artikel 219, 220 og 221 i forordning EU nr. 1308/2013 i det eller de år, hvor der er behov for yderligere støtte.

2. Landbrugsreserven skal mindst udgøre 400 mio. EUR i løbende priser i begyndelsen af hvert år i perioden 2021-2027. Kommissionen kan under hensyntagen til de disponible bevillinger under EGFL i løbet af året justere landbrugsreservens størrelse, hvis det er påkrævet i lyset af markedsudviklingen eller -perspektiverne i det pågældende eller det efterfølgende år.

Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 2, litra d), fremføres bevillinger til landbrugsreserven, som der ikke er indgået forpligtelser for, uden tidsbegrænsning til finansiering af landbrugsreserven i de følgende regnskabsår.

Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 2, litra d), fremføres desuden det samlede uudnyttede beløb i landbrugsreserven, som er til rådighed ved udgangen af 2020, til 2021, uden at beløbet tilbageføres til de budgetposter, som dækker de aktioner, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra c), og det stilles til rådighed til finansiering af landbrugsreserven.

Artikel 15

Finansiel disciplin

1. Kommissionen fastsætter en tilpasningssats ("tilpasningssatsen") for de interventioner med direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra c), i nærværende forordning, og for Unionens finansielle bidrag til de særlige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra f), i nærværende forordning, og som der ydes støtte til i henhold til kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013, når prognoserne for finansieringen af de interventioner og foranstaltninger, der finansieres under det pågældende underloft for et givet regnskabsår, viser, at gældende årlige lofter vil blive overskredet.

Kommissionen vedtager senest den 30. juni i det kalenderår, som tilpasningssatsen finder anvendelse på, gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af tilpasningssatsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

2. Indtil den 1. december i det kalenderår, som tilpasningssatsen finder anvendelse på, kan Kommissionen på grundlag af nye oplysninger vedtage gennemførelsesretsakter om tilpasning af den efter stk. 1 fastsatte tilpasningssats. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

3. Hvis der anvendes finansiell disciplin, anvendes de bevillinger, der fremføres i henhold til finansforordningens artikel 12, stk. 2, litra d), til finansiering af udgifter, der afholdes i henhold til nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, litra c), i det omfang, det er nødvendigt for at undgå gentagen anvendelse af finansiell disciplin.

Hvis de bevillinger, der skal fremføres som omhandlet i første afsnit, fortsat er disponible, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, hvori den for hver medlemsstat fastsætter beløbet for de bevillinger, der ikke er indgået forpligtelser for, og som skal godtgøres de endelige støttemodtagere, medmindre det samlede beløb for disse bevillinger, som kan godtgøres, udgør mindre end 0,2 % af det årlige loft for udgifterne under EGFL.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

4. Medlemsstaterne godtgør de endelige støttemodtagere de beløb, som Kommissionen fastsætter i henhold til stk. 3, andet afsnit, i overensstemmelse med objektive og ikkediskriminerende kriterier. Medlemsstaterne kan anvende en minimumstærskel for de beløb, der godtgøres hver endelig støttemodtager.

Den godtgørelse, der er nævnt i første afsnit, finder kun anvendelse for endelige støttemodtagere i de medlemsstater, hvor der er anvendt finansiell disciplin i det foregående regnskabsår.

5. Som følge af den gradvise indførelse af interventioner med direkte betalinger, jf. artikel 140, stk. 2, i forordning (EU) .../... [gradvis indførelse af den strategiske plan], finder finansiell disciplin anvendelse på Kroatien fra den 1. januar 2022.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler for beregningen af den finansielle disciplin, som medlemsstaterne skal anvende over for landbrugerne.

Artikel 16

Proceduren vedrørende budgetdisciplin

1. Hvis det ved udarbejdelsen af forslaget til budget for regnskabsår N viser sig, at der er risiko for, at det i artikel 12 omhandlede beløb for regnskabsår N bliver overskredet, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet eller Rådet forslag til de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af dette beløb.
2. Kommissionen skal på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den mener, at der er en risiko for, at det i artikel 12 omhandlede beløb vil blive overskredet, og at den ikke inden for rammerne af sine beføjelser vil kunne træffe tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde situationen, foreslå andre foranstaltninger til at sikre, at beløbet overholdes. Disse foranstaltninger vedtages af Rådet, hvis retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er traktatens artikel 43, stk. 3, eller af Europa-Parlamentet og Rådet, hvis retsgrundlaget for den relevante foranstaltning er traktatens artikel 43, stk. 2.
3. Hvis medlemsstaternes anmodninger om godtgørelse ved slutningen af regnskabsår N overstiger eller forventes at overstige det i artikel 12 omhandlede beløb, skal Kommissionen:
 - (a) tage medlemsstaternes anmodninger i betragtning pro rata inden for rammerne af det disponible budget og vedtage gennemførelsesretsakter, der midlertidigt fastsætter beløbet for betalingerne for den pågældende måned
 - (b) for alle medlemsstaternes vedkommende, senest den 28. februar i år N+1, fastslå deres situation med hensyn til Unionens finansiering for regnskabsåret N
 - (c) vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge det samlede beløb for Unionens finansiering fordelt på de enkelte medlemsstater på grundlag af en fælles EU-finansieringssats inden for rammerne af det budget, der var til rådighed for de månedlige betalinger
 - (d) senest i forbindelse med de månedlige betalinger, der foretages for marts måned i år N+1, foretage eventuelle godtgørelser til fordel for medlemsstaterne.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og c), vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

Artikel 17

Varslings- og overvågningssystemet

For at sikre, at det i artikel 12 omhandlede budgetloft ikke overskrides, etablerer Kommissionen et system for månedlig varsling og overvågning af udgifterne under EGFL.

I begyndelsen af hvert regnskabsår fastlægger Kommissionen med henblik herpå månedlige udgiftsprofiler, der, hvis det er relevant, er baseret på de gennemsnitlige månedlige udgifter i de foregående tre år.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, i hvilken den undersøger udviklingen i de afholdte udgifter i forhold til profilerne og vurderer den forventede gennemførelse i det løbende regnskabsår.

AFDELING 2

FINANSIERING AF UDGIFTER

Artikel 18

Månedlige betalinger

1. Kommissionen stiller de midler, der er nødvendige til dækning af de i artikel 5, stk. 2, nævnte udgifter, til rådighed for medlemsstaterne i form af månedlige betalinger på grundlag af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer i en referenceperiode.
2. Indtil Kommissionen overfører de månedlige betalinger, stiller medlemsstaterne de nødvendige midler til afholdelse af de pågældende udgifter til rådighed i overensstemmelse med de godkendte betalingsorganers behov.

Artikel 19

Procedure for månedlige betalinger

1. Med forbehold af artikel 51, 52 og 53 foretager Kommissionen de månedlige betalinger til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåned.
2. De månedlige betalinger foretages til hver medlemsstat senest den tredje arbejdsdag i den anden måned efter den måned, hvori udgifterne er afholdt, idet der tages højde for nedsættelser eller suspensioner i henhold til artikel 37-40 eller eventuelle andre korrektioner. Udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne fra den 1. til den 15. oktober, behandles som udgifter afholdt i oktober måned. Udgifter, der er afholdt fra den 16. til den 31. oktober, behandles som udgifter afholdt i november måned.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de månedlige betalinger, den foretager, på grundlag af en udgiftsanmeldelse fra medlemsstaterne og de oplysninger, der er forelagt i henhold til artikel 88, stk. 1.
4. Hvis medlemsstaterne overskrider de finansielle lofter, underrettes de straks herom af Kommissionen.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakterne om fastsættelse af de månedlige betalinger, der er omhandlet i stk. 3, uden at anvende proceduren i artikel 101.
6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af supplerende betalinger eller nedsættelser til justering af de betalinger, der er foretaget i henhold til stk. 3, uden at anvende proceduren i artikel 101.

Artikel 20

Administrationsudgifter og personaleudgifter

Udgifter til administration og personaleomkostninger, der afholdes af medlemsstaterne og af modtagerne af støtte fra EGFL, finansieres ikke af fonden.

Artikel 21

Udgifter til offentlig intervention

1. Hvis der ikke som led i den fælles markedsordning er fastlagt et beløb pr. enhed for en offentlig intervention, finansierer EGFL den pågældende foranstaltning på grundlag af faste ensartede beløb, navnlig for så vidt angår midler fra medlemsstaterne, der anvendes til opkøb af produkter, til materielle operationer i forbindelse med oplagring og, hvis relevant, til forarbejdning af interventionsprodukter, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om:
 - (a) de typer foranstaltninger, som Unionen kan finansiere, og betingelserne for godtgørelse
 - (b) betingelserne for støtteberettigelse og beregningsmetoderne på grundlag af de elementer, som betalingsorganerne rent faktisk har konstateret, eller på grundlag af faste satser, som Kommissionen har fastsat, eller på grundlag af de faste eller ikkefaste beløb, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om værdiansættelsen af operationer i forbindelse med offentlig intervention, de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af tab eller forringelse af produkter omfattet af den offentlige intervention, og fastsættelsen af de beløb, der skal finansieres.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de beløb, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

Artikel 22

Erhvervelse af satellitdata

Listen over satellitdata, der er nødvendige for det arealovervågningssystem, der er omhandlet i artikel 64, stk. 1, litra c), skal godkendes af Kommissionen og medlemsstaterne i overensstemmelse med de specifikationer, som hver enkelt medlemsstat har udarbejdet.

Kommissionen sender disse satellitdata, jf. artikel 7, litra b), gratis til de myndigheder, der er ansvarlige for arealovervågningssystemet, eller til tjenesteleverandører, som disse myndigheder har bemyndiget til at repræsentere dem.

Kommissionen forbliver ejer af satellitdataene og kræver dem tilbage, når arbejdet er færdigt.

Kommissionen kan lade specialiserede enheder udføre opgaver, der vedrører den teknologi eller de arbejdsmetoder, der anvendes i forbindelse med det i artikel 64, stk. 1, litra c), omhandlede arealovervågningssystem.

Artikel 23

Overvågning af landbrugsressourcer

De aktioner, der finansieres i henhold til artikel 7, litra c), skal sigte mod at give Kommissionen midler til at:

- (a) forvalte Unionens landbrugsmarkeder i en global sammenhæng

- (b) sørge for agro-økonomisk overvågning og miljø- og klimaovervågning af landbrugsjordens arealanvendelse og ændringer i arealanvendelsen, herunder skovlandbrug, og overvågning af afgrødernes tilstand, således at der kan opstilles prognoser, særlig over udbyttet og landbrugsproduktionen og ekstraordinære omstændigheders indvirkning på landbruget
- (c) dele adgangen til sådanne prognoser i en international kontekst, f.eks. de initiativer, der koordineres af FN-organisationer, herunder udarbejdelsen af drivhusgasopgørelser inden for rammerne af UNFCCC, eller andre internationale organer
- (d) bidrage til åbenhed på verdensmarkederne
- (e) sikre teknologisk opfølgning i forbindelse med det agrometeorologiske system.

Kommissionen finansierer i henhold til artikel 7, litra c), aktioner vedrørende indsamling eller køb af de data, der er nødvendige for at gennemføre og overvåge den fælles landbrugspolitik, herunder satellitdata, geospatiale data og meteorologiske data, oprettelse af en infrastruktur for rumlige data og et websted, gennemførelse af specifikke undersøgelser af klimatiske forhold, telemåling som hjælpemiddel til overvågning af ændringer i arealanvendelsen og jordens sundhedstilstand samt opdatering af agrometeorologiske og økonometriske modeller. Disse aktioner gennemføres om nødvendigt i samarbejde med EEA, JRC, nationale laboratorier og organer eller sammen med den private sektor.

Artikel 24

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte:

- (a) regler vedrørende finansieringen i henhold til artikel 7, litra b) og c)
- (b) proceduren for gennemførelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 22 og 23, således at de fastsatte målsætninger realiseres
- (c) de gældende retsregler for erhvervelse, forbedring og brug af satellitdata og meteorologiske data samt de gældende frister.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

KAPITEL II

ELFUL

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER FOR ELFUL

Artikel 25

Bestemmelser, der gælder for alle betalinger

1. Kommissionens betalinger af det ELFUL-bidrag, der er omhandlet i artikel 6, må ikke overskride budgetforpligtelserne.
Disse betalinger tilskrives den tidligst åbne budgetforpligtelse, jf. dog artikel 32, stk. 1.
2. Finansforordningens artikel 110 finder anvendelse.

AFDELING 2

ELFUL-FINANSIERING INDEN FOR RAMMERNE AF DEN STRATEGISKE PLAN UNDER DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

Artikel 26

ELFUL's finansielle bidrag

ELFUL's finansielle bidrag til udgifter, der afholdes inden for rammerne af de strategisk planer, fastsættes for hver enkelt plan under overholdelse af de lofter, der er fastsat i EU-retten for ELFUL-støtte til interventioner under en strategisk plan.

Artikel 27

Budgetforpligtelser

1. Kommissionens afgørelse om vedtagelsen af en strategisk plan udgør en finansieringsafgørelse, jf. finansforordningens artikel 110, stk. 1, og når den er meddelt den pågældende medlemsstat, udgør den en retlig forpligtelse i finansforordningens forstand. Det årlige bidrag fastsættes i afgørelsen.
2. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hver enkelt strategisk plan indgås i årlige trancher i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

For hver strategisk plan følger budgetforpligtelserne for den første tranche efter Kommissionens vedtagelse af den strategiske plan.

Budgetforpligtelserne for de efterfølgende trancher indgås af Kommissionen inden den 1. maj hvert år på grundlag af den afgørelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, undtagen hvis finansforordningens artikel 16 finder anvendelse.

AFDELING 3

DET FINANSIELLE BIDRAG TIL INTERVENTIONER TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE

Artikel 28

Bestemmelser vedrørende betalinger til landdistriktsudviklingsinterventioner

1. De bevillinger, der er nødvendige til finansiering af udgifter, der er omhandlet i artikel 6, stilles til rådighed for medlemsstaterne i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af en saldo som beskrevet i denne afdeling.
2. Forfinansieringen og de mellemliggende betalinger må tilsammen ikke overstige 95 % af ELFUL's bidrag til hver enkelt strategisk plan.

Når loftet på 95 % er nået, fortsætter medlemsstaterne med at sende betalingsanmodninger til Kommissionen.

Artikel 29

Forfinansieringsordninger

1. Efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af den strategiske plan udbetaler Kommissionen et første forfinansieringsbeløb for hele den strategiske plans løbetid til medlemsstaten. Dette første forfinansieringsbeløb betales i trancher på følgende måde:

- (a) I 2021: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid
- (b) I 2022: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid
- (c) I 2023: 1 % af det beløb, som ELFUL bidrager med i hele den strategiske plans løbetid.

Hvis en strategisk plan vedtages i 2022 eller senere, udbetales de tidligere trancher, så snart planen er vedtaget.

- 2. Hele det beløb, der udbetales i form af forfinansiering, skal betales tilbage til Kommissionen, hvis der ikke er afholdt udgifter og der ikke er sendt en anmeldelse af udgifter til den strategiske plan senest 24 måneder efter den dato, hvor Kommissionen har betalt den første tranche af forfinansieringen. Dette forfinansieringsbeløb modregnes de tidligst anmeldte udgifter til den strategiske plan.
- 3. Der udbetales eller inddrives ikke flere forfinansieringsbeløb, hvis der er foretaget en overførsel til eller fra ELFUL i henhold til artikel 90 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer].
- 4. De renter, der påløber forfinansieringen, anvendes til den pågældende strategiske plan og trækkes fra de offentlige udgifter, der er angivet i den endelige udgiftsanmeldelse.
- 5. Det samlede forfinansieringsbeløb afsluttes i overensstemmelse med proceduren i artikel 51, inden den strategiske plan afsluttes.

Artikel 30

Mellemliggende betalinger

- 1. Der foretages mellemliggende betalinger for hver enkelt strategisk plan. De beregnes ved at anvende bidragssatsen for hver enkelt type intervention på den offentlige udgift, der er afholdt til den pågældende intervention, jf. artikel 85 i forordning (EU).../... [forordningen om strategiske planer].
- 2. Forudsat at der er budgetmidler til rådighed, foretager Kommissionen under hensyntagen til nedsættelser og suspensioner i henhold til artikel 37-40 de mellemliggende betalinger med henblik på godtgørelse af de udgifter, der er afholdt af de godkendte betalingsorganer til gennemførelsen af de strategiske planer.
- 3. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i henhold til artikel 52 i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser], skal udgiftsanmeldelsen vise det samlede beløb, som forvaltningsmyndigheden har udbetalt til slutmodtagerne eller, for garantiers vedkommende, afsat i henhold til garantiaftaler, jf. [artikel 74, stk. 5,] litra a), b) og c), i forordning (EU) .../... [den strategiske plan – reglerne for støtteberettigelse i forbindelse med finansielle instrumenter].
- 4. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i henhold til artikel 52 i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser], indgives der udgiftsanmeldelser med en angivelse af udgifterne til de finansielle instrumenter på følgende betingelser:
 - (a) det beløb, der er angivet i den første udgiftsanmeldelse, skal allerede være udbetalt til det finansielle instrument og kan udgøre op til 25 % af det samlede bidrag, som der er indgået forpligtelse for inden for rammerne af den

strategiske plan til det finansielle instrument i henhold til den relevante finansieringsaftale

- (b) det beløb, der angives i efterfølgende udgiftsanmeldelser, som indgives i støtteberettigelsesperioden som defineret i artikel 80, stk. 3, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], skal omfatte de støtteberettigede udgifter, der er omhandlet i [artikel 74, stk. 5, i forordningen om strategiske planer – reglerne for støtteberettigelse i forbindelse med finansielle instrumenter].
- 5. Det beløb, der angives i den første udgiftsanmeldelse, jf. stk. 4, litra a), skal være afsluttet i Kommissionens regnskab, senest i forbindelse med årsregnskabet for den relevante strategiske plans sidste gennemførelsesår.
- 6. Kommissionen foretager hver mellemliggende betaling på betingelse af, at følgende krav er overholdt:
 - (a) der er fremsendt en udgiftsanmeldelse til Kommissionen, jf. artikel 88, stk. 1, litra c), som er underskrevet af det godkendte betalingsorgan
 - (b) det samlede ELFUL-bidrag til hver type intervention for hele den periode, som den pågældende strategiske plan dækker, er ikke overskredet
 - (c) de dokumenter, der skal forelægges i henhold til artikel 8, stk. 3, og artikel 11, stk. 1, er fremsendt til Kommissionen
 - (d) årsregnskaberne er fremsendt.
- 7. Kommissionen underretter straks det godkendte betalingsorgan eller koordineringsorganet, hvis et sådant er blevet udpeget, hvis et af kravene i stk. 6, ikke er opfyldt. Hvis et af kravene i stk. 6, litra a), c) eller d), ikke er opfyldt, kan udgiftsanmeldelsen ikke antages.
- 8. Uden at det indskrænker anvendelsen af artikel 51, 52 og 53, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger inden for en frist på 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de krav, der er fastsat i denne artikels stk. 6.
- 9. De godkendte betalingsorganer udfærdiger og sender de mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende de strategiske planer til Kommissionen enten direkte eller via koordineringsorganet, hvis et sådant er udpeget, med den hyppighed, der fastsættes af Kommissionen.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte den hyppighed, med hvilken de godkendte betalingsorganer skal udarbejde og fremsende disse mellemliggende udgiftsanmeldelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Udgiftsanmeldelserne omfatter de udgifter, som betalingsorganerne har afholdt i hver af de pågældende perioder mellem fremsendelsen af udgiftsanmeldelserne. I tilfælde, hvor den udgift, der er omhandlet i artikel 107, stk. 8, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], ikke kan anmeldes til Kommissionen i den periode, den vedrører, fordi en ændring af den strategiske plan endnu ikke er blevet godkendt af Kommissionen, kan den anmeldes i efterfølgende perioder.

De mellemliggende udgiftsanmeldelser vedrørende udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober og frem, tages i betragtning over det følgende års budget.

10. I tilfælde, hvor den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede kræver yderligere kontrol på grund af manglende eller uklare oplysninger eller som følge af uenighed, divergerende fortolkninger eller andre uoverensstemmelser vedrørende en udgiftsanmeldelse for en referenceperiode, som navnlig skyldes manglende indsendelse af de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] og de kommissionsretsakter, der er vedtaget i medfør af nævnte forordning, skal den berørte medlemsstat efter anmodning fra den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede, indgive yderligere oplysninger inden for en frist, som fastsættes i nævnte anmodning under hensyn til problemets alvor.

Den frist, der i stk. 8 er fastsat for mellemliggende betalinger, kan afbrydes for hele eller en del af det beløb, som der anmodes om betaling af, i højst seks måneder fra den dato, hvor anmodningen om oplysninger sendes, og indtil modtagelsen af de oplysninger, der er anmodet om, som anses for tilfredsstillende. Medlemsstaten kan gå med til at forlænge afbrydelsesperioden med yderligere tre måneder.

Hvis den berørte medlemsstat undlader at besvare anmodningen om yderligere oplysninger inden for den frist, som er fastsat i anmodningen, eller hvis svaret anses for utilfredsstillende eller tyder på, at der er tale om manglende overholdelse af de gældende regler eller om misbrug af Unionens fonde, kan Kommissionen suspendere eller nedsætte betalingerne i henhold til denne forordnings artikel 37-40.

Artikel 31

Betaling af saldoen og afslutning af de strategiske planers interventioner til udvikling af landdistrikterne

1. Efter modtagelsen af den sidste årlige performancerapport om gennemførelsen af en strategisk plan betaler Kommissionen saldoen med forbehold af disponible budgetmidler på grundlag af den gældende finansieringsplan for de forskellige typer ELFUL-interventioner, årsregnskaberne for den strategiske plans sidste gennemførelsesår og de dertil knyttede afgørelser om regnskabsafslutning. Disse regnskaber forelægges Kommissionen senest seks måneder efter den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som fastsat i artikel 80, stk. 3, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] og skal dække de udgifter, der er afholdt af betalingsorganet indtil den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse.
2. Saldoen betales senest seks måneder efter datoen for Kommissionens modtagelse af de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, hvis disse kan antages af Kommissionen, og det sidste årsregnskab er blevet afsluttet. Med forbehold af artikel 32, stk. 5, frigør Kommissionen de resterende beløb, som der stadig er indgået forpligtelser for efter betalingen af saldoen, inden for en frist på seks måneder.
3. Hvis Kommissionen ikke inden den frist, der er fastsat i stk. 1, har modtaget den sidste årlige performancerapport og de dokumenter, der er nødvendige for afslutningen af regnskaberne for den strategiske plans sidste gennemførelsesår, frigøres saldoen automatisk i henhold til artikel 32.

Artikel 32

Automatisk frigørelse i forbindelse med strategiske planer

1. Kommissionen frigør automatisk den del af budgetforpligtelsen til landdistriktsinterventioner i en strategisk plan, som ikke er anvendt til betaling af

forfinansiering eller til at foretage mellemliggende betalinger, eller for hvilken Kommissionen ikke senest den 31. december i det andet år efter det år, hvor budgetforpligtelsen er indgået, har fået forelagt en udgiftsanmeldelse vedrørende de afholdte udgifter, der opfylder de krav, der er fastsat i artikel 30, stk. 3.

2. Den del af budgetforpligtelserne, der stadig er åben den sidste dag for udgifternes støtteberettigelse som omhandlet i artikel 80, stk. 3, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], eller som ikke har været genstand for en udgiftsanmeldelse senest seks måneder efter denne dato, frigøres automatisk.
3. Har en retslig procedure eller administrativ prøvelse opsættende virkning, afbrydes den i stk. 1 eller 2 omhandlede frist, efter hvilken den automatiske frigørelse sker, for så vidt angår det beløb, der vedrører de pågældende operationer, så længe den nævnte procedure eller administrative prøvelse varer, på betingelse af, at Kommissionen modtager en begrundet udtalelse fra medlemsstaten senest den 31. januar i år N + 3.
4. Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:
 - (a) den del af budgetforpligtelserne, for hvilken der er indgivet en udgiftsanmeldelse, men hvor godtgørelsen er blevet nedsat eller suspenderet af Kommissionen pr. 31. december i år N + 2
 - (b) den del af budgetforpligtelserne, som et betalingsorgan ikke har kunnet udbetale på grund af force majeure, der i alvorlig grad berører gennemførelsen af den strategiske plan. De nationale myndigheder, der påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af den strategiske plan.

Medlemsstaten sender senest den 31. januar Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der henvises til i første afsnit, vedrørende de beløb, der er anmeldt inden udgangen af det foregående år.

5. Kommissionen underretter medlemsstaten i god tid i forvejen, hvis der er risiko for, at der vil ske automatisk frigørelse. Kommissionen underretter den om det beløb, der på grundlag af Kommissionens oplysninger automatisk vil blive frigjort. Medlemsstaten har en frist på to måneder fra modtagelsen af denne underretning til at godkende det pågældende beløb eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter den sidste frist, der er resultatet af anvendelsen af stk. 1, 2 og 3.
6. I tilfælde af automatisk frigørelse nedsættes ELFUL's bidrag til den pågældende strategiske plan for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten udarbejder en revideret finansieringsplan som skal godkendes af Kommissionen, hvori den fordeler støttenedsættelsen på de forskellige typer interventioner. Hvis dette ikke sker, nedsætter Kommissionen pro rata de beløb, der tildeles hver enkelt interventionstype.

KAPITEL III

Almindelige bestemmelser

Artikel 33

Regnskabsår for landbruget

Med forbehold af de særlige bestemmelser om anmeldelse af udgifter og indtægter vedrørende offentlig intervention, der fastlægges af Kommissionen i medfør af artikel 45, stk. 3, første afsnit, litra), omfatter regnskabsåret for landbruget betalte udgifter og indkomne indtægter, der er opført på fondenes budgetter af betalingsorganerne for regnskabsåret "N", der begynder den 16. oktober i år "N-1" og slutter den 15. oktober i år "N".

Artikel 34

Ingen dobbeltfinansiering

Medlemsstaterne sikrer, at udgifter, der finansieres af EGFL eller ELFUL, ikke finansieres med andre midler fra EU-budgettet.

Under ELFUL kan en operation kun modtage forskellige former for støtte fra den strategiske plan og fra andre europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde) eller EU-instrumenter, hvis den samlede kumulerede støtte, der er ydes i henhold til de forskellige støtteordninger, ikke overstiger den maksimale støtteintensitet eller det maksimale støttebeløb, der kan ydes til den pågældende interventionstype, jf. afsnit III i forordning (EU) .../... (forordningen om strategiske planer). I sådanne tilfælde anmelder medlemsstaterne ikke udgifter til Kommissionen med henblik på at modtage:

- a) støtte fra en anden ESI-fond eller et andet EU-instrument eller
- b) støtte fra samme strategiske plan.

Det udgiftsbeløb, der angives i en udgiftsanmeldelse, kan beregnes pro rata i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

Artikel 35

Støtteberettigelse af udgifter afholdt af betalingsorganerne

De udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, kan kun finansieres af Unionen, hvis:

- (a) de er afholdt af et godkendt betalingsorgan
- (b) de er afholdt i overensstemmelse med de gældende EU-regler, eller
- (c) for så vidt angår de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer],
 - i) de modsvares af tilsvarende rapporteret output, og
 - ii) de er afholdt i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer, som dog ikke omfatter de støtteberettigelsesbetingelser, der gælder for individuelle støttemodtagere, og som er fastsat i de nationale strategiske planer.

Stk. 1, litra c), nr. i), finder ikke anvendelse på forskud, der er udbetalt til støttemodtagere i forbindelse med de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer].

Artikel 36
Overholdelse af betalingsfrister

Hvis der er fastsat betalingsfrister i EU-retten, medfører enhver betaling, som betalingsorganerne har foretaget til støttemodtagerne inden den tidligst mulige betalingsdato og efter den seneste mulige betalingsdato, at betalingerne ikke kan godtages til EU-finansiering.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om de omstændigheder og betingelser, hvorpå de betalinger, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, kan anses for støtteberettigede under hensyn til proportionalitetsprincippet.

Artikel 37
Nedsættelse af månedlige og mellemliggende betalinger

1. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de oplysninger, der er omhandlet i artikel 88, kan fastslå, at de finansieringslofter, der er fastsat i EU-retten, er blevet overskredet, nedsætter Kommissionen de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat ved de gennemførelsesretsakter vedrørende månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, eller i forbindelse med de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30.
2. Hvis Kommissionen ud fra udgiftsanmeldelserne eller de oplysninger, der er omhandlet i artikel 88, kan fastslå, at betalingsfristerne som omhandlet i artikel 36 ikke er overholdt, giver den medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage. Hvis medlemsstaten ikke fremsætter sine bemærkninger inden for nævnte frist, eller hvis Kommissionen anser svaret for at være utilfredsstillende, kan Kommissionen nedsætte de månedlige eller mellemliggende betalinger til den pågældende medlemsstat ved de gennemførelsesretsakter vedrørende månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, eller i forbindelse med de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30.
3. Nedsættelser i henhold til denne artikel berører ikke anvendelsen af artikel 51.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte nærmere regler om proceduren for og de praktiske ordninger, der skal sikre, at mekanismen i artikel 36 fungerer korrekt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 38
Suspension af betalinger i forbindelse med den årlige regnskabsafslutning

1. Hvis medlemsstaterne ikke forelægger de dokumenter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, og artikel 11, stk. 1, inden udløbet af fristen i artikel 8, stk. 3, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere det samlede beløb for de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3. Kommissionen godtgør de suspenderede beløb, når den modtager de manglende dokumenter fra den berørte medlemsstat, forudsat at datoen for modtagelse ikke er senere end seks måneder efter fristen.

Udgiftsanmeldelser vedrørende de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30, antages ikke, jf. nævnte artikels stk. 6.

2. Hvis Kommissionen i forbindelse med den årlige performanceafstemning, der er omhandlet i artikel 52, konstaterer, at forskellen mellem de udgifter, der er anmeldt, og det beløb, der svarer til det relevante rapporterede output, er mere end 50 %, og medlemsstaten ikke kan forelægge behørigt begrundede årsager dertil, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30.

Suspensionen finder anvendelse på de relevante udgifter til de interventioner, der er omfattet af den nedsættelse, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2, og det beløb, der skal suspenderes, må ikke overstige den procentsats, der svarer til nedsættelsen i henhold til artikel 52, stk. 2. Kommissionen godtgør medlemsstaterne de suspenderede beløb eller nedsætter dem permanent ved den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 52.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om den sats, der anvendes ved suspension af betalingerne.

3. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikel, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

Før den vedtager nævnte gennemførelsesretsakter, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt og giver medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

Der skal i forbindelse med gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30, tages hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af dette stykke.

Artikel 39

Suspension af betalinger i forbindelse med den flerårige performanceovervågning

1. I tilfælde af forsinkede eller utilstrækkelige fremskridt hen imod de mål, der er fastsat i den nationale strategiske plan, og som overvåges i henhold til artikel 115 og 116 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], kan Kommissionen anmode den berørte medlemsstat om at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med en handlingsplan med klare fremskridtsindikatorer, der skal udarbejdes i samråd med Kommissionen.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte nærmere regler om handlingsplanernes indhold og proceduren for opstilling af handlingsplanerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

2. Hvis medlemsstaterne ikke forelægger eller gennemfører den handlingsplan, der er omhandlet i stk. 1, eller hvis handlingsplanen er åbenlyst utilstrækkelig til at rette op på situationen, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30.

Suspensionen finder anvendelse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet på de relevante udgifter vedrørende interventioner, som skulle være omfattet af

handlingsplanen. Kommissionen godtgør de suspenderede beløb, når det på grundlag af den performancegennemgang, der er omhandlet i artikel 121 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], kan konstateres, at der er gjort tilfredsstillende fremskridt hen imod målene. Hvis der ikke er rettet op på situationen inden afslutningen af den nationale strategiske plan, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at nedsætte det suspenderede beløb endeligt for den berørte medlemsstat.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om suspensionssatsen og varigheden af suspensionen af betalinger og betingelserne for godtgørelse eller nedsættelse af disse beløb i forbindelse med den flerårige performanceovervågning.

3. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

Før Kommissionen vedtager nævnte gennemførelsesretsakter, underretter Kommissionen den berørte medlemsstat om sin hensigt og anmoder medlemsstaten om at svare inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

Artikel 40

Suspension af betalinger som følge af mangler i forvaltningssystemerne

1. I tilfælde af alvorlige mangler i forvaltningssystemernes funktion kan Kommissionen anmode den berørte medlemsstat om at iværksætte de nødvendige afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med en handlingsplan med klare fremskridtsindikatorer, der udarbejdes i samråd med Kommissionen.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte nærmere regler om handlingsplanernes indhold og proceduren for opstilling af handlingsplanerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

2. Hvis en medlemsstat ikke forelægger eller gennemfører den handlingsplan, der er omhandlet i stk. 1, eller hvis handlingsplanen er åbenlyst utilstrækkelig til at rette op på situationen, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at suspendere de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30.

Suspensionen anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet på de relevante udgifter, der er afholdt af medlemsstaten, hvis manglerne har eksisteret i en periode, som fastsættes ved de i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter, og som ikke må overstige 12 måneder. Hvis betingelserne for suspensionen fortsat opfyldes, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der forlænger nævnte periode med yderligere perioder, der ikke overstiger 12 måneder i alt. Der tages hensyn til de suspenderede beløb i forbindelse med vedtagelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 53.

3. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikel, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

Før Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, underretter Kommissionen den berørte medlemsstat om sin hensigt og anmoder medlemsstaten om at svare inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage.

Der skal i forbindelse med gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de månedlige betalinger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, eller de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i artikel 30, tages hensyn til de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af dette stykke.

Artikel 41

Særskilte regnskaber

Hvert enkelt betalingsorgan fører et sæt særskilte regnskaber for de bevillinger, der er opført på EU-budgettet til fondene.

Artikel 42

Betalinger til støttemodtagerne

1. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i EU-retten, sørger medlemsstaterne for, at betalinger i forbindelse med den finansiering, der er fastsat bestemmelser om i denne forordning, udbetales med det fulde beløb til støttemodtagerne.
2. Medlemsstaterne sørger for, at betalingerne i henhold til de interventioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2, foretages i perioden fra den 1. december til den 30. juni i det følgende kalenderår.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne:

- (a) inden den 1. december, men ikke før den 16. oktober, udbetale forskud på op til 50 % til interventioner med direkte betalinger
 - (b) inden den 1. december udbetale forskud på op til 75 % til støtte, der er tildelt i henhold til interventioner til udvikling af landdistrikterne som omhandlet i artikel 63, stk. 2.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at udbetale forskud på op til 50 % i henhold til de interventioner, der er omhandlet i artikel 68 og 71 i forordning (EU) .../...[forordningen om strategiske planer].
 4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om de interventioner eller foranstaltninger, som medlemsstaterne må udbetale forskud til.
 5. Hvis der opstår akutte situationer, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at løse specifikke problemer i forbindelse med anvendelsen af denne artikel. Gennemførelsesretsakterne kan fravige stk. 2, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 43

Formålsbestemte indtægter

1. Følgende indtægter er "formålsbestemte indtægter", jf. finansforordningens artikel 21:
 - (a) for så vidt angår udgifter under både EGFL og ELFUL, beløb i henhold til artikel 36, 52 og 53 i denne forordning og artikel 54 i forordning (EU) nr.

1306/2013, der finder anvendelse i henhold til nærværende forordnings artikel 102, og for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb i henhold til artikel 54 og 51 i denne forordning, som skal indbetales til EU-budgettet med påløbne renter

- (b) for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb svarende til sanktioner, der er pålagt i henhold til reglerne om konditionalitet som omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]
 - (c) enhver sikkerhed, kaution eller garanti stillet i henhold til EU-lovgivning, der er vedtaget inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, bortset fra interventioner til udvikling af landdistrikterne, og efterfølgende fortabes. Tabt sikkerhed, der stilles ved udstedelsen af eksport- eller importlicenser eller i forbindelse med en licitationsprocedure alene med det formål at sikre, at tilbudsgiverne fremsætter saglige bud, beholder medlemsstaterne dog
 - (d) beløb, der er endeligt nedsat i henhold til artikel 39, stk. 2.
- 2. De i stk. 1 omhandlede beløb indbetales til Unionens budget, og i tilfælde af genanvendelse anvendes de udelukkende til at finansiere henholdsvis EGFL- og ELFUL-udgifter.
 - 3. Denne forordning finder anvendelse med de fornødne ændringer på formålsbestemte indtægter som omhandlet i stk. 1.
 - 4. Hvad angår EGFL finder finansforordningens artikel 113 i anvendelse med de fornødne ændringer på bogføringen af de formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i nærværende forordning.

Artikel 44

Informationsforanstaltninger

- 1. Udbredelse af oplysninger, der finansieres i medfør af artikel 7, litra e), har navnlig til formål at bidrage til at forklare, gennemføre og udvikle den fælles landbrugspolitik og gøre befolkningen mere bevidst om indholdet af og målsætningerne herfor, at genoprette forbrugernes tillid efter kriser ved hjælp af oplysningskampagner, at underrette landbrugere og andre parter, der er aktive i landdistrikterne, og at fremme den europæiske landbrugsmodel såvel som hjælpe borgerne med at forstå den.

Der skal gives sammenhængende, objektive og omfattende oplysninger både inden for og uden for Unionen.

- 2. Foranstaltningerne i stk. 1 kan bestå i:
 - (a) årlige arbejdsprogrammer eller andre specifikke foranstaltninger, der forelægges af tredjeparter
 - (b) aktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ.

Lovkrævede foranstaltninger eller foranstaltninger, der allerede modtager finansiering i henhold til en anden EU-aktion, er udelukket.

For at gennemføre de aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan Kommissionen indhente bistand fra eksterne eksperter.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger skal også bidrage til den interne kommunikation om Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter har tilknytning til denne forordnings generelle målsætninger.

3. Kommissionen offentliggør hvert år en indkaldelse af forslag under overholdelse af betingelserne i finansforordningen.
4. Den komité, der er nævnt i artikel 101, stk. 1, underrettes om foranstaltninger, der planlægges og træffes i medfør af nærværende artikel.
5. Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 45

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende de betingelser, hvorpå visse typer udgifter og indtægter inden for rammerne af fondene skal udlignes.

Hvis EU-budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, eller hvis de samlede, planlagte forpligtelser overstiger den tærskel, der er fastsat i finansforordningens artikel 11, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere nærværende forordning med regler vedrørende disse forpligtelser og betaling af beløbene.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte nærmere regler om den i artikel 41 fastlagte forpligtelse samt de specifikke betingelser, der gælder for de oplysninger, som skal indføres i betalingsorganernes regnskaber. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om:
 - (a) finansiering og bogføring af interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring samt andre udgifter, der finansieres af fondene
 - (b) vilkårene og betingelserne for gennemførelsen af proceduren med automatisk frigørelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Kapitel IV

Regnskabsafslutning

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 46

En enkelt revision

Hvad angår sikkerhed skal Kommissionen med henblik på finansforordningens artikel 127 forlade sig på det arbejde, der udføres af de certificeringsorganer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 11, medmindre den har meddelt medlemsstaten, at den ikke kan forlade sig på certificeringsorganets arbejde for et givet regnskabsår, og Kommissionen

skal tage hensyn dertil i sin risikovurdering af behovet for, at den foretager revisioner i den berørte medlemsstat.

Artikel 47

Kommissionens kontrol

1. Uden at dette berører den kontrol, som medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser eller traktatens artikel 287, eller eventuel kontrol, der gennemføres i henhold til traktatens artikel 322 eller Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, kan Kommissionen foretage kontrol i medlemsstaterne med henblik på navnlig at verificere:
 - (a) om den administrative praksis er i overensstemmelse med EU-reglerne
 - (b) om de udgifter, der er omfattet af artikel 5, stk. 2, og artikel 6, og som vedrører de interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige performerapport
 - (c) om certificeringsorganets arbejde er udført som krævet i artikel 11 og i overensstemmelse med dette kapitels afdeling 2
 - (d) om et betalingsorgan overholder de godkendelseskriterier, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, og om medlemsstaten anvender bestemmelserne i artikel 8, stk. 5, korrekt.

De personer, som Kommissionen har bemyndiget til at foretage kontrol på dennes vegne, eller ansatte i Kommissionen, der handler inden for rammerne af de beføjelser, som de har fået tildelt, skal have adgang til de regnskabsbøger og alt andet materiale, som vedrører EGFL- og ELFUL-finansierede udgifter, herunder dokumenter og deres metadata, der er registreret eller modtaget og opbevaret i elektronisk form.

Beføjelserne til at foretage kontrol berører ikke anvendelsen af nationale retsfor skrifter, hvorefter visse handlinger kun må udføres af ansatte, som er særligt udpeget hertil i henhold til national ret. Med forbehold af de specifikke bestemmelser i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 deltager de personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at handle på dennes vegne, ikke i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til medlemsstatens nationale ret. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

2. Inden kontrollen underretter Kommissionen i tilstrækkeligt god tid på forhånd den berørte medlemsstat eller den medlemsstat, på hvis område kontrollen skal finde sted, idet den ved tilrettelæggelsen af kontrollen tager hensyn til de administrative konsekvenser for betalingsorganerne. Befuldmægtigede fra den pågældende medlemsstat kan deltage i en sådan kontrol.

Efter anmodning fra Kommissionen og med den berørte medlemsstats samtykke foretager medlemsstatens kompetente myndigheder supplerende kontrol eller undersøgelser vedrørende operationer, der er omfattet af denne forordning. Ansatte i Kommissionen eller personer, der er bemyndiget af denne til at handle på dennes vegne, kan deltage i en sådan kontrol.

For at forbedre kontrollen kan Kommissionen med de pågældende medlemsstaters samtykke anmode om hjælp fra myndighederne i disse medlemsstater i forbindelse med bestemte typer kontrol eller undersøgelser.

Artikel 48

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne stiller alle oplysninger, der er nødvendige, for at fondene kan fungere tilfredsstillende, til rådighed for Kommissionen og træffer alle de foranstaltninger, der antages at kunne lette eventuel kontrol, som Kommissionen skønner det formålstjenligt at foretage som led i forvaltningen af Unionens finansiering.
2. Medlemsstaterne underretter efter anmodning fra Kommissionen denne om de love og administrative bestemmelser, som de har vedtaget med henblik på gennemførelsen af Unionens retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle konsekvenser for EGFL eller ELFUL.
3. Medlemsstaterne stiller oplysninger til rådighed for Kommissionen om uregelmæssigheder som omhandlet i forordning (Euratom, EU) nr. 2988/95 og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, som medlemsstater har opstillet i deres strategiske plan, tilfælde af formodet svig, der er konstateret, og oplysninger om foranstaltninger, der er truffet i henhold til nærværende kapitels afdeling 3 med henblik på inddrivelse af beløb, der er udbetalt uretmæssigt som følge af nævnte uregelmæssigheder og tilfælde af svig.

Artikel 49

Aktindsigt

De godkendte betalingsorganer opbevarer bilagene vedrørende de foretagne betalinger og dokumenterne vedrørende gennemførelsen af den kontrol, der er foreskrevet i EU-retten, og stiller disse dokumenter og oplysninger til rådighed for Kommissionen.

Denne dokumentation kan opbevares i elektronisk form på de betingelser, som Kommissionen har fastsat i henhold til artikel 50, stk. 2.

Hvis den relevante dokumentation opbevares hos en myndighed, der handler efter fuldmagt fra et betalingsorgan, og som er ansvarlig for anvisning af udgifter, tilsender denne myndighed det godkendte betalingsorgan rapporter om antallet af foretagne kontroller, deres indhold og de foranstaltninger, der er truffet på grundlag heraf.

Denne artikel finder anvendelse på certificeringsorganerne med de fornødne ændringer.

Artikel 50

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning vedrørende specifikke forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde i henhold til dette kapitel, og navnlig vedrørende kriterierne for, hvilke tilfælde af uregelmæssigheder, jf. forordning (EU, Euratom) nr. 2988/95, og andre tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, som medlemsstaterne har fastsat i den strategiske plan, der skal indberettes og fremlægges nærmere oplysninger om.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om:

- (a) procedurerne vedrørende de samarbejdsforpligtelser, som medlemsstaterne skal opfylde i forbindelse med gennemførelsen af artikel 47 og 48
- (b) hvilke forhold den i artikel 49 omhandlede dokumentation skal opbevares under, herunder i hvilken form og hvor længe.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

AFDELING 2

REGNSKABSAFSLUTNING

Artikel 51

Årlig finansiel regnskabsafslutning

1. Inden den 31. maj i året efter det pågældende regnskabsår vedtager Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, litra a) og c), gennemførelsesretsakter, der indeholder Kommissionens afgørelse om afslutning af de godkendte betalingsorganers regnskaber over de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6.

Der tages i disse gennemførelsesretsakter hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og de foregriber ikke indholdet i de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til artikel 52 og 53.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte reglerne for den i artikel 1 omhandlede regnskabsafslutning for så vidt angår de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, herunder informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne og de frister, der skal overholdes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 52

Årlig performanceafstemning

1. Hvis de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, og som vedrører interventionerne i afsnit III i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], ikke har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige performancerapport, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter inden den 15. oktober i året efter det pågældende regnskabsår, hvori den fastsætter de beløb, som EU-finansieringen nedsættes med. Disse gennemførelsesretsakter foregriber ikke indholdet af de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til denne forordnings artikel 53.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

2. Kommissionen anslår de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med, på grundlag af forskellen mellem de årlige udgifter, der er anmeldt for en intervention,

og det beløb, der svarer til det relevante rapporterede output i overensstemmelse med den nationale strategiske plan og under hensyntagen til medlemsstatens begrundelser.

3. Før vedtagelsen af gennemførelsesretsakten i stk. 1 giver Kommissionen medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger og begrunde eventuelle forskelle.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om de kriterier, som den berørte medlemsstats begrundelser skal opfylde, og om metoderne og kriterierne for anvendelsen af nedsættelser.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, herunder om informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, proceduren og de frister, der skal overholdes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 53

Procedure for efterprøvende regnskabsafslutning

1. Konstaterer Kommissionen, at de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, ikke er afholdt i overensstemmelse med EU-retten, vedtager den gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de beløb, der skal udelukkes fra EU-finansiering.

Hvad angår de typer interventioner, der er omhandlet i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], anvendes udelukkelsen fra EU-finansiering som omhandlet i første afsnit kun i tilfælde af alvorlige funktionsmangler i medlemsstaternes forvaltningssystemer.

Første afsnit finder ikke anvendelse på tilfælde af manglende opfyldelse af de støtteberettigelsesbetingelser, der gælder for individuelle støttemodtagere, og som er fastsat i de nationale strategiske planer og nationale regler.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit, vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 101, stk. 2.

2. Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, på grundlag af de konstaterede manglers alvor.
3. Før vedtagelsen af gennemførelsesretsakten som omhandlet i stk. 1 skal Kommissionens undersøgelsesresultater og den berørte medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Derefter får medlemsstaterne mulighed for at påvise, at det faktiske omfang af den manglende overholdelse er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der indledes en procedure med henblik på at forlige de respektive standpunkter inden for en frist på fire måneder. Medlemsstaten forelægger en rapport om resultaterne af denne procedure for Kommissionen. Kommissionen tager hensyn til henstillingerne i

rapporten, inden den træffer afgørelse om afvisning af finansiering, og anfører en begrundelse, hvis den beslutter ikke at følge disse henstillinger.

4. Finansiering afvises ikke, når der er tale om:

- (a) udgifter som omhandlet i artikel 5, stk. 2, der er afholdt mere end 24 måneder før den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler medlemsstaten sine undersøgelsesresultater
- (b) udgifter til flerårige interventioner i henhold til artikel 5, stk. 2, eller i henhold til landdistriktsudviklingsinterventioner som omhandlet i artikel 6, for hvilke den sidste forpligtelse, der påhviler modtageren, ligger mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat sine undersøgelsesresultater
- (c) udgifter til landdistriktsudviklingsinterventioner som omhandlet i artikel 6, bortset fra de interventioner, der er nævnt i dette stykkes litra b), for hvilke betalingen eller eventuelt den endelige betaling fra betalingsorganets side er sket mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt har meddelt den pågældende medlemsstat sine undersøgelsesresultater.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i tilfælde af:

- (a) støtte, der er ydet af en medlemsstat, for hvilken Kommissionen har iværksat proceduren i traktatens artikel 108, stk. 2, eller overtrædelser, som Kommissionen har meddelt den berørte medlemsstat i en begrundet udtalelse i overensstemmelse med traktatens artikel 258
- (b) en medlemsstats misligholdelse af sine forpligtelser i henhold til afsnit IV, kapitel III, i denne forordning, såfremt Kommissionen skriftligt har meddelt medlemsstaten sine undersøgelsesresultater senest tolv måneder efter modtagelsen af medlemsstatens rapport med resultaterne af dens kontrol af de pågældende udgifter.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om kriterierne og metoden for anvendelsen af finansielle korrektioner.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med vedtagelsen og gennemførelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, herunder om informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, de frister, der skal overholdes, samt den forligsprocedure, der er omhandlet i stk. 3, herunder oprettelsen af forligsorganet, dets opgaver, sammensætning og arbejdsformer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

AFDELING 3

INDDRIVELSE SOM FØLGE AF MANGLENDE OVERHOLDELSE

Artikel 54

Særlige bestemmelser vedrørende EGFL

Beløb, som medlemsstaterne inddriver som følge af uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse fra støttemodtagernes side af de betingelser, der i den strategiske plan er fastsat for interventionerne, og de påløbne renter overføres til betalingsorganet og

bogføres af betalingsorganet som formålsbestemte indtægter bestemt til EGFL for den måned, hvori beløbene rent faktisk modtages.

Ved indbetalingen til EU-budgettet som omhandlet i stk.1 kan medlemsstaten tilbageholde 20 % af de inddrevne beløb som fast godtgørelse for inddrivelsesomkostninger, dog ikke i tilfælde af manglende overholdelse, som kan tilskrives de administrative myndigheder eller andre organer i den pågældende medlemsstat.

Artikel 55

Særlige bestemmelser vedrørende ELFUL

1. Hvis der konstateres uregelmæssigheder og andre tilfælde af manglende overholdelse fra støttemodtagernes side af betingelserne for landdistriktsinterventionerne, der er fastsat i den strategiske plan, foretager medlemsstaterne finansielle justeringer ved fuldstændigt eller delvis at annullere den pågældende EU-finansiering. Medlemsstaterne tager i den forbindelse hensyn til arten og grovheden af den manglende overholdelse, der er konstateret, samt til det økonomiske tab, der er påført ELFUL.

ELFUL-finansierede beløb fra Unionen, der annulleres, og inddrevne beløb med påløbne renter omfordeles til andre landdistriktsinterventioner i den strategiske plan. Dog kan medlemsstaten kun genanvende de annullerede eller inddrevne EU-fondsmidler til en landdistriktsudviklingsoperation i den nationale strategiske plan og på den betingelse, at de pågældende midler ikke omfordeles til landdistriktsudviklingsoperationer, der har været genstand for en finansiell justering.

2. Hvad angår landdistriktsudviklingsinterventioner, der modtager støtte fra finansielle instrumenter som omhandlet i [artikel 52] i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser] kan et bidrag, der er annulleret i henhold til denne artikels stk. 1 som følge af et individuelt tilfælde af manglende overholdelse, genanvendes inden for samme finansielle instrument som følger:
 - (a) hvis den manglende overholdelse, der førte til bidragets annullering, opdages hos en slutmodtager som omhandlet i [artikel 2, nr. 17,] i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser], må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre slutmodtagere inden for samme finansielle instrument
 - (b) hvis den manglende overholdelse, der førte til bidragets annullering, opdages hos en særlig fond som omhandlet i [artikel 2, nr. 21,] i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser] inden for en holdingfond som omhandlet i [artikel 2, nr. 20,] i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser], må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre særlige fonde.

Artikel 56

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om de former for indberetninger og meddelelser, som medlemsstaterne skal give Kommissionen vedrørende forpligtelserne i denne afdeling.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

AFSNIT IV

Kontrolsystemer og sanktioner

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 57

Beskyttelse af EU's finansielle interesser

1. Medlemsstaterne vedtager i henhold til den fælles landbrugspolitik alle de love og administrative bestemmelser og træffer alle øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Disse bestemmelser og foranstaltninger tager navnlig sigte på:
 - (a) kontrol af lovligheden og den formelle rigtighed af de operationer, der finansieres af fondene
 - (b) sikring af effektiv forebyggelse af svig, særlig på områder med et højere risikoniveau, som har afskrækkende virkning, idet der tages hensyn til omkostningerne og fordelene samt foranstaltningernes proportionalitet
 - (c) forebyggelse, opdagelse og korrektion af uregelmæssigheder og svig
 - (d) pålæggelse af sanktioner, som er effektive, virker afskrækkende og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen i overensstemmelse med EU-retten eller, i mangel heraf, med national lovgivning, og om nødvendigt anlæggelse af søgsmål i den forbindelse
 - (e) inddrivelse af uretmæssige betalinger med renter og om nødvendigt anlæggelse af søgsmål i den forbindelse.
2. Medlemsstaterne indfører effektive forvaltnings- og kontrolsystemer for at sikre, at EU-bestemmelserne om EU-interventioner overholdes.
3. Medlemsstaterne træffer passende forholdsregler for at sikre, at de sanktioner, der pålægges i henhold til stk. 1, litra d), står i et rimeligt forhold og gradueres efter, hvor alvorlig og omfattende den konstaterede manglende overholdelse er, hvor længe den varer, og hvor hyppigt den forekommer.

De ordninger, som medlemsstaterne indfører, skal navnlig sikre, at der ikke pålægges sanktioner:

- (a) hvis den manglende overholdelse skyldes force majeure
- (b) hvis den manglende overholdelse skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller en anden myndighed, og hvis fejlen ikke med rimelighed kunne være blevet opdaget af den person, der er berørt af den administrative sanktion
- (c) hvis den berørte person over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han eller hun ikke er skyld i den manglende opfyldelse af de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, eller hvis den kompetente myndighed på anden måde finder det godtgjort, at den berørte person ikke er skyld heri.

Hvis den manglende overholdelse af støttebetingelserne skyldes force majeure, beholder støttemodtageren retten til at modtage støtte.

4. Medlemsstaterne indfører ordninger, der sikrer en effektiv behandling af klager vedrørende fondene, og behandler efter anmodning fra Kommissionen klager, der er indgivet til Kommissionen, og som hører under anvendelsesområdet for deres strategiske plan. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om resultaterne af deres behandling.
5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de bestemmelser, der er vedtaget, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.
Eventuelle betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at supplere betingelserne i EU-reglerne for modtagelse af støtte, som finansieres af EGFL eller ELFUL, skal kunne kontrolleres.
6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af denne artikel, idet reglerne kan vedrøre følgende:
 - (a) procedurer, tidsfrister og informationsudveksling vedrørende de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1, og 2
 - (b) medlemsstaternes indberetning og meddelelser til Kommissionen vedrørende de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 58 **Regler om kontrol**

1. Det system, som medlemsstaterne indfører i henhold til artikel 57, stk. 2, skal omfatte systematisk kontrol, som også skal være rettet mod de områder, hvor risikoen for fejl er størst.
Medlemsstaterne sikrer det kontrolniveau, der er nødvendigt for at opnå en effektiv risikoforvaltning.
2. Kontrollen af operationer, hvortil der ydes støtte fra finansielle instrumenter som omhandlet i [artikel 52] i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser], udføres kun hos de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter.
Der foretages ikke kontrol hos EIB eller andre internationale finansielle institutioner, som en medlemsstat er aktionær i.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på, hvor det er nødvendigt for at sikre en korrekt forvaltning af systemet, at supplere denne forordning med yderligere krav vedrørende toldprocedurerne og navnlig dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013.
4. For så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i sektorlovgivningen for landbrug, bortset fra forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af denne artikel, navnlig:
 - (a) for så vidt angår hamp som omhandlet i artikel 4, litra c), i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], regler om de specifikke

kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolniveauet

- (b) for så vidt angår bomuld som omhandlet i afsnit III, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 2, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], en ordning for kontrol af de godkendte brancheorganisationer
- (c) for så vidt angår vin som omhandlet i forordning (EU) nr. 1308/2013, regler om opmåling af arealer og kontrol og regler om specifikke finansielle procedurer til forbedring af kontrollen
- (d) test og metoder, der skal anvendes med henblik på konstatering af produkters støtteberettigelse med henblik på offentlig intervention og privat oplagring, samt anvendelsen af udbudsprocedurer både ved offentlig intervention og ved privat oplagring
- (e) andre regler om den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage for så vidt angår de foranstaltninger, der er fastsat henholdsvis i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Artikel 59

Manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud

Hvis det er nationale regler eller EU-regler om offentlige udbud, der er tilsidesat, sikrer medlemsstaterne, at den del af støtten, der trækkes tilbage eller ikke udbetales, fastsættes i forhold til, hvor alvorlig tilsidesættelsen af reglerne er, og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Medlemsstaterne sikrer, at transaktionens lovlighed og formelle rigtighed kun berøres for så vidt angår den del af støtten, der trækkes tilbage eller ikke udbetales.

Artikel 60

Omgåelsesklause

Medmindre andet gælder ifølge særlige bestemmelser, træffer medlemsstaterne effektive og forholdsmæssige foranstaltninger for at undgå, at EU-retten omgås, og de sikrer navnlig, at der ikke indrømmes fordele i henhold til sektorlovgivningen for landbrug til fysiske eller juridiske personer, om hvem det kan fastslås, at betingelserne for at opnå sådanne fordele blev skabt på en kunstig måde og i strid med den pågældende lovgivnings målsætninger.

Artikel 61

Interventionernes kompatibilitet med kontrollen i vinsektoren

Med henblik på anvendelsen af interventionerne i vinsektoren som omhandlet i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] sørger medlemsstaterne for, at de forvaltnings- og kontrolprocedurer, der anvendes på disse interventioner, er kompatible med det integrerede system, der henvises til i dette afsnits kapitel II, for så vidt angår følgende elementer:

- (a) systemerne til identifikation af landbrugsparceller
- (b) kontrollen.

Artikel 62
Sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne kræver, når dette er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, at der stilles en sikkerhed, der garanterer betaling eller fortabelse af et bestemt beløb til en kompetent myndighed, hvis en bestemt forpligtelse i sektorlovgivningen for landbrug ikke opfyldes.
2. Undtagen i tilfælde af force majeure fortabes sikkerheden helt eller delvist, hvis en bestemt forpligtelse ikke opfyldes eller kun opfyldes delvist.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler, der:
 - (a) sikrer en ikkediskriminerende behandling, retfærdighed og respekt for proportionalitet, når der stilles en sikkerhed
 - (b) udpeger den ansvarlige part i tilfælde af, at en forpligtelse ikke opfyldes
 - (c) fastlægger de specifikke situationer, hvor den kompetente myndighed kan fravige kravet om sikkerhedsstillelse
 - (d) fastlægger de betingelser, der gælder for den sikkerhed, som skal stilles, og for garanten, samt betingelserne for at stille og frigive sikkerheden
 - (e) fastlægger specifikke betingelser vedrørende sikkerhedsstillelsen i forbindelse med forskudsbetalinger
 - (f) fastsætter konsekvenserne af manglende opfyldelse af forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed som omhandlet i stk. 1, herunder fortabelse af sikkerhedsstillelse, nedsættelsessatser ved frigivelse af sikkerhedsstillelser i forbindelse med restitutioner, licenser, tilbud, bud eller specifikke ansøgninger og, når en forpligtelse omfattet af den pågældende sikkerhedsstillelse ikke eller kun delvist er blevet opfyldt under hensyn til, hvilken type forpligtelse der er tale om, mængden, for hvilken forpligtelsen ikke er opfyldt, overskridelsen af fristen for opfyldelse af forpligtelsen og fristen for fremlæggelse af dokumentation for, at forpligtelsen er blevet opfyldt.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om:
 - (a) under hvilken form, sikkerheden skal stilles, og proceduren for sikkerhedsstillelse, for accept heraf og for erstatning af den oprindelige sikkerhedsstillelse
 - (b) procedurerne for frigivelse af en sikkerhedsstillelse
 - (c) de underretninger, som medlemsstaterne og Kommissionen skal foretage.Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

KAPITEL II

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem

Artikel 63

Anvendelsesområde og definitioner

1. Hver medlemsstat opretter og varetager driften af et integreret forvaltnings- og kontrolsystem ("det integrerede system").
2. Det integrerede system anvendes på de areal- og dyrebaserede interventioner, der er anført i afsnit III, kapitel II og IV i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], og på de foranstaltninger, der er omhandlet henholdsvis i kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013³¹ og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013³².
3. I det omfang, det er nødvendigt, anvendes det integrerede system også til forvaltning og kontrol af konditionalitet og foranstaltningerne i vinsektoren, jf. afsnit III i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer].
4. Med henblik på dette kapitel forstås ved:
 - (a) "geospatial støtteansøgning": et elektronisk ansøgningsskema, der omfatter en IT-applikation baseret på et geografisk informationssystem, der giver støttemodtagerne mulighed for geografisk anmeldelse af bedriftens landbrugsparceller og ikke-landbrugsmæssige arealer, som der ansøges om betaling for
 - (b) "arealovervågningssystem": en procedure for regelmæssig og systematisk observation, sporing og evaluering af landbrugsaktiviteterne og praksis på landbrugsarealer ved hjælp af data fra Copernicus Sentinelsatellitter eller andre data med mindst samme værdi
 - (c) "ordning for identifikation og registrering af dyr": ordningen for identifikation og registrering af kvæg som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000³³ eller ordningen for identifikation og registrering af får og geder som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 21/2004³⁴
 - (d) "landbrugsparcel": en jordenhed, der udgør et landbrugsareal som defineret i artikel 4 forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]
 - (e) "geografisk informationssystem": et computersystem, der er i stand til at opsamle, lagre, analysere og vise geografisk baserede oplysninger

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 41).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1).

³⁴ Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8).

- (f) "ansøgningsfri ordning": en ansøgningsordning for areal- eller dyrebaserede interventioner, hvori de nødvendige oplysninger om de enkelte arealer eller dyr, der som et minimum kræves af forvaltningen til behandling af støtteansøgninger, forefindes i officielle elektroniske databaser, som forvaltes af medlemsstaten.

Artikel 64

Det integrerede systems elementer

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:
 - (a) et system til identifikation af landbrugsparceller
 - (b) en geospatial og en dyrebaseret ansøgningsordning
 - (c) et arealovervågningssystem
 - (d) et system til identifikation af modtagere af støtte i henhold til de interventioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2
 - (e) en kontrol- og sanktionsordning
 - (f) et system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, hvis relevant
 - (g) en ordning for identifikation og registrering af dyr, hvis relevant.
2. Det integrerede system skal fungere på grundlag af elektroniske databaser og geografiske informationssystemer og skal gøre det muligt at udveksle data mellem de elektroniske databaser og det geografiske informationssystem og at integrere dataene.
3. Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes ansvar for det integrerede systems iværksættelse og anvendelse, kan Kommissionen indhente bistand fra personer eller organer med specialviden på området for at fremme etableringen, overvågningen og anvendelsen af det integrerede system, især for at yde medlemsstaternes kompetente myndigheder teknisk rådgivning.
4. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en korrekt etablering og anvendelse af det integrerede system, og yder hinanden den fornødne gensidige bistand med henblik på dette kapitel.

Artikel 65

Opbevaring og deling af data

1. Medlemsstaterne registrerer og opbevarer data og dokumentation om de årlige outputs, der er rapporteret i forbindelse med den årlige performanceafstemning, der er omhandlet i artikel 52, og de fremskridt, der er gjort hen imod de mål, der er fastsat i den strategiske plan, og som overvåges i henhold til artikel 115 i forordning (EU) .../[forordningen om strategiske planer].

Der skal via medlemsstaternes kompetente myndigheders digitale databaser kunne foretages søgninger på de data og den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, og som vedrører det pågældende kalenderår eller produktionsår og de foregående ti kalenderår eller produktionsår.

For de medlemsstater, der tiltrådte Unionen i eller efter 2013, kræves der uanset andet afsnit kun, at de skal sikre, at der kan foretages søgninger på oplysninger fra året for deres tiltrædelse.

Uanset andet afsnit, skal medlemsstaterne kun sørge for, at der kan søges på de data og den dokumentation, der vedrører det artikel 64, stk. 1, litra c), omhandlede arealovervågningssystem, fra datoen for iværksættelse af arealovervågningssystemet.

2. Medlemsstaterne kan anvende kravene i stk. 1 på regionalt plan på betingelse af, at disse krav og de administrative procedurer for registrering og adgang til data er udarbejdet således, at de er ensartede for hele medlemsstatens område og gør det muligt at aggregere dataene på nationalt plan.
3. Hver medlemsstat sørger for, at datasæt, der indsamles ved hjælp af det integrerede system, og som er relevante med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF³⁵ eller med henblik på overvågning af Unionens politikker, deles gratis mellem dens offentlige myndigheder og gøres offentligt tilgængelige på nationalt plan. Medlemsstaterne giver også EU-institutioner og -organer adgang til disse datasæt.
4. Medlemsstaterne sørger for, at datasæt, der indsamles ved hjælp af det integrerede system, og som er relevante med henblik på udarbejdelsen af europæiske statistikker som omhandlet i forordning (EF) nr. 223/2009³⁶, deles gratis med Fællesskabets statistikmyndighed, de nationale statistikmyndigheder, og hvis det er nødvendigt, andre nationale myndigheder, der har til opgave at udarbejde europæiske statistikker.
5. Medlemsstaterne begrænser den offentlige adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 3 og 4, hvis adgangen til disse datasæt fører til tab af personoplysningers fortrolighed, jf. forordning (EU) 2016/679.

Artikel 66

System til identifikation af landbrugspareller

1. Systemet til identifikation af landbrugspareller er et geografisk informationssystem, der etableres og ajourføres regelmæssigt af medlemsstaterne på grundlag af ortofotos taget fra luften eller rummet af ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kort i en målestok på 1:5 000.
2. Medlemsstaterne sikrer, at systemet til identifikation af landbrugspareller:
 - (a) entydigt identificerer hver enkelt landbrugsparell og jordenhed, der omfatter ikke-landbrugsmæssige arealer, som medlemsstaterne betragter som støtteberettigede i forbindelse med interventioner som omhandlet i afsnit III i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]
 - (b) indeholder ajourførte værdier om de arealer, som medlemsstaterne betragter som støtteberettigede i forbindelse med interventioner som omhandlet i artikel 63, stk. 2
 - (c) muliggør korrekt lokalisering af landbrugspareller og ikke-landbrugsmæssige arealer, som der er anmodet om støtte for

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

- (d) indeholder de oplysninger, der er relevante for rapporteringen om de indikatorer, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer].
3. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparceller efter den metode, som fastlægges på EU-plan.
- Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende foranstaltninger, eller de anmodes om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 40.
- Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende foranstaltninger og tidsplanen for deres gennemførelse.

Artikel 67

En ordning med geospatiale støtteansøgninger og en dyrebaseret ansøgningsordning

1. Medlemsstaterne skal i forbindelse med støtte i henhold til de arealbaserede interventioner, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2, og som gennemføres inden for rammerne af de strategiske planer, kræve, at der indsendes en støtteansøgning i form af den geospatiale støtteansøgning, som de kompetente myndigheder stiller til rådighed.
 2. Medlemsstaterne skal i forbindelse med støtte i henhold til de dyrebaserede interventioner, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2, og som gennemføres inden for rammerne af de strategiske planer, kræve, at der indsendes en støtteansøgning.
 3. Medlemsstaterne indsætter i de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på forhånd oplysningerne fra de systemer, der er omhandlet i artikel 64, stk. 1, litra g), og i artikel 66, 68, 69 og 71, eller de oplysninger, som findes i andre relevante offentlige databaser.
 4. Medlemsstaterne kan beslutte, at en eller flere af de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal være omfattet af en ansøgningsfri ordning.
 5. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af ordningen med geospatiale støtteansøgninger efter den metode, som fastlægges på EU-plan.
- Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende foranstaltninger, eller de anmodes af Kommissionen om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 40.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende foranstaltninger og tidsplanen for deres gennemførelse.

Artikel 68

Arealovervågningssystem

1. Medlemsstaterne opretter og varetager driften af et arealovervågningssystem.
2. Medlemsstaterne evaluerer årligt kvaliteten af arealovervågningssystemet efter den metode, som fastlægges på EU-plan.

Hvis evalueringen viser, at der er svagheder i systemet, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende foranstaltninger, eller de anmodes om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 40.

Kommissionen forelægges senest den 15. februar i året efter det pågældende kalenderår en evalueringsrapport og, hvis det er relevant, en beskrivelse af de afhjælpende foranstaltninger og tidsplanen for deres gennemførelse.

Artikel 69

System til identifikation af støttemodtagere

Systemet til registrering af identiteten af hver enkelt modtager af støtte i henhold til de interventioner eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2, skal sikre, at alle ansøgninger, der indgives af samme støttemodtager, kan identificeres som sådan.

Artikel 70

Kontrol- og sanktionsordning

Medlemsstaterne opretter en kontrol- og sanktionsordning med henblik på den støtte, der er omhandlet i artikel 63.

Artikel 57, stk. 1-5 finder anvendelse med de fornødne ændringer.

Artikel 71

System til identifikation og registrering af betalingsrettigheder

Systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder skal muliggøre kontrol af betalingsrettighederne på grundlag af ansøgningerne og systemet til identifikation af landbrugspareller.

Artikel 72

Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med:

- (a) nærmere regler om den vurdering af kvaliteten, der er omhandlet i artikel 66, 67 og 68
- (b) yderligere definitioner, det grundlæggende indhold i og reglerne for systemet til identifikation af landbrugspareller, systemet til identifikation af støttemodtagere og systemet til identifikation og registrering af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 66, 69 og 71.

Artikel 73

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om:

- (a) formen og indholdet af samt ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af:
 - i) evalueringsrapporter om kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugspareller, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet

- ii) de afhjælpende foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe, jf. artikel 66, 67 og 68
- (b) det grundlæggende indhold i ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet som omhandlet i artikel 67 og 68.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

KAPITEL III

Kontrol af transaktioner

Artikel 74

Anvendelsesområde og definitioner

1. Ved dette kapitel fastsættes der særlige regler om kontrollen af forretningspapirer tilhørende de enheder, der modtager eller foretager betalinger, der direkte eller indirekte vedrører ordningen for finansiering gennem EGFL, eller disse enheders repræsentanter (i det følgende benævnt "virksomheder") for at sikre, at transaktioner, der er foretaget som led i ordningen for finansiering gennem EGFL, rent faktisk har fundet sted og er foretaget korrekt.
2. Dette kapitel finder ikke anvendelse på interventioner, der er omfattet af det integrerede system, der er omhandlet i dette afsnits kapitel II og afsnit III, kapitel III, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med en liste over interventioner, der som følge af deres udformning og de dertil knyttede kontrolkrav ikke egner sig til yderligere efterfølgende kontrol i form af kontrol af forretningspapirer, og som derfor ikke er omfattet af kontrollen i henhold til dette kapitel.
3. I dette kapitel forstås ved:
 - (a) "forretningspapir": alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber, produktions- og kvalitetsregistre, korrespondance vedrørende virksomhedens forretningsaktiviteter og forretningsmæssige oplysninger i enhver form, herunder elektronisk lagrede data, hvis disse dokumenter og data har direkte eller indirekte forbindelse med de transaktioner, der er nævnt i stk. 1
 - (b) "tredjepart" : enhver fysisk eller juridisk person, som har direkte eller indirekte forbindelse med de transaktioner, der foretages som led i ordningen for finansiering gennem EGFL.

Artikel 75

Medlemsstaternes kontrol

1. Medlemsstaterne foretager systematisk kontrol af virksomhedernes forretningspapirer under hensyntagen til, hvilken type transaktioner, der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at det gennem udvælgelsen af virksomheder, der skal kontrolleres, bedst muligt sikres, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder er effektive. Ved udvælgelsen tages der bl.a. hensyn til virksomhedernes finansielle betydning i ordningen og andre risikofaktorer.

2. I relevante tilfælde udvides kontrollen i stk. 1 til at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomhederne har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at målene i artikel 76 nås.
3. Kontrollen i henhold til dette kapitel berører ikke kontrollen i henhold til artikel 47 og 48.

Artikel 76 **Krydskontrol**

1. Nøjagtigheden af de vigtigste data, der skal kontrolleres, verificeres gennem et antal krydskontroller, der står i forhold til den foreliggende risiko, herunder om nødvendigt af tredjeparters forretningspapirer, omfattende:
 - (a) sammenholdelse med forretningspapirer fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter
 - (b) eventuelt fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art
 - (c) sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der har fundet sted inden for rammerne af ordningen for finansiering gennem EGFL
 - (d) kontrol i forbindelse med bogføring eller regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der viser, at de dokumenter, som betalingsorganet besidder som bevis for betaling af støtten til modtageren, er korrekte.
2. Hvis virksomhederne ifølge EU-bestemmelserne eller nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og eventuelt med virksomhedens lagerbeholdning.
3. Ved udvælgelsen af de transaktioner, der skal kontrolleres, tages der fuldt ud hensyn til omfanget af den foreliggende risiko.

Artikel 77 **Adgang til forretningspapirer**

1. De ansvarlige for virksomheden eller en tredjepart skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger er til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på deres vegne. Elektronisk lagrede data leveres på et passende datamedium.
2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at udføre kontrollen på dettes vegne, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.
3. Hvis forretningspapirer, der opbevares af virksomheden, ved kontrollen i medfør af dette kapitel anses for uegnede i kontroløjemed, anmodes virksomheden om fremover at udfærdige papirerne efter anvisning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for kontrollen, uden at forpligtelserne i henhold til andre forordninger om den pågældende sektor herved tilsidesættes.

Medlemsstaterne fastsætter den dato, fra hvilken sådanne papirer skal udfærdiges.

Hvis alle eller en del af de forretningspapirer, der kræves kontrolleret i medfør af dette kapitel, findes hos en virksomhed, der tilhører samme koncern, selskab eller

virksomhedssammenslutning under fælles ledelse som den kontrollerede virksomhed, uanset om den befinder sig inden for eller uden for Unionens område, stiller den kontrollerede virksomhed disse forretningspapirer til rådighed for kontrolpersonalet på et sted og et tidspunkt, der fastsættes af de medlemsstater, der er ansvarlige for, at kontrollen udføres.

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at kontrolpersonalet har ret til at beslaglægge eller foranstalte beslaglæggelse af forretningspapirer. Denne ret udøves under overholdelse af de nationale bestemmelser herom og berører ikke anvendelsen af strafferetlige bestemmelser om beslaglæggelse af dokumenter.

Artikel 78

Gensidig bistand

1. Medlemsstaterne yder hinanden bistand i forbindelse med den i dette kapitel omhandlede kontrol i følgende tilfælde:
 - (a) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget
 - (b) hvis en virksomhed eller tredjepart er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor de papirer og oplysninger, der er nødvendige for kontrollen, befinder sig.

Kommissionen kan samordne fælles aktioner vedrørende gensidig bistand mellem to eller flere medlemsstater.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke betalingen af det pågældende beløb har eller skulle have fundet sted eller er eller skulle være modtaget i den pågældende medlemsstat.
3. Hvis det som led i virksomhedskontrollen i henhold til artikel 75 kræves, at der indhentes yderligere oplysninger fra en anden medlemsstat, blandt andet i form af krydskontrol i henhold til artikel 76, kan der fremsættes særlige behørigt begrundede anmodninger om kontrol.

Anmodningen om kontrol skal være efterkommet senest seks måneder efter modtagelsen, og resultatet af kontrollen meddeles straks den anmodende medlemsstat.

Artikel 79

Kontrolprogrammer

1. Hver medlemsstat opstiller et program for den kontrol, der skal foretages efter artikel 75 i den efterfølgende kontrolperiode.
2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysninger om:
 - (a) hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb
 - (b) hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmets udarbejdelse.

3. De programmer, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, medmindre Kommissionen inden for en frist på otte uger har fremsat bemærkninger hertil.
4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på de ændringer af programmet, som foretages af medlemsstaterne.
5. Kommissionen kan på et hvilket som helt stadium kræve, at en bestemt kategori af virksomheder inkluderes i en medlemsstats program.
6. Virksomheder, for hvilke summen af indtægter eller betalinger har været på under 40 000 EUR, kontrolleres kun i henhold til dette kapitel af specifikke årsager, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, jf. artikel 1, eller som Kommissionen skal anføre i alle ændringsforslag til dette program.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 101 med henblik på at ændre den tærskel, der er fastsat i første afsnit.

Artikel 80

Særlige instanser

1. Hver medlemsstat opretter en særlig instans, der er ansvarlig for at overvåge anvendelsen af dette kapitel. Disse instanser er især ansvarlige for:
 - (a) udførelsen af den i dette kapitel omhandlede kontrol, som foretages af personale, der er direkte ansat af denne særlige instans, eller
 - (b) koordineringen og det almindelige tilsyn med den kontrol, som foretages af personale fra andre instanser.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrol, der skal udføres i henhold til dette kapitel, skal fordeles mellem de særlige instanser og andre nationale instanser, forudsat at førstnævnte instans sørger for koordinering heraf.

2. Den eller de instanser, der er ansvarlige for anvendelsen af dette kapitel, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de instanser eller afdelinger af instanser, der er ansvarlige for betalinger og for den kontrol, der foretages inden betaling.
3. Den særlige instans, der er omhandlet i stk. 1, træffer alle nødvendige foranstaltninger og tillægges alle de beføjelser af den pågældende medlemsstat, der er nødvendige for at kunne udføre de opgaver, der er omhandlet i dette kapitel.
4. Medlemsstaterne vedtager passende foranstaltninger med henblik på at pålægge fysiske eller juridiske personer, der ikke overholder deres forpligtelser i henhold til dette kapitel, sanktioner.

Artikel 81

Rapportering

1. Inden den 1. januar efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om anvendelsen af dette kapitel.

De rapporter, der er omhandlet i første afsnit, skal også indeholde en oversigt over de særlige kontrolanmodninger, der er omhandlet i artikel 78, stk. 3, og resultaterne af den kontrol, der er foretaget som følge af disse anmodninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om anvendelsen af dette kapitel.

Artikel 82

Kommissionens adgang til oplysninger og kontrol

1. Kommissionens tjenestemænd har i overensstemmelse med gældende national lovgivning på området adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrollen i henhold til dette kapitel, og til de indsamlede data, herunder data lagret i edb-anlæg. Disse data fremsendes efter anmodning på et passende datamedium.
2. Kontrollen i henhold til artikel 75 udføres af medlemsstatens embedsmænd. Tjenestemænd fra Kommissionen kan deltage i denne kontrol. De må ikke selv udøve de kontrolbeføjelser, der er tillagt nationale embedsmænd. De skal dog have adgang til de samme lokaler og de samme dokumenter som medlemsstatens embedsmænd.
3. Når kontrollen finder sted efter artikel 78, kan embedsmænd fra den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, med samtykke fra den medlemsstat, der modtager anmodningen, overvære kontrollen i sidstnævnte medlemsstat og få adgang til de samme lokaler og de samme dokumenter som den pågældende medlemsstats embedsmænd.

Embedsmænd fra den anmodende medlemsstat, der overværer kontrollen i den medlemsstat, som modtager anmodningen, skal til enhver tid kunne godtgøre, at de er embedsmænd. Kontrollen foretages altid af embedsmænd fra den medlemsstat, der modtager anmodningen.
4. Med forbehold af bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, (Euratom, EF) nr. 2988/95, (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU) 2017/1939, og for så vidt nationale strafferetlige bestemmelser forbeholder udførelsen af visse handlinger for særlige embedsmænd udpeget i henhold til national lovgivning, deltager hverken Kommissionens tjenestemænd eller embedsmænd fra den i stk. 3 nævnte medlemsstat i disse handlinger. De deltager navnlig under ingen omstændigheder i husundersøgelser eller formel afhøring af personer i henhold til den pågældende medlemsstats straffelovgivning. De har dog adgang til de oplysninger, der er indhentet i den forbindelse.

Artikel 83

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de regler, der er nødvendige med henblik på en ensartet anvendelse af dette kapitel, navnlig med hensyn til følgende:

- (a) udvælgelsen af virksomheder, der skal kontrolleres i henhold til artikel 75, samt hyppighed og tidsplan for kontrollen
- (b) opbevaringen af forretningspapirer og den type dokumenter, der skal opbevares, eller data, der skal registreres
- (c) udførelsen og samordningen af fælles aktioner som omhandlet i artikel 78, stk. 1
- (d) nærmere regler og specifikationer vedrørende indhold, form og metode til fremsendelse af anmodninger, indhold, form og metode til fremsendelse af

meddelelser og vedrørende fremsendelse og udveksling af de oplysninger, der er påkrævet i henhold til dette kapitel

- (e) betingelser for og metoder til offentliggørelse eller særlige regler og betingelser for Kommissionens udbredelse til eller tilrådighedsstillelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder af de oplysninger, der er påkrævet i henhold til denne forordning
- (f) de opgaver, som den særlige instans, der er omhandlet i artikel 80, skal varetage
- (g) indholdet i de rapporter, der er omhandlet i artikel 81, og eventuelle andre meddelelser, der er påkrævet i henhold til dette kapitel.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Kapitel IV

Kontrol- og sanktionssystem i forbindelse med konditionalitet

Artikel 84

Kontrolsystem i forbindelse med konditionalitet

1. Medlemsstaterne opretter et kontrolsystem for at sikre, at modtagerne af den støtte, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] og i henholdsvis kapitel IV i forordning (EU) nr. 228/2013 og i kapitel IV i forordning (EU) nr. 229/2013, opfylder de forpligtelser, der er omhandlet i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2, i forordning (EU) .../...[forordningen om strategiske planer].

Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende kontrolsystemer og forvaltning til at sikre, at reglerne om konditionalitet overholdes.

Disse systemer skal være kompatible med det kontrolsystem, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit.

Medlemsstaterne foretager en årlig evaluering af det kontrolsystem, der er nævnt i første afsnit, på grundlag af de resultater, der er nået.

2. I dette kapitel forstås ved:
 - (a) "krav": ethvert lovgivningsbestemt forvaltningskrav i henhold til EU-retten som omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] i en given retsakt, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt
 - (b) "retsakt": de direktiver og forordninger, der er nævnt i artikel 11 i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer].
3. I det kontrolsystem, der er omhandlet i stk. 1:
 - (a) skal medlemsstaterne inkludere kontrol på stedet for at verificere, at støttemodtagerne opfylder forpligtelserne i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer]
 - (b) kan medlemsstaterne, afhængigt af de pågældende krav, standarder, retsakter eller konditionalitetsområder beslutte at benytte sig af den kontrol, der allerede er foretaget inden for rammerne af de kontrolsystemer, der finder anvendelse på de respektive krav, standarder, retsakter eller konditionalitetsområder, på betingelse af, at denne kontrol er mindst lige så effektiv som den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a)

- (c) kan medlemsstaterne eventuelt gøre brug af telemåling eller arealovervågningssystemet med henblik på at udføre den kontrol på stedet, der er omhandlet i litra a)
- (d) skal medlemsstaterne på grundlag af en risikoanalyse fastlægge stikprøven med henblik på den kontrol, der er omhandlet i litra a), og som skal foretages hvert år; de inkluderer en tilfældig komponent i stikprøven og sørger for, at stikprøven omfatter mindst 1 % af de støttemodtagere, der modtager støtte som omhandlet i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2, i forordning (EU) .../[forordningen om strategiske planer].

Artikel 85

System med administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

1. Medlemsstaterne opretter et system med administrative sanktioner ("sanktionssystem", der anvendes på støttemodtagere som omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) .../[forordningen om strategiske planer], hvorom det konstateres, at de på et givet tidspunkt i løbet af kalenderåret ikke overholder konditionalitetsreglerne i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2, i nævnte forordning.

De administrative sanktioner, der er omhandlet i første afsnit, anvendes kun, når den manglende overholdelse er resultatet af en handling eller udeladelse, som direkte kan tillægges den pågældende støttemodtager, og hvor en eller begge af følgende supplerende betingelser ligeledes er opfyldt:

- (a) den manglende overholdelse har tilknytning til modtagerens landbrugsaktivitet
- (b) støttemodtagerens bedriftsområde er berørt.

Med hensyn til skovområder finder den administrative sanktion, der er omhandlet i første afsnit, imidlertid ikke anvendelse, hvis der ikke er anmodet om støtte til det pågældende område i henhold til artikel 65 og 66 i forordning (EU) .../[forordningen om strategiske planer].

2. I det sanktionssystem, der er omhandlet i stk. 1:
 - (a) inkluderer medlemsstaterne regler for anvendelsen af administrative sanktioner i tilfælde, hvor jorden overdrages i det eller de pågældende kalenderår. Reglerne skal være baseret på en rimelig og retfærdig placering af ansvaret for den manglende overholdelse på de berørte overdragere og erhververe
 I dette litra forstås ved "overdragelse" alle former for transaktioner, hvorved landbrugsjorden ophører med at være til overdragerens rådighed.
 - (b) kan medlemsstaterne uanset stk. 1 beslutte ikke at pålægge en støttemodtager en sanktion for et givet kalenderår, hvis sanktionen er på 100 EUR eller mindre. Støttemodtageren underrettes herom og om forpligtelsen til at træffe afhjælpende foranstaltninger
 - (c) skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om, at der ikke pålægges administrative sanktioner i tilfælde, hvor den manglende overholdelse skyldes force majeure.
3. Anvendelsen af en administrativ sanktion berører ikke lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, som den anvendes på.

Artikel 86
Beregning af sanktioner

1. De administrative sanktioner, der er fastsat i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], anvendes ved hjælp af nedsættelse eller udelukkelse af summen af de betalinger, der er anført i nævnte afdeling, og som er tildelt eller skal tildeles den pågældende støttemodtager på grundlag af støtteansøgninger, der er eller vil blive indgivet i løbet kalenderåret for konstateringen.

Der tages i forbindelse med beregningen af disse nedsættelser og udelukkelse hensyn til, hvor alvorlig og omfattende den konstaterede manglende overholdelse er, hvor længe den varer, hvor hyppigt den forekommer, og om den er tilsigtet. Sanktionerne skal have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til den manglende overholdelse samt opfylde kriterierne i denne artikels stk. 2 og 3.

2. Hvis der er tale om manglende overholdelse, der skyldes forsømmelse, anvendes der almindeligvis en nedsættelse på 3 % af summen betalingerne som omhandlet i denne artikels stk. 1.

Medlemsstaterne kan etablere et system for tidlig varsling for sager med manglende overholdelse, der forekommer første gang, hvis den manglende overholdelse må betragtes som værende mindre alvorlig og omfattende og ikke har varig karakter. Hvis det ved en efterfølgende kontrol inden for tre på hinanden følgende kalenderår konstateres, at der ikke er rettet op på den manglende overholdelse, anvendes nedsættelsen i henhold til første afsnit med tilbagevirkende kraft.

Tilfælde af manglende overholdelse, der udgør en direkte risiko for den offentlige sundhed eller dyresundheden, medfører imidlertid altid nedsættelse eller udelukkelse.

Medlemsstaterne kan udbyde obligatorisk videreuddannelse inden for rammerne af de bedriftsrådgivningstjenester, der er fastsat bestemmelser om i afsnit III, kapitel 1, afdeling 3, i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], til de støttemodtagere, der har modtaget en tidlig varsling.

3. Ved gentagne tilfælde af manglende overholdelse anvendes der en højere nedsættelsessats, end der anvendes for førstegangstilfælde af manglende overholdelse, der skyldes forsømmelse, og som der pålægges sanktioner for første gang.
4. I tilfælde af forsætlig manglende overholdelse anvendes der en højere nedsættelsessats, end der anvendes for gentagne tilfælde af manglende overholdelse i henhold til stk. 3, idet nedsættelsen kan fastsættes så højt, at det fører til udelukkelse af hele beløbet for et eller flere kalenderår.
5. For at skabe lige vilkår i alle medlemsstaterne og sikre, at sanktionssystemet er effektivt og har afskrækkende virkning, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med nærmere regler om anvendelsen og beregningen af sanktionerne.

Artikel 87
Beløb, der følger af de administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet

Medlemsstaterne må tilbageholde 20 % af de beløb, der følger af anvendelsen af nedsættelser og udelukkelse i henhold til artikel 86.

Afsnit V

Almindelige bestemmelser

KAPITEL I

Fremsendelse af oplysninger

Artikel 88

Meddelelse af oplysninger

1. Ud over de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til bestemmelserne i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], sender medlemsstaterne Kommissionen følgende oplysninger, erklæringer og dokumenter:
 - (a) vedrørende de godkendte betalingsorganer og godkendte koordineringsorganer:
 - i) godkendelsesdokumentet
 - ii) deres funktion (godkendt betalingsorgan eller godkendt koordineringsorgan)
 - iii) hvis det er relevant, tilbagetrækningen af godkendelsen
 - (b) vedrørende certificeringsorganerne:
 - i) deres navn
 - ii) deres adresse
 - (c) vedrørende foranstaltninger i forbindelse med operationer, der finansieres af fondene:
 - i) udgiftsanmeldelser, der også har gyldighed som betalingsanmodninger, attesteret af det godkendte betalingsorgan eller af det godkendte koordineringsorgan, ledsaget af de krævede oplysninger
 - ii) overslag over deres finansielle behov for så vidt angår EGFL og for så vidt angår ELFUL en ajourføring af de udgiftsanmeldelser, der forventes indgivet i det løbende regnskabsår, og de udgiftsanmeldelser, der forventes indgivet i det følgende regnskabsår
 - iii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber.

De godkendte betalingsorganers årsregnskaber vedrørende ELFUL's udgifter fremsendes for hver enkelt strategisk plan.

2. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om anvendelsen af det integrerede system, der er omhandlet i afsnit IV, kapitel II. Kommissionen tilrettelægger udveksling af synspunkter med medlemsstaterne herom.

Artikel 89

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortroligheden af de oplysninger, der er meddelt eller

indhentet i forbindelse med kontrol- og regnskabsafslutningsprocedurer, der er gennemført i henhold til denne forordning.

Reglerne i artikel 8 i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 finder anvendelse på disse oplysninger.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser om retlige procedurer skal oplysninger, der indsamles i forbindelse med kontrol i henhold til afsnit IV, kapitel III, omfattes af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Unionens institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

Artikel 90

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler om:

- (a) form og indhold, hyppighed, frister og ordninger for fremsendelse til og tilgængeliggørelse for Kommissionen af:
 - i) udgiftsanmeldelser og overslag over udgifter samt ajourføringer af disse, herunder formålsbestemte indtægter
 - ii) forvaltningserklæringen og de godkendte betalingsorganers årsregnskaber
 - iii) rapporterne om godkendelse af regnskaberne
 - iv) oplysninger til identificering af de godkendte betalingsorganer, de godkendte koordineringsorganer og certificeringsorganerne
 - v) de nærmere regler for hensyntagen til og betaling af udgifter, der finansieres af fondene
 - vi) underretning om de finansielle justeringer, som medlemsstaterne har foretaget i forbindelse med interventioner til udvikling af landdistrikterne
 - vii) oplysninger om foranstaltninger truffet i henhold til artikel 57
- (b) de nærmere regler for udveksling af oplysninger og dokumenter mellem Kommissionen og medlemsstaterne og etablering af informationssystemer med angivelse af, hvilken type oplysninger disse systemer skal behandle, deres form og indhold og regler for opbevaringen af dem
- (c) medlemsstaternes meddelelse til Kommissionen af oplysninger, dokumenter, statistikker og rapporter, samt frister for og metoder til meddelelse heraf.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

KAPITEL II

Anvendelse af euroen

Artikel 91

Almindelige principper

1. De beløb, der er anført i Kommissionens afgørelser om vedtagelse af de strategiske planer, beløbene for Kommissionens forpligtelser og betalinger, beløbene for attesterede eller bekræftede udgifter samt beløbene i medlemsstaternes udgiftsanmeldelser udtrykkes og udbetales i euro.

2. De priser og beløb, der er fastsat i sektorlovgivningen for landbrug, angives i euro.
De tildeles eller opkræves i euro i de medlemsstater, som har indført euroen, og i national valuta i de medlemsstater, som ikke har indført euroen.

Artikel 92

Vekselkursen og den udløsende begivenhed

1. De priser og beløb, der henvises til i artikel 91, stk. 2, omregnes i de medlemsstater, som ikke har indført euroen, til den nationale valuta ved hjælp af en vekselkurs.
2. Den udløsende begivenhed for vekselkursen er:
 - (a) afslutningen af toldformaliteter ved henholdsvis import eller eksport for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande
 - (b) i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.
3. Når en direkte betaling som omhandlet i forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] foretages til en støttemodtager i en anden valuta end euro, omregner medlemsstaterne støttebeløbet udtrykt i euro til national valuta på grundlag af den seneste vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank har fastsat inden den 1. oktober i det regnskabsår, som støtten ydes for.
Uanset første afsnit kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde beslutte at foretage omregningen på grundlag af gennemsnittet af de vekselkurser, som Den Europæiske Centralbank har fastsat i måneden inden den 1. oktober i det regnskabsår, som støtten ydes for. De medlemsstater, der vælger denne mulighed, skal fastsætte og offentliggøre denne gennemsnitlige vekselkurs inden den 1. december i det pågældende år.
4. For EGFL's vedkommende anvender de medlemsstater, der ikke har indført euroen, den samme vekselkurs som den, som de anvendte til at foretage betalinger til støttemodtagere eller til at modtage indtægter, i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om disse udløsende begivenheder og den vekselkurs, der skal anvendes. Den specifikke udløsende begivenhed bestemmes ud fra følgende kriterier:
 - (a) faktisk anvendelse af vekselkursændringerne så hurtigt som muligt
 - (b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner udført i henhold til markedsordningen
 - (c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb i forbindelse med markedsordningen
 - (d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte vekselkurser.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning med regler om den vekselkurs, der skal anvendes i forbindelse med udfærdigelsen af udgiftsanmeldelser, og når der registreres offentlige oplagingsforanstaltninger i betalingsorganets regnskaber.

Artikel 93

Beskyttelsesforanstaltninger og undtagelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at beskytte anvendelsen af EU-retten mod usædvanlig monetær praksis vedrørende en national valuta, der kan risikere at skade den. Disse gennemførelsesretsakter kan kun afvige fra gældende regler i det strengt nødvendige tidsrum.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne.

2. Hvis der finder en usædvanlig monetær praksis sted i forbindelse med en national valuta, som vil kunne skade anvendelsen af EU-retten, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at fastsætte undtagelser fra dette kapitel, navnlig i følgende tilfælde:
 - (a) hvis et land anvender unormale former for vekselteknik, f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearingaftaler
 - (b) hvis lande har valutaer, der ikke noteres på de officielle valutamarkeder, eller for hvilke udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 94

Anvendelse af euroen af medlemsstater uden for euroområdet

1. Hvis en medlemsstat, som ikke har indført euroen, beslutter at betale udgifter, der hidrører fra sektorlovgivningen for landbrug i euro i stedet for sin nationale valuta, træffer den pågældende medlemsstat foranstaltninger til at sikre, at anvendelsen af euro ikke giver en systematisk fordel i forhold til anvendelsen af national valuta.
2. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de planlagte foranstaltninger, inden de træder i kraft. Foranstaltningerne kan ikke træde i kraft, før Kommissionen har meddelt sin godkendelse.

KAPITEL III

Rapportering

Artikel 95

Årlig finansrapport

Inden udgangen af september hvert år efter regnskabsåret udarbejder Kommissionen en finansrapport om forvaltningen af fondene det foregående regnskabsår, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet.

Kapitel IV

Åbenhed

Artikel 96

Offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagerne

1. Medlemsstaterne sørger for, at det hvert år efterfølgende offentliggøres, hvem der modtager støtte fra fondene, jf. [artikel 44, stk. 3-5, i forordning (EU) .../... forordningen om fælles bestemmelser] og nærværende artikels stk. 2, 3 og 4.
2. [Artikel 44, stk. 3-5 i forordning (EU) .../... forordningen om fælles bestemmelser] finder anvendelse på modtagere af støtte fra EGFL og ELFUL, hvis det er relevant; beløbene for det nationale bidrag og medfinansieringssatsen som omhandlet i nævnte forordnings artikel 44, stk. 3, litra h) og i), finder imidlertid ikke anvendelse på EGFL.
3. I dette kapitel forstås ved:
 - "operation": foranstaltning eller intervention
 - "sted": den kommune, hvor støttemodtageren har hjemsted eller er registreret, og i givet fald postnummer eller den del af postnummeret, som identificerer kommunen.
4. De oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 44, stk. 3-5, gøres tilgængelige på et enkelt websites for hver medlemsstat. De skal forblive tilgængelige i to år fra datoen for deres første offentliggørelse.

Medlemsstaterne skal ikke offentliggøre de oplysninger, der er omhandlet i artikel 44, stk. 3-5, litra a) og b), i forordning (EU) .../... [forordningen om fælles bestemmelser], hvis det beløb, støttemodtageren har modtaget i et år, er på 1 250 EUR eller mindre.

Artikel 97

Underretning af støttemodtagerne om offentliggørelsen af deres data

Medlemsstaterne underretter støttemodtagerne om, at deres data vil blive offentliggjort i henhold til artikel 96, og at dataene vil kunne blive behandlet af Unionens og medlemsstaternes revisions- og undersøgelsesorganer med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser.

Når der er tale om personoplysninger, underretter medlemsstaterne i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) 2016/679 støttemodtagerne om deres rettigheder i henhold til nævnte forordning og om den procedure, der gælder for udøvelsen af disse rettigheder.

Artikel 98

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler vedrørende:

- (a) formen, herunder præsenteringsmåden for hver foranstaltning og intervention, og tidsplanen for offentliggørelsen som fastsat i artikel 96 og 97
- (b) ensartet anvendelse af artikel 97
- (c) samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 101, stk. 3.

Kapitel V

Beskyttelse af personoplysninger

Artikel 99

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

1. Med forbehold af artikel 96, 97 og 98, indsamler medlemsstaterne og Kommissionen personoplysninger for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til forvaltning, kontrol, revision samt overvågning og evaluering i henhold til denne forordning, navnlig forpligtelserne i afsnit II, kapitel II, afsnit III, kapitel III og IV, afsnit IV og afsnit V, kapitel III, samt til statistiske formål og behandler ikke de pågældende oplysninger på en måde, der er uforenelig med dette formål.
2. Når personoplysninger behandles med henblik på overvågning og evaluering i henhold til forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer], og til statistiske formål, anonymiseres de og behandles kun i sammenfattet form.
3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og (EU) 2016/679. Sådanne oplysninger lagres navnlig ikke i en form, der gør det muligt at identificere de registrerede i længere tid, end det er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne blev indsamlet, eller hvortil de behandles yderligere, idet der tages hensyn til de minimumslagringsperioder, der er fastlagt i gældende national ret og EU-ret.
4. Medlemsstaterne underretter de registrerede om, at deres personoplysninger kan blive behandlet af nationale organer og EU-organer i henhold til stk. 1, og at de i denne forbindelse er omfattet af databeskyttelsesrettighederne i forordning (EF) nr. 45/2001 og (EU) 2016/679.

Afsnit VI

Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

Artikel 100

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, 15, 21, 36, 38, 39, 42, 45, 50, 52, 53, 58, 62, 72, 74, 79, 86, 92, 93 og 103 tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 10, 15, 21, 36, 38, 39, 42, 45, 50, 52, 53, 58, 62, 72, 74, 79, 86, 92, 93 og 103 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10, 15, 21, 36, 38, 39, 42, 45, 50, 52, 53, 58, 62, 72, 74, 79, 86, 92, 93 og 103 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 101

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af en komité benævnt Komitéen for Landbrugsfondene. Denne komité er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

Med henblik på artikel 10, 11, 15, 16, 19, 21, 24, 30, 37, 38, 39, 40, 42, 45, 50, 51, 52, 53, 56, 57, 58, 62, 73, 83, 90, 93 og 98 bistås Kommissionen i forbindelse med spørgsmål vedrørende interventioner med direkte betalinger, landdistriktsudviklingsinterventioner og den fælles markedsordning af Komitéen for Landbrugsfondene og henholdsvis Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik som nedsat ved forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] og Komitéen

for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter som nedsat ved forordning (EU) nr. 1308/2013.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afsnit VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 102

Ophævelse

1. Forordning (EU) 1306/2013 ophæves.

Dog finder følgende bestemmelser anvendelse som følger:

- (a) Artikel 5, artikel 7, stk. 3, artikel 9, artikel 34, artikel 35, stk. 4, artikel 36, 37, 38, 43, 51, 52, 54, 110 og 111 i forordning (EU) nr. 1306/2013 og de relevante gennemførelsesbestemmelser og delegerede bestemmelser finder fortsat anvendelse i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget for landbrugsregnskabsåret 2020 og de foregående år for så vidt angår EGFL, og for så vidt angår ELFUL i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til landdistriktsudviklingsprogrammer, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013.
 - (b) Artikel 69 i forordning (EU) nr. 1306/2013 finder fortsat anvendelse i forbindelse med udgifter, der er afholdt, og betalinger, der er foretaget til foranstaltninger, der gennemføres i henhold til forordning (EU) nr. 1307/2013 og landdistriktsudviklingsprogrammer, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013, og andre foranstaltninger i henhold til den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i afsnit II, kapitel I, i forordning (EU) nr. 1306/2013, og som er gennemført før datoen for ikrafttrædelsen af nærværende forordning, forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] og forordning (EU) nr. 1308/2013 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...³⁷.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 103

Overgangsbestemmelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 101 med henblik på at supplere denne forordning eller fastsætte undtagelser herfra i det omfang, det er nødvendigt.

Artikel 104

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
Den anvendes fra den 1. januar 2021.
2. Dog finder artikel 7, 10, 18, 19, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 43, 51, 52, 53 og 54 anvendelse på udgifter, der afholdes fra den 16. oktober 2020 for så vidt angår

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [.../...] af [...] (EUT L [...] af [...], s. [...]).

EGFL, og på udgifter, der afholdes i henhold til forordning (EU) .../... [forordningen om strategiske planer] for så vidt angår ELFUL.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.5. Varighed og finansielle virkninger
- 1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

1. FORSLAGETS RAMME

1.1. Forslagets betegnelse

- a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013
- b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013
- c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter, (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og (EU) nr. 229/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

1.2. Berørt(e) politikområde(r) (programklynge)

Programklynge 8 – Landbrugs- og havpolitik, udgiftsområde 3 i den flerårige finansielle ramme ("FFR") for årene 2021-2027 – Naturressourcer og miljø

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

- ☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁸
- ☒ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- ☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Målsætningerne for den fælles landbrugspolitik, som er fastlagt i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, har til formål at:

a) forøge landbrugets produktivitet (herunder ved fremme af den tekniske udvikling og bedst mulig anvendelse af produktionsfaktorerne)

b) og herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard (ved en forhøjelse af indkomster)

c) stabilisere markederne

d) sikre forsyningerne og

e) sikre forbrugerne produkter til rimelige priser.

³⁸ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Disse målsætninger tilpasses og samordnes med de udfordringer, der er omhandlet i afsnit 1.4.2 nedenfor med henblik på Kommissionens ti politiske prioriteter for perioden 2015-2019 og FN's mål for bæredygtig udvikling, og med henblik på at gennemføre ovennævnte forslag, der fastlægger en ramme for den fælles landbrugspolitik for perioden 2021-2027 – En mere intelligent, moderne og bæredygtig fælles landbrugspolitik.

- 1.4.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

De centrale udfordringer for EU's landbrug og landdistrikter er af global og grænseoverskridende karakter og kræver derfor en fælles politik på EU-plan. Den fælles landbrugspolitik imødegår disse udfordringer ved at:

- sikre et indre marked og lige konkurrencevilkår gennem et fælles indkomstsikringssystem bestående af støtte, der understøtter fødevarerikkerheden, og ved at forhindre potentielle konkurrenceforvridninger
- opbygge den nødvendige modstandsdygtighed i EU's landbrugssektor til at udnytte mulighederne ved globaliseringen og
- imødegå de største udfordringer for bæredygtigheden såsom klimaændringer, vandudnyttelse, luftkvalitet og biodiversitet, ved hjælp af den fælles landbrugspolitikens miljøstruktur.

På andre områder bør en stærk EU-dimension kombineres med større anvendelse af nærhedsprincippet. Disse områder omfatter fødevarerikkerhed (f.eks. harmonisering af standarder), udfordringer i landdistrikterne (med store forskelle i ledigheden i landdistrikterne i de forskellige medlemsstater), ringe infrastruktur og tjenester i landdistrikterne, svagheder i forskning og innovation samt problemer relateret til fødevarerikkerhed, den offentlige sundhed og ernæring. Passende EU-løsninger på disse udfordringer vil gøre aktioner mere effektive og lønsomme, når de kombineres med mere fleksibilitet på medlemsstatsniveau.

- 1.4.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Der er foretaget en omfattende konsekvensanalyse på grundlag af en vurdering af de aktuelle politikrammer, en vidtfavnende høring af interesserede parter og en analyse af fremtidige udfordringer og behov. Der er mere herom i den konsekvensanalyse og begrundelse, der ledsager de enkelte lovgivningsforslag.

- 1.4.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Hvad angår den fælles landbrugspolitik kan der hovedsageligt opnås væsentlige synergier og forenkling, hvis der indføres en samlet strategisk ramme for de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og gennemførelsen af interventioner, der finansieres gennem EGFL og ELFUL. De strukturer, der allerede er på plads i medlemsstaterne skal understøttes, mens forvaltningen og kontrollen skal forenkles og skræddersyes til de specifikke interventioner, der gennemføres af medlemsstaterne.

Den fælles landbrugspolitik har stærke synergier med klima- og miljøpolitikkerne, fødevarerikkerhed og sundhedsrelaterede spørgsmål, den digitale dagsorden i

landdistrikterne og bioøkonomien, viden og innovation, udvidelses- og naboskabspolitikken, handels- og udviklingspolitikken og Erasmus+.

Den fælles landbrugspolitik vil have synergier og komplementaritet med andre EU-politikker og fonde såsom aktioner, der gennemføres under de europæiske struktur- og investeringsfonde, InvestEU-fonden, det niende rammeprogram for forskning og innovation samt miljø- og klimarelaterede politikker. Hvor det er relevant, fastsættes der fælles bestemmelser med henblik på at maksimere overensstemmelsen og komplementariteten mellem fondene, samtidig med at det sikres, at disse politikkers specificiteter respekteres.

Synergierne med FP9 – rammeprogrammet for forskning og innovation vil fortsat blive sikret og skabt gennem klyngen "Fødevarer og naturressourcer", som tager sigte på at gøre landbrugs- og fødevarsystemerne helt sikre, bæredygtige, robuste, cirkulære, varierede og innovative. Den fælles landbrugspolitik kommer til at skabe endnu stærkere bånd til EU's forsknings- og innovationspolitik ved at indføre bioøkonomien som en prioritet. I klyngen "Fødevarer og naturressourcer" lægges der også vægt på at høste fordelene ved den digitale revolution, så derfor vil forsknings- og innovationsaktiviteter bidrage til den digitale omstilling i landbruget og landdistrikterne.

De forslag, der er omfattet af denne finansieringsoversigt, bør ses i en bredere kontekst, dvs. sammenholdt med forslaget til forordningen om fælles bestemmelser, hvori der fastsættes en samlet ramme for de fælles bestemmelser for fonde såsom ELFUL, EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, EHFF og andre. Den forordning vil medvirke kraftigt til at reducere de administrative byrder, udnytte EU-midlerne effektivt og gøre forenkling til virkelighed.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

☒ Begrænset varighed

- ☒ gældende fra 01.01.2021 til 31.12.2027
- ☒ Finansielle virkninger fra 2021 til 2027 for forpligtelsesbevillinger og fra 2021 til efter 2027 for betalingsbevillinger.

☒ **unlimited duration** for forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter, (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og (EU) nr. 229/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

- Gennemførelse fra (budgetåret) 2021.

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)³⁹

☒ Direkte forvaltning ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

³⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☒ i gennemførelsesorganer
- ☒ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne
- ☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
 - ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
 - ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
 - ☐ offentligretlige organer
 - ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Der er ikke tale om nogen væsentlig ændring i forhold til den aktuelle situation. Størsteparten af de udgifter, som lovgivningsforslagene om den fælles landbrugspolitik vedrører, vil blive forvaltet ved delt forvaltning med medlemsstaterne. En ganske lille del vil dog fortsat blive forvaltet direkte af Kommissionen.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Der fastlægges en ramme for performance, overvågning og evaluering med henblik på at:

- (a) vurdere den fælles landbrugspolitik's virkning, virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og merværdien på EU-plan
- (b) fastsætte delmål og mål for de strategiske planers specifikke målsætninger
- (c) overvåge de fremskridt, der er gjort hen imod de mål, der er fastsat i den strategiske plan
- (d) vurdere virkningen, virkningsfuldheden, effektiviteten, relevansen og sammenhængen af interventionerne i de strategiske planer
- (e) støtte en fælles læreproces vedrørende overvågning og evaluering.

Forvaltningsmyndigheden og overvågningskomitéen overvåger gennemførelsen af den strategiske plan og fremskridtene hen imod opfyldelsen af målene i den strategiske plan.

Årlige performancerapporter

Senest den 15. februar 2023 og senest den 15. februar hvert efterfølgende år til og med 2030 forelægger medlemsstaten Kommissionen en årlig performancerapport om gennemførelsen af den strategiske plan i det foregående regnskabsår. Disse rapporter skal indeholde centrale kvalitative og kvantitative oplysninger om gennemførelsen af den strategiske plan, herunder finansielle oplysninger, output- og resultatindikatorer. De skal også indeholde oplysninger om faktisk opnåede output, afholdte udgifter, faktisk opnåede resultater og afstanden til de respektive mål.

De fremlagte data skal vedrøre værdierne for indikatorerne for delvist eller fuldt ud gennemførte interventioner. De skal derudover indeholde en sammenfatning af status for gennemførelsen af den strategiske plan, der er opnået i løbet af det foregående regnskabsår, eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans performance, navnlig hvad angår afvigelser fra delmål, med angivelse af de underliggende årsager og i givet fald de truffede foranstaltninger.

Kommissionen foretager en årlig performancegennemgang og en årlig performancegodkendelse på grundlag af oplysningerne i de årlige performancerapporter.

Evaluering af den strategiske plan

Medlemsstaterne gennemfører forudgående evalueringer, herunder en analyse af stærke og svage sider, muligheder og trusler, der er relevante for den pågældende strategiske plan med henblik kortlægning af de behov, der skal løses i den strategiske plan.

Evalueringerne af de strategiske planer gennemføres af medlemsstaterne med henblik på at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af planer, og vurdere planernes virkning, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng, EU-merværdi og effekt i forhold til deres bidrag til den fælles landbrugspolitik's overordnede og specifikke målsætninger.

Kommissionens vurdering af performance

Kommissionen fastlægger en flerårig plan for evaluering af den fælles landbrugspolitik, der gennemføres under Kommissionens ansvar.

Kommissionen gennemfører en midtvejsevaluering for at undersøge fondenes virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi under hensyntagen til de indikatorer, der er fastsat i bilag VII. Kommissionen kan gøre brug af alle relevante allerede foreliggende oplysninger i overensstemmelse med finansforordningens artikel 128.

Kommissionen foretager en retrospektiv evaluering for at undersøge fondenes virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi.

På grundlag af dokumentationen i evalueringer af den fælles landbrugspolitik, herunder evalueringer af de strategiske planer, og andre relevante informationskilder fremlægger Kommissionen en første rapport om gennemførelsen af denne artikel, herunder om de første resultater af performance for den fælles landbrugspolitik, til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2025. En anden rapport, som indeholder en evaluering af virkningerne af den fælles landbrugspolitik, forelægges senest den 31. december 2031.

Rapportering baseret på et sæt grundlæggende indikatorer

De oplysninger, som medlemsstaterne bør stille til rådighed, er det grundlag, på hvilket Kommissionen rapporterer om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de specifikke målsætninger for hele programmeringsperioden ved anvendelse af et sæt grundlæggende indikatorer.

I overensstemmelse med rapporteringskravet i henhold til artikel 38, stk. 3, litra e), nr. i), i den nye finansforordning forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de oplysninger om performance, der er omhandlet i nævnte artikel og målt ved hjælp af det sæt grundlæggende indikatorer.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Den fælles landbrugspolitik gennemføres hovedsageligt under delt forvaltning med medlemsstaterne. De nuværende forvaltningsorganer, som er oprettet af medlemsstaterne, navnlig betalingsorganer og certificeringsorganer, har vist, at de er effektive, når det drejer sig om at beskytte af EU-budgettet og sikre forsvarlig økonomisk forvaltning. Fejlfrekvenserne for den fælles landbrugspolitik har været stabile på et lavt niveau de senere år, hvilket viser, at medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer, som de skal, og giver rimelig sikkerhed.

Den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik tager højde for denne situation ved at give medlemsstaterne øget mulighed for at anvende nærhedsprincippet for så vidt angår beslutninger om og forvaltningen af de eksisterende kontrolsystemer inden for rammerne af et mere overordnet sæt EU-regler. Derudover vil den fælles landbrugspolitik i henhold til strategien om et budget fokuseret på resultater og performanceorienterede betalinger knytte retten til betalinger til det leverede produkt. Performance er derfor kernen i den finansielle forvaltnings- og sikkerhedsmodel, der er indeholdt i forslagene om den fælles landbrugspolitik for perioden efter 2020.

Kontrolstrategien for den nye periode vil være fuldt i overensstemmelse med modellen med én enkelt revision, hvilket sikrer, at godkendte betalingsorganer og certificeringsorganer yder den nødvendige sikkerhed. Kommissionen vil navnlig holde øje med, at de eksisterende forvaltningssystemer fungerer effektivt, og at performancerapporteringen er pålidelig. Ligesom det gælder nu, vil der i starten af hver periode blive udarbejdet et forslag til revisionsstrategi og et flerårigt arbejdsprogram.

Sammenfattende kan man sige, at Kommissionen vil sikre, at forvaltningssystemerne i medlemsstaterne fungerer effektivt, godtgøre de godkendte betalingsorganers faktisk afholdte betalinger og gennemføre årlig performanceafstemning, hvorved medlemsstaternes opnåede output vurderes.

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Der er flere end syv mio. modtagere af EU-landbrugsstøtte, som modtager støtte fra en bred vifte af forskellige støtteordninger. Den nedadgående tendens for reduktionen af fejlfrekvenserne for den fælles landbrugspolitik tegner et billede af robuste og pålidelige forvaltnings- og kontrolsystemer i betalingsorganerne.

Den fælles landbrugspolitik er indtil nu blevet gennemført ved hjælp af detaljerede bestemmelser om støtteberettigelse på støttemodtagerniveau, som har medført en vis kompleksitet, administrative byrder og risici for fejl. Omkostningerne ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, der har haft til formål at afbøde disse risici, er i nogen grad blevet betragtet som uforholdsmæssige.

Forslagene til den fælles landbrugspolitik efter 2020 reducerer antallet af overholdelseselementer betydeligt og sætter i stedet øget fokus på performance. Medlemsstaterne skal opfylde forpligtelser, der udspringer af EU-regler, og således indføre relevante forvaltnings- og kontrolsystemer. Medlemsstaterne vil få mere fleksibilitet til at oprette ordninger og foranstaltninger, der passer bedre til deres situation. Finansieringen af den fælles landbrugspolitik vil således være betinget af den strategiske gennemførelse af politikken med henblik på opfyldelse af de målsætninger, der er fastsat på EU-plan. De strategiske planer under den fælles landbrugspolitik vil tjene som aftale mellem medlemsstaterne og Kommissionen, hvori der fastsættes og godkendes en 7-års-strategi, mål, interventioner og planlagte udgifter.

Forslaget om den nye forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik tilpasser den gældende ramme til den nye gennemførelsesmodel, men bevarer de velfungerende forvaltningsorganer (betalingsorganer og certificeringsorganer). Som det gør sig gældende nu skal direktøren for betalingsorganet hvert år fremsende en forvaltningserklæring, hvori det fremgår, om årsregnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, hvorvidt forvaltningsstrukturerne fungerer korrekt, herunder hvorvidt de grundlæggende EU-krav overholdes, og om performancerapporteringen er pålidelig. Et uafhængigt revisionsorgan (certificeringsorgan) udsteder en erklæring om disse elementer.

Udgifterne reduceres, hvis medlemsstaten ikke leverer output, der opfylder de aftalte standarder. Der vil stadig blive gennemført konformitetskontroller for at vurdere, hvordan forvaltningsstrukturen fungerer. Kommissionen vil fortsat revidere landbrugsudgifterne, idet den anvender en risikobaseret tilgang for at sikre, at revisionerne er målrettet højrisikoområder i overensstemmelse med princippet om en

enkelt revision. Derudover er der klare mekanismer for suspension af betalinger i tilfælde af alvorlige mangler i forvaltningsstrukturene eller betydelig lav performance.

De primære risici for den nye periode er, at fjernelsen af konkrete og detaljerede bestemmelser om, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne skal oprettes på betalingsorganniveau, kan have betydning for Kommissionens omdømme i de tilfælde, hvor de bestemmelser om støtteberettigelse, som medlemsstaterne fastsætter, ikke overholdes. Det bør understreges, at Kommissionen vil sikre, at forvaltningssystemerne er på plads, og at output og resultater nås. I henhold til strategien om et budget fokuseret på resultater vil Kommissionen fokusere på resultaterne af politikken.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik forventes at reducere omkostninger til kontroller betydeligt, både for medlemsstaterne og for støttemodtagerne.

EU-kravene er reduceret væsentligt og er blevet fastsat på medlemsstatsniveau, og medlemsstaterne bør derfor benytte muligheden for at tilpasse de forpligtelser, som støttemodtagerne skal opfylde, til de konkrete nationale eller regionale omstændigheder.

Medlemsstaterne fastlægger forvaltnings- og kontrolsystemerne inden for rammerne af den forenkede EU-ramme, der er omhandlet i de nye forslag. Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem ("IFKS"), der står for rundt regnet 88 % af betalingerne under den fælles landbrugspolitik, bevares, om end visse elementer, der indtil nu har været fastsat på EU-plan, nu overlades til medlemsstaterne. Intensiteten og omfanget af kontrollerne, der står for størstedelen af omkostningerne, fastsættes ikke længere på EU-plan.

Fokus på performance kræver et robust og pålideligt rapporteringssystem, der som tidligere nævnt vil blive underkastet uafhængige revisioner. Det forventes dog ikke, at dette vil have nogen særlig indvirkning på medlemsstaternes administrative byrde, eftersom de fleste af outputindikatorerne allerede er til rådighed via de godkendte betalingsorganer.

Medlemsstaterne har nu muligheden for at forenkle og reducere den administrative byrde, der er knyttet til forvaltningen og kontrollen af den fælles landbrugspolitik, eftersom de vil kunne skræddersy bestemmelserne om støtteberettigelse på støttemodtagerniveau og vælge den mest hensigtsmæssige måde at udføre kontrol på (ingen universalløsninger). Som omhandlet i konsekvensanalysen, der ledsager forslagene til den fælles landbrugspolitik, nærmere betegnet kapitlet om forenkling, forventes leveringsomkostningerne for den nye fælles landbrugspolitik ikke at være højere (ligger p.t. 3,6 %), end ikke når der tages højde for det øgede fokus på performancerapportering.

Hvad angår den forventede fejlfrekvens vurderes udgifternes støtteberettigelse i henhold til den nye gennemførelsesmodel i forhold til de opnåede output. Fejl beregnes således ikke i relation til de individuelle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, men i relation til de opnåede output sammenholdt med de

godtgjorte udgifter. De udgifter, for hvilke der ikke er et tilsvarende output, nedsættes i forbindelse med den årlige performanceafstemning, således at EU-budgettet fortsat er beskyttet.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Denne pakke indebærer, at medlemsstaterne skal sikre effektiv forebyggelse af svig, navnlig med hensyn til de områder, hvor risikoen er høj, og dermed forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig. Medlemsstaterne pålægger sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har afskrækkende virkning som fastsat i EU-lovgivningen eller national lovgivning, og inddriver uretmæssigt udbetalte beløb med renter.

Disse grundlæggende EU-krav er en del af den forvaltningsstruktur, der revideres af certificeringsorganerne og, ved hjælp af en risikobaseret tilgang, af Kommissionen ud fra princippet om en enkelt revision.

De nærmere detaljer fastsættes om nødvendigt i en revideret strategi til bekæmpelse af svig for landbrugsområdet. Det forventes imidlertid ikke, at typen af svig og andre alvorlige uregelmæssigheder ændrer sig væsentlig fremover sammenlignet med den nuværende situation.

Den nuværende tilgang til målrettet uddannelse i medlemsstaterne i forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, forventes at blive udvidet til at gælde den nye fælles landbrugspolitik. Det samme gælder de tematiske vejledende noter til medlemsstaterne om bestemte områder, der er forbundet med høje risici.

3. FORSLAGETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Beløbene i denne finansieringsoversigt er anført i løbende priser og som forpligtelser.

I tillæg til de ændringer, der følger af lovgivningsforslagene, og som er anført i tabellerne nedenfor, medfører lovgivningsforslagene andre ændringer, som ikke har finansielle virkninger.

Hvad angår markedsrelaterede udgifter, bør det understreges, at de beløb, der medregnes under markedsrelaterede udgifter, forudsætter, at der ikke i nogen af sektorerne gennemføres offentlige opkøb til intervention og andre kriseforanstaltninger.

Der oprettes under EGFL en ny landbrugsreserve med henblik på sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med markedsforvaltning eller -stabilisering og/eller i tilfælde af kriser, der påvirker landbrugsproduktionen eller -distributionen. Reserven skal mindst udgøre 400 mio. EUR i begyndelsen af hvert regnskabsår. De uudnyttede beløb i krisereserven for landbruget ved udgangen af regnskabsåret 2020 overføres til regnskabsåret 2021 med henblik på oprettelse af den nye reserve. I perioden 2021-2027 finder en årlig overførsel af uudnyttede beløb anvendelse. Hvis reserven anvendes, fyldes den op igen ved hjælp af disponible budgetmidler eller ved hjælp af nye bevillinger. Hvis underloftet for EGFL i FFR for perioden 2021-2027 overskrides, finder finansiell disciplin anvendelse til dækning af alle behov ud over underloftet, herunder behovet for at fylde reserven op igen. Det forventes derfor ikke, at der gentagne gange skal anvendes finansiell disciplin til oprettelse af denne reserve i perioden 2021-2027. Finansiell disciplin vil fortsat kunne bruges med henblik på at sikre, at underloftet for EGFL overholdes.

Hvad angår interventionstyper med direkte betalinger er de nettolofter, der er fastsat for regnskabsåret 2021 (kalenderåret 2020) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, højere end de beløb, der er tildelt til interventionstyper med direkte betalinger i de medfølgende tabeller. De vil derfor skulle tilpasses i overensstemmelse med den endelige aftale om finansieringsrammen for den fælles landbrugspolitik inden for de frister, der er brug for til rettidig gennemførelse i medlemsstaterne.

Forslaget omfatter en fortsættelse af processen for ekstern konvergens med hensyn til direkte betalinger. Medlemsstater med et gennemsnitligt støtteniveau, der ligger 90 % under EU-gennemsnittet, skal lukke hullet 50 % af hullet til de 90 % af EU-gennemsnittet i seks gradvise trin fra 2022. Alle medlemsstater skal bidrage til finansieringen af denne konvergens. Dette afspejles i medlemsstaternes tildelinger til direkte betalinger, jf. bilag IV til forordningen om de strategiske planer.

Virkningen af nedsættelsen af betalinger i form af direkte støtte til landbrugere er budgetneutral hvad angår tildelingen til direkte betalinger, eftersom produktet af anvendelsen af betalingsnedsættelsen anvendes til at finansiere omfordelingsbetalinger i samme medlemsstat. Hvis produktet af anvendelsen af betalingsnedsættelsen ikke kan anvendes til finansiering af interventionstyper med direkte betalinger, overføres det til den berørte medlemsstats ELFUL-tildeling. Beløbe for en sådan mulig overførsel kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Hvad angår formålsbestemte indtægter til EGFL afspejler overslaget godkendte udsættelser og raters virkning for tidligere regnskabsafslutningsbeslutninger, der

udbetales efter 2020, og de skønnede formålsbestemte indtægter fra regnskabsafslutning og uregelmæssigheder, der skal inddrives. Sidstnævnte forventes at falde sammenlignet med de nuværende niveauer, når den nye gennemførelsesmodel indføres.

Hvad angår ELFUL forventes det i forslaget, at der sker et fald i EU's medfinansieringssatser på lige fod med de andre europæiske struktur- og investeringsfonde. I kombination med tildelingen til interventionstyper, der gennemføres af ELFUL, vil dette betyde, at den offentlige støtte til de europæiske landdistrikter forbliver uændret. Fordelingen på medlemsstater er baseret på objektive kriterier og tidligere performance.

Reformforslagene omfatter bestemmelser, der giver medlemsstaterne en grad af fleksibilitet i relation til deres tildeling til interventionstyper med direkte betalinger og interventionstyper til landdistriktudvikling, samt mellem interventionstyper med direkte betalinger og visse sektorspecifikke interventionstyper. Hvis medlemsstaterne beslutter at udnytte denne fleksibilitet, vil dette have finansielle konsekvenser inden for de givne finansielle rammer, som ikke kan kvantificeres på nuværende tidspunkt.

3.1. Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme og foreløbig liste over foreslåede nye udgiftsposter på budgettet⁴⁰

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Udgiftsområde 3: Naturressourcer og miljø		fra EFTA-lande ⁴²	fra kandidatlande ⁴³	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	[08.01.ÅÅ] EGFL — ikke-operationel teknisk bistand	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.ÅÅ] ELFUL — ikke-operationel teknisk bistand	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.ÅÅ] Forvaltningsorganer	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Landbrugsreserve	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Sektorspecifikke interventionstyper i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Markedsrelaterede udgifter uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	OB og IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴⁰ En række af de eksisterende budgetposter skal bibeholdes og nummereringen skal tilpasses den nye budgetnomenklatur (f.eks. de nuværende kapitel 05 07 og 05 08). Afhængig af eventuelle ændringer til forslaget om den fælles landbrugspolitik bør budgetnomenklaturen tilpasses.

⁴¹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Udgiftsområde 3: Naturressourcer og miljø		fra EFTA-lande ⁴²	fra kandidat-lande ⁴³	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	[08.02.ÅÅ] Interventionstyper med direkte betalinger i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Direkte betalinger uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] EGFL — Operationel teknisk bistand	OB og IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.ÅÅ] Interventionstyper til landdistriktsudvikling i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik 2021-2027	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.ÅÅ] ELFUL — Operationel teknisk bistand	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.ÅÅ] Udgifter vedrørende tjenestemænd og midlertidigt ansatte inden for politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.ÅÅ] Eksternt personale og andre administrationsudgifter inden for politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.ÅÅ] Udgifter til informations- og kommunikationsteknologiudstyr og -tjenester inden for politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Listen over budgetkonti i tabellen ovenfor er foreløbig og foregriber ikke den konkrete budgetnomenklatur, som Kommissionen vil foreslå i forbindelse med den årlige budgetprocedure.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Naturressourcer og miljø
--	----------	--------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
08 02 ÅÅ – Landbrugsreserve	Forpligtelser = betalinger	(1)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.
08 02 ÅÅ – Sektorspecifikke interventionstyper i den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik ⁴⁴	Forpligtelser = betalinger	(2)	2 044,116	2 066,584	2 091,060	2 115,010	2 139,737	2 165,443	2 192,347		14 814,294
08 02 ÅÅ Markedsrelaterede udgifter uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	Forpligtelser	(3)	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309	638,309		4.468,163
	Betalinger	(4)	605,136	611,601	623,808	627,643	629,770	630,334	630,314	109,558	4 468,164
08 02 ÅÅ – Interventionstyper med direkte betalinger	Forpligtelser = betalinger	(5)	37 392,689	37 547,129	37 686,679	37 802,859	37 919,038	38 035,217	38 151,396		264 535,007
08 02 ÅÅ Direkte betalinger uden for den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik	Forpligtelser = betalinger	(6)	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321	421,321		2.949,249

⁴⁴ Stigningen i forbindelse med sektorspecifikke interventionstyper inden for rammerne af den strategiske plan forklares med, at det foreslås at tildele 60 mio. EUR i støtte til biavlsektoren, og med udviklingen i udgifterne i frugt- og grøntsagssektoren (som ikke er begrænset til en EU-ramme), jf. det observerede tidligere gennemførelsesniveau.

08 02 ÅÅ ELFUL — Operationel teknisk bistand ⁴⁵	Forpligtelser = betalinger ⁴⁶	(7)	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000	71,000		497,000
08 01 ÅÅ - Administrationsbevillinger, der finansieres over bevillingsrammen for EGFL ⁴⁷	Forpligtelser = betalinger	(8)	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000		91,000
67 01 & 67 02 – Formålsbestemte indtægter — EGFL	Forpligtelser = betalinger	(9)	280,000	230,000	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000		1 160,000
SUBTOTAL – EGFL	Forpligtelser	(10)=(1+2+3+5+6+7+8-9)	40 300,435	40 527,343	40 791,369	40 931,499	41 072,405	41 214,290	41 357,373		286 194,715
	Betalinger	(11)=(1+2+4+5+6+7+8-9)	40 267,262	40 500,635	40 776,868	40 920,833	41 063,866	41 206,315	41 349,378	109,558	286 194,715

08 03 ÅÅ – Interventionstyper til landdistriktsudvikling	Forpligtelser	(12)	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561	11 230,561		78 613,927
	Betalinger	(13)	786,139	3 703,699	6 314,312	7 860,977	9 356,414	10 331,700	11 025,236	29 235,450	78 613,927
08 03 ÅÅ ELFUL — Operationel teknisk bistand EU	Forpligtelser = betalinger ⁴⁸	(14)	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147	22,147		155,029
08 01 ÅÅ - Administrationsbevillinger, der finansieres over bevillingsrammen for ELFUL	Forpligtelser = betalinger	(15)	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000		42,000

⁴⁵ Inkl. de beløb, der på nuværende tidspunkt finansieres over kapitel (Revision af landbrugsudgifter) samt 05 08 (Politisk strategi og koordination vedrørende politikområdet landbrug og udvikling af landdistrikter).

⁴⁶ Af forenklingssyn betragtes bevillinger til operationel teknisk bistand under EGFL her som ikke-opdelte. Størrelsen af de uindfriede forpligtelser er normalt ubetydelige sammenlignet med de samlede beløb i denne finansieringsoversigt.

⁴⁷ Inkl. de beløb, der på nuværende tidspunkt finansieres over konto 05 01 04 01 – Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) — ikke-operationel teknisk bistand samt konto 05 01 06 01 Forvaltningsorganet for Forbrugere, Sundhed, Landbrug og Fødevarer — bidrag fra program for salgsmæssigt i landbruget.

⁴⁸ Af forenklingssyn betragtes bevillinger til operationel teknisk bistand under ELFUL her som ikke-opdelte. Størrelsen af de uindfriede forpligtelser er normalt ubetydelige sammenlignet med de samlede beløb i denne finansieringsoversigt.

SUBTOTAL – ELFUL	Forpligtelser	(16)=(1 2+14+1 5)	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708	11 258,708		78 810,955
	Betalinger	(17)=(1 3+14+1 5)	814,286	3 731,846	6 342,459	7 889,124	9 384,561	10 359,847	11 053,383	29 235,450	78 810,955
Bevillinger i alt til den fælles landbrugspolitik	Forpligtelser	=10+16	51 559,143	51 786,051	52 050,077	52 190,207	52 331,113	52 472,998	52 616,081		365 005,670
	Betalinger	=11+17	41 081,548	44 232,481	47 119,327	48 809,957	50 448,427	51 566,162	52 402,761	29 345,008	365 005,670

Regnestykket går ikke op på grund af afrunding.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administration"
--	----------	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer		125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678		879,746
Andre administrationsudgifter		6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008		42,056
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser = betalinger	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686		921,802

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	51 690,829	51 917,737	52 181,763	52 321,893	52 462,799	52 604,684	52 747,767		365 927,472
	Betalinger	41 213,234	44 364,167	47 251,013	48 941,643	50 580,113	51 697,848	52 534,447	29 345,008	365 927,472

Regnestykket går ikke op på grund af afrunding.

3.2.2. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
----	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	125,678	879,746
Andre administrationsudgifter	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	6,008	42,056
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	131,686	921,802

uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁴⁹ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	1,850	12,950
Andre udgifter af administrativ art	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	17,150	120,050
Subtotaluden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	133,000

Regnestykket går ikke op på grund af afrunding.

I ALT	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	150,686	1 054,802
--------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁴⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
I hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	845	845	845	845	845	845	845
I delegationer	3	3	3	3	3	3	3
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk: FTE) - KA, LA, UNE, V og JMD ⁵⁰							
Udgiftsområde 7							
Finansieret over UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- i hovedsædet	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75	57,75
	- i delegationer	1	1	1	1	1	1
Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁵¹	- i hovedsædet	29	29	29	29	29	29
	- i delegationer						
Forskning							
Andet (skal angives)							
I ALT		935,75	935,75	935,75	935,75	935,75	935,75

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵⁰ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere ved delegationerne.

⁵¹ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☒ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☒ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☒

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets virkninger						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
67 01 & 67 02	280	230	130	130	130	130	130

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

08 02 ÅÅ – Sektorspecifikke interventionstyper

08 02 YY – Interventionstyper med direkte betalinger

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

Se venligst bemærkninger i punkt 3.